

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie P · núm. 35

Ple del Parlament

Sessió 20, tercera i darrera reunió, dijous 27 de març de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de suport als joves 302-00073/15	3
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats bàsiques dels catalans i les prestacions que els ofereix el Departament de Drets Socials i Inclusió 302-00075/15	12
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre polítiques feministes transversals 302-00074/15	20
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a millorar les polítiques d'execució penal 302-00076/15	31
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari a les Terres de l'Ebre 302-00077/15	42
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de suport als joves (continuació) 302-00073/15	53
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats bàsiques dels catalans i les prestacions que els ofereix el Departament de Drets Socials i Inclusió (continuació) 302-00075/15	54
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre polítiques feministes transversals (continuació) 302-00074/15	54
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a millorar les polítiques d'execució penal (continuació) 302-00076/15	56
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari a les Terres de l'Ebre (continuació) 302-00077/15	57
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació de docents en l'àmbit universitari 302-00078/15	57
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els valors democràtics europeus 302-00079/15	68

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a millorar les polítiques d'execució penal (continuació)	79
302-00076/15	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació de docents en l'àmbit universitari (continuació)	79
302-00078/15	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els valors democràtics europeus (continuació)	80
302-00079/15	
Debat sobre les incidències a la xarxa ferroviària (continuació)	80
255-00007/15	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 20.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Es reprèn la sessió. Bon dia.

Abans de procedir a les votacions, els he de comunicar una nova delegació de vot. El diputat Juan Fernández Benítez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, ha delegat el seu vot en la diputada Lorena Roldán Suárez per a la sessió del dia d'avui, 27 de març.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de suport als joves

302-00073/15

El dissetè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de suport als joves. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Bon dia, diputats, diputades, consellers. Presentem aquesta moció en matèria de joventut per tal de donar resposta als problemes que tenim els joves catalans; problemes als que ja em vaig referir fa dues setmanes a la interpel·lació amb la consellera Martínez i que giren entorn de l'habitatge, l'educació, l'esport i la seguretat.

Començo la meua intervenció com vaig acabar l'anterior, parlant d'en Pol. Imagino que tots vostès ja el deuen conèixer. I és que el Govern està promocionant a bombo i platerets a teles, ràdios i diaris la història de que tindran enllestits cinquanta mil pisos abans del 2030 i en Pol es podrà independitzar. Jo no sé si el 2030 en Pol tindrà un pis. M'atreviria a dir que si és per vostès, senyors del PSC, la cosa de moment està més aviat complicada, però estic segur que amb tot el que s'han gastat en aquesta campanya publicitària en Pol ja s'hagués pogut comprar el pis. Per tant, senyors del PSC, gastin menys en campanyes publicitàries i inverteixin més en pisos i oportunitats per als joves.

Però no vull enviar avui un missatge de negativisme ni de resignació, ni al nostre amic Pol ni al conjunt dels joves catalans. Presentem avui aquesta moció perquè els joves recuperin l'esperança; l'esperança per tenir un pis i formar una família, l'esperança per una educació de qualitat, l'esperança també per un transport i unes infraestructures que funcionin. Per això presentem avui una bateria de mesures en tots els àmbits que suposen un canvi radical en tot el que s'ha fet fins ara i que pretenen deixar enrere el llast dels governs independentistes i ara socialista.

Comencem amb una evidència. Hem de passar la tisora a l'elevadíssima càrrega fiscal vinculada a l'habitatge, uns impostos desmesurats que els senyors de Junts i els senyors d'Esquerra Republicana i ara també el Govern de Salvador Illa han mal-

gastat en ambaixades, TV3 i en crear estructures per a una república imaginària. S'ho han gastat en tot excepte en pisos per als joves.

Per això els proposem una reforma fiscal que ofereixi bonificacions per als llogaters i una deducció del setanta per cent per als propietaris que lloguin el seu pis a joves. Bonificació del noranta-nou per cent de l'ITP perquè els joves pràcticament no haguem de pagar impostos quan comprem un habitatge. Bonificació també del noranta-nou per cent de l'impost de successions perquè els joves que pateixen el mal triangle de perdre els seus pares, a sobre no hagin de quedar sense sostre per culpa de no poder pagar un impost injust. I, ahora, ajudar aquells joves amb menys capacitat econòmica de manera directa perquè no hagin de triar entre pagar el lloguer o haver d'omplir la nevera.

Ajudes per a aquells que s'han quedat fora del programa del bo jove. Ajudes de fins a dos mil euros directes per a aquells joves de rendes baixes que s'independitzen i tenen problemes per fer front al pagament de la fiança. I el que és fonamental: agilitzar al màxim el retorn de les finances per part de l'Incasòl, perquè en la immensa majoria d'ocasions els joves depenem del retorn d'aquesta fiança per fer front a les despeses d'un nou lloguer quan canviem de pis.

Com veuen, són mesures que impacten de manera directa en la vida de tots els joves per fer-la millor i per garantir l'accés a l'habitatge tant de lloguer com de compra.

En matèria d'educació, demanem més beques i més orientació acadèmica en totes les etapes educatives; orientació que ajudi els joves a escollir els estudis que més els convenen i que més sortida professional els poden aportar.

En transport i mobilitat, i sobre el que està passant a rodalies, deixin de tirar-se els plats pel cap els uns als altres i aportin les mesures necessàries perquè els trens arribin a l'hora o com a mínim hi hagi un transport alternatiu perquè la gent pugui arribar a la feina o a classe.

I, per últim, en matèria de seguretat ciutadana, el que estan fent fins ara és del tot insuficient. Per això, senyors del PSC, demanin a la presidenta del Congrés dels Diputats, la senyora Armengol, que deixi d'entorpir (*alguns aplaudiments*) i desbloquegin ja les nostres mesures per combatre delinqüents multireincidentes i ocupes. El seu bloqueig i la seva inacció, senyors socialistes, els està convertint en responsables de la inseguretat que vivim a Catalunya.

En definitiva, aquesta moció aporta les solucions que necessitem els joves per a la millora del nostre dia... Per tant, i pel bé d'en Pol i de tota la joventut catalana, els demanem el vot favorable a tots els punts.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha tres grups que hi han presentat esmenes. Per defensar-les davant del Ple, en primer terme, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, la diputada senyora Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. Precariedad e inestabilidad laboral, barrios inseguros, sueldos que no suben y, por contra, el coste de vida, pues, cada vez es más alto, vivienda prácticamente inaccesible. Y todo esto, viendo cómo gente de fuera recibe más ayudas de la Administración que nosotros. Este es el futuro al que nos han condenado a los jóvenes catalanes, y esto tiene culpables con nombres y apellidos.

Esto no es un mantra ni una falsedad, que vamos a ser la primera generación en vivir peor que nuestros padres. El estado del bienestar por el que lucharon nuestros padres y nuestros abuelos es ya una cuestión del pasado. La vivienda en propiedad, base sobre la que hemos forjado la libertad de las familias de toda España y elemento común para la clase media, es ya una aspiración al alcance de unos pocos. Es la España de pequeños propietarios, y no el sistema electoral u otro texto normativo, lo que realmente nos ha forjado como sociedad.

Sin embargo, en la actualidad la vivienda ya es la gran preocupación de todos los jóvenes. En esta moción, el Partido Popular propone un sinfín de ayudas y de subvenciones que, si bien apoyaremos porque creemos que la situación lo requiere, *de facto* no son más que parches a un sistema totalmente insostenible.

En los últimos años queda constatado cómo el porcentaje de extranjeros que accede a las prestaciones sociales está muy por encima del de los españoles. Y es que hemos llegado al punto en el que la Generalitat de Catalunya se niega a contestar nuestras preguntas sobre estos datos. Y yo, sinceramente, me pregunto: ¿por qué?, ¿por qué será? ¿Será porque a lo mejor VOX tiene razón en lo que lleva denunciando mucho tiempo y no está de moda darle la razón a VOX? No sé, piénsenlo.

Es por ello, para asegurar que todas las ayudas, sean del ámbito que sean, vayan primero a los españoles, que les hemos realizado una enmienda para garantizar la prioridad nacional en la adjudicación de las ayudas y de las subvenciones. No obstante, ustedes han decidido rechazarla. Sinceramente, señores del Partido Popular, de nada sirven estas ayudas si no garantizamos que vayan a las manos a las que tienen que ir, es decir, primero a los españoles, y no a los inmigrantes.

Además, en cuanto a la fiscalidad, hay que decirlo bien claro: no solo condiciona, sino que además bloquea. Es inaceptable que en Cataluña impuestos como el ITP, el AJD, el IVA sigan encareciendo el acceso a la propiedad. ¿Cómo puede un joven aspirar a adquirir su vivienda, su primera vivienda, si estos impuestos representan un coste inicial totalmente inasumible?

Y es que en este Parlamento, durante esta legislatura, que lleva ya unos meses, se ha debatido varias veces sobre el tema de los impuestos y sobre el tema de la vivienda, y, sin embargo, la izquierda dice que no, que el IVA, el ITP y el AJD, pues, no suponen un problema. Yo no sé si para ustedes suponen o no un problema, pero, sinceramente, para una familia normal eso sí que es un problema. No todos tenemos treinta mil euros en el bolsillo para pagar el ITP en una vivienda cuyo coste inicial sea de 300.000 euros; eso sí, sin contar entradas o aperturas de hipotecas o costes de la notaría.

Más allá de esto, es ya innegable para cualquier..., incluso para la izquierda, aunque no lo quieran admitir, que la inseguridad provocada por la inmigración masiva e ilegal es una realidad para los jóvenes, ya sea en nuestros barrios, cuando salimos de la universidad, cuando salimos del instituto o cuando vamos a coger el transporte público. Y aunque apoyaremos el incremento de patrullajes y la colaboración entre los Mossos y las policías locales, actualmente desprotegidos material y jurídicamente, exigimos más contundencia. Por eso decimos que lo que dice la moción no basta. O sea, no basta con endurecer las penas.

Y, a colación de esto, ustedes, por primera vez, admiten que a los inmigrantes ilegales hay que expulsarlos sí o sí, y que a los legales que delinquen también. Bienvenidos. Bienvenidos, señores del Partido Popular, pero esto ya pasaba hace ya diez años. Imaginamos que sus cálculos electorales, pues, ahora dicen que esto da votos, pero sinceramente nos da igual. Nos alegramos. Nos da igual que el motivo real sea este, ¿no?, cálculos electorales, pero nos alegramos de que por fin compren el relato de VOX para..., pero sí que es verdad que para la versión completa les recomiendo que voten directamente a Santiago Abascal. Pero sí, nosotros fuimos los primeros en decirlo y lo seguiremos diciendo las veces que haga falta, hasta que todos ustedes asuman de una vez por todas la realidad que estamos viviendo: ni extranjeros delincuentes legales ni extranjeros delincuentes ilegales. El que venga a España a delinquir debe ser devuelto a su país de forma inmediata.

En definitiva, los jóvenes necesitamos un cambio. Y necesitamos un cambio radical para aspirar a un futuro con garantías, un futuro del que los culpables no puedan formar parte y que los jóvenes patriotas lucharemos por conquistar, porque sí, porque el futuro nos pertenece.

Muchas gracias.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Sabrin Araibi Marachi.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, president. Doncs el Partit Popular ens ha presentat una moció subsegüent a la interpellació que vam fer a la consellera sobre joventut que tracta diversos àmbits, com l'habitatge, l'educació, la mobilitat i la seguretat. Des del nostre grup parlamentari hi vam presentar vuit esmenes que consideràvem que milloraven el text, i d'aquestes vuit se'ns n'han acceptat dues i n'hem pogut transaccionar una.

En aquest sentit, doncs, primer vull donar les gràcies al Grup Parlamentari del Partit Popular, i en especial al diputat Ferran, per la predisposició a arribar a acords en alguns dels punts d'aquesta moció. No és un secret per a ningú que els nostres models sobre fiscalitat i habitatge són totalment diferents. En diverses ocasions la consellera Romero ha manifestat que, per nosaltres, les baixades d'impostos generalitzades com un fi en si mateix no són la solució als problemes que afronta la població en general i els joves en particular.

En aquest sentit, aquesta mateixa setmana la consellera Romero ha reiterat el compromís del Govern amb una fiscalitat justa i progressiva, perquè qui més té, qui més contamina i qui més hereta ha de contribuir més, i perquè qui menys guanya suporti una càrrega fiscal menor. Un sistema fiscal ha de ser una eina que ens serveixi per redistribuir la riquesa i garantir l'equitat social.

En aquest sentit, la fiscalitat justa i progressiva que defensem ha de millorar l'accés a l'habitatge, i aquesta setmana s'han presentat tres mesures que tenen aquest objectiu. La primera és la baixada de l'IRPF per a les rendes de fins a 33.000 euros, beneficiant el seixanta-tres per cent dels contribuents, per tal d'alleugerir la pressió fiscal sobre les persones amb ingressos mitjans i baixos. En segon terme, l'ampliació del límit d'edat per desgravar el lloguer, passant dels trenta-dos anys als trenta-cinc anys, una mesura que respon a la realitat actual, on molts joves no poden emancipar-se fins més enllà dels trenta anys. I, en tercer lloc, el tipus reduït del cinc per cent per la compra d'habitatge habitual de segona mà per joves fins als trenta-cinc anys per facilitar l'accés a l'habitatge.

En aquesta mateixa línia, durant el mes de gener, davant la situació alarmant que vivim en l'accés a l'habitatge, el Govern va proposar una sèrie de mesures urgents per poder pal·liar aquesta situació. Un exemple és la creació del Fons Públic d'Emancipació, que a través de l'Institut Català de Finances finançarà fins al vint per cent de la compra del primer habitatge a les persones de fins a trenta-cinc anys. I una de les altres mesures que es van presentar és la reserva del vint-i-cinc per cent per a joves en habitatge públic.

Pel que fa a les esmenes presentades pel nostre grup parlamentari, voldria destacar-ne algunes. Sobre els ajuts a la rehabilitació rural i de muntanya, hem proposat incloure, en les bases reguladores de futures convocatòries, ajuts per a la rehabilitació d'habitatges en entorns rurals i micropobles. Aquestes ajudes, d'entre vint mil i quaranta mil euros per projecte, estan dirigides a joves que vulguin establir-se en aquests territoris i garantir-hi el relleu generacional.

Un altre dels punts que també ha comentat el diputat Ferran és sobre la devolució de la fiança per part de l'Incasòl. Nosaltres vam presentar una esmena, que se'ns ha acceptat, que té com a objectiu mantenir el termini mitjà de devolució de la fiança a la part arrendadora, garantint així un retorn àgil per part de l'Incasòl de la fiança per oferir una major seguretat financera per als llogaters, especialment per als joves, que sovint depenen d'aquests recursos per accedir a un nou habitatge o cobrir altres despeses essencials, i també demanar al Govern d'Espanya l'estudi de les reformes necessàries per tal de reduir el termini de retorn de la fiança al llogater per part de l'arrendador.

En matèria de seguretat, aquesta moció compta amb tres punts. En un d'ells vam presentar l'esmena –que també se'ns ha acceptat– que fa referència..., sobre continuar reforçant la seguretat pública en aquelles zones de la ciutat i pobles on es produeix una major concentració i concurrència de joves, amb la col·laboració i actuació conjunta entre la Policia de la Generalitat i les policies locals.

I, com he comentat a l'inici, tenim, doncs..., amb la diferència de models, hi ha molts punts d'aquesta moció que no hi podem donar suport. Des del nostre grup parlamentari, valorem positivament totes aquelles iniciatives que contribueixin a millorar la vida dels joves i facilitar-ne l'emancipació. Per aquest motiu, donem suport a les mesures que s'estan impulsant des del Govern per garantir un millor accés a l'habitatge i millorar les condicions de vida de la joventut, reafirmant el nostre compromís amb una fiscalitat justa i amb unes polítiques públiques que posin les persones al centre.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, per presentar les esmenes de Junts, del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé; gràcies, president. Bon dia a tots. Aquesta moció que avui ve aquí a parlar-nos dels joves, doncs, la volem agrair, de fet, perquè no estem parlant només del futur, sinó que també estem parlant del present. Perquè com més ben preparada estigui la nostra joventut, com més possibilitats tingui d'emancipar-se, més garantia tindrem que l'estat del benestar continuarà existint.

En aquesta moció, vostès presenten diferents punts. Òbviament, en alguns hi estarem d'acord i en altres no. Començaré pels que no, i els hi diré que parlar aquí de l'elevació de penes en determinats delictes o de l'expulsió de determinades persones en casos de multireincidència creiem que no poden ser dos punts d'una moció, sinó que cal un debat realment profund. I, de fet, els convidem a tenir-lo, perquè és Junts per Catalunya qui ha presentat la llei per combatre la multireincidència. I, per tant, esperem no només que la deliberin amb nosaltres, sinó també que l'acabin aprovant.

Sobre la resta de coses, evidentment, pel que fa al transport integrat, nosaltres aquesta targeta ja l'hem demanat i, de fet, s'ha aprovat en aquest hemicicle diverses vegades, però creiem que la moció tracta bàsicament d'habitatge. I és, de fet, la clau, la clau perquè els joves, doncs, es puguin emancipar, i especialment els joves catalans, que són els darrers en emancipació en tota Europa.

Poca oferta d'habitatge en lloguer a preus assequibles, dificultat per accedir a la compra pels preus cars de les despeses inicials... Resultat: expulsió dels joves dels pobles i ciutats on han crescut i viscut. Si no poden accedir a una compra, es veuen abocats a uns lloguers que els hi impedeixen absolutament l'estalvi i, per tant, és bàsic que s'elimini aquesta barrera d'entrada en la compra d'un habitatge.

Considerem també fonamental aquesta reserva del sòl dedicada exclusivament als joves. I som fermes defensors d'impulsar una estratègia nacional d'emancipació per als joves catalans per reduir aquesta edat en la qual ells s'emancipen. I insistim en una cosa: el bo jove. Demanem que aquest bo jove es transfereixi a la Generalitat de Catalunya, que és qui n'ha de decidir els criteris i qui n'ha de dur aquesta gestió.

Per tant, estem d'acord en molts dels punts. Ja saben que nosaltres ho hem dit una vegada i una altra aquí: incentivar l'oferta, menys càstigs, menys sancions i que s'acabi d'una vegada aquest «no a tot».

Ajudes mínimes al lloguer d'un vint-i-cinc per cent per als joves; hi estem d'acord. De fet, no s'inventa res. És que sempre els hi dic: no cal inventar re, cal mirar també les bones pràctiques. A Portugal ja fa anys que s'aplica un cinquanta per cent del pagament del lloguer als joves durant un màxim de cinc anys. Avantatges

fiscals per als propietaris que lloguin a persones fins a trenta-cinc anys; evidentment, hi estem d'acord.

Però no només polítiques dedicades als ajuts del lloguer, sinó polítiques públiques dedicades també a que els joves puguin ser propietaris. De fet, des de Junts per Catalunya som fermes defensors de les polítiques que es van fer durant anys aquí a Catalunya, que eren..., aquest famós compte habitatge, que permetia uns anys d'estalvi amb bones deduccions fiscals per acabar accedint a la compra del primer habitatge. Perquè crec que d'això n'ha de sortir un missatge, avui, i aquest missatge ha de ser: «Sí, joves catalans, vosaltres també podeu ser propietaris de casa vostra.»

I, per acabar, dos apunts. Una cosa és el que debatem aquí i el que aprofitem aquí, però si entre tots no hi ha un exercici de les nostres funcions perquè hi hagi un control d'allò que el Govern ha de fer quan aquí, en aquesta cambra, s'aprova alguna cosa, de res serveix. Quedem en terra ferma. *(Alguns aplaudiments.)*

I, en segon lloc, vull fer un reconeixement a la Joventut Nacionalista de Catalunya, la joventut del nostre partit. Perquè és una joventut que està en primera línia política en un moment en què la política sembla que no interessi als joves, però ells sempre hi són. Enhorabona, JNC, perquè, en aquest moment que ens trobem, cada vegada estan ampliant més l'entrada de joves en el nostre col·lectiu i això ens fa cada vegada més forts. Són el nostre far, el far de les polítiques de Junts per Catalunya.

I és per això que la política pensada perquè els joves catalans puguin escollir lliurement com desenvolupar el seu projecte de vida és la clau. No només fer polítiques per als joves, sinó fomentar totes aquelles polítiques que permetin tornar a reactivar l'anomenat «ascensor social de Catalunya», especialment per a aquelles generacions que són el futur del país. Perquè els joves són l'esperança i la llibertat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, poden fixar la seva posició aquells grups parlamentaris que no hi hagin presentat esmenes. I, en primer terme, per fer-ho, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Bé, des del Jovent Republicà sempre hem defensat que la joventut necessita polítiques reals, polítiques transformadores, ambicioses, i sobretot clares en el seu objectiu. Avui el Partit Popular ens presenta una moció plena d'intencions, però sense cap tipus de visió estratègica de fons.

No compartim, evidentment, el model que planteja aquesta moció, un model basat en xifres, en edats i en percentatges definits de forma totalment arbitrària, parlant de joventut fins als quaranta anys en alguns punts, donant la sensació, doncs, francament, de manca de criteri sobre la realitat juvenil dels joves del nostre país. I, per tant, la seva proposta d'habitatge, per exemple, parteix d'un plantejament que perpetua aquest model especulatiu i de bízum directe entre l'Administració i els propietaris, que en bona part és el que ens ha portat a la greu situació que tenim a dia d'avui.

Nosaltres, en canvi, pel que apostem per garantir l'emancipació dels joves del nostre país és per doblar el parc públic d'habitatge, regular de manera efectiva els preus dels lloguers i ampliar l'aval per garantir un accés just i real a un habitatge digne.

Ens sembla significatiu també que en aquesta moció s'ignorin sistemàticament les causes estructurals dels problemes juvenils del nostre país. On són les propostes per combatre la precarietat laboral que ofega milers de joves catalans? On són les mesures per garantir salaris dignes i condicions laborals justes? Quines propostes tenen de mobilitat, més enllà de demanar una zona tarifària única? I quan parlen de salut mental, de cultura i de llengua? Això sí, no els hi podia faltar aquest punt so-

bre multireincidència alineant-se encara més amb l'extrema dreta, que ja hem pogut comprovar el debat i la competència que han tingut en el debat.

En cas, de fet, que s'aproves alguna d'aquestes propostes que vostès presenten, dubto, francament, que alguna pugui arribar a bon port. Per què? Doncs perquè ja hem vist que, en joventut, el Govern ni hi treballa ni en té ganes. Perquè porten set mesos governant –set mesos– i els joves seguim sense veure cap política real i efectiva sobre la taula que ens doni resposta a les necessitats que tenen els joves del nostre país. Per tant, set mesos, en definitiva, sense donar senyals de que realment estan compromesos amb el jovent del nostre país.

Nosaltres, des del Jovent Republicà, hem demostrat amb fets què significa governar amb i per a la joventut. Ho hem fet amb el pla nacional de joventut –aquell que només calia posar-hi el llacet però que encara estem esperant–, amb la gratuïtat dels productes mensuals reutilitzables, amb el blindatge de les taxes universitàries, triplicant l'oferta de formació professional, amb la T-jove o amb el Cultura Jove.

Però aquesta moció passa per alt tot això i proposa mesures que, lluny de transformar estructuralment la realitat juvenil, només ofereix pedaços superficials pensats per a una part, per a una petita part, dels joves del nostre país. I ignora la gravetat d'una precarietat laboral que és el que impedeix als joves construir projectes vitals sòlids, ignora també el repte d'una mobilitat sostenible que vertebrï realment tot el territori i ignora la necessitat urgent d'una educació pública, en català i feminista. La moció parla, però no escolta; proposa, però no soluciona. Com el Govern actual, que sembla que ni hi són ni se'ls espera en la defensa dels interessos reals de la joventut del nostre país.

Per això, avui diem ben clar que no només no compartim el model del Partit Popular, sinó que també advertim el Govern que comencin a fer política real, perquè el jovent no pot esperar més. Nosaltres continuarem defensant un model clar, republicà i transformador, un model que posi al centre els drets, l'equilibri territorial i la defensa del dret a una vida digna per a tots els joves del nostre país. Aquesta és la nostra aposta i aquest és el nostre compromís.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I a continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bon dia. Volia començar per agrair la presentació de la moció; mai es debat prou sobre polítiques de joventut, i en aquest Ple encara no ho havíem fet. La moció dedica atenció a alguna de les qüestions que més impacten en les condicions de vida dels joves i les joves a Catalunya. Donada l'extensió, no podré referir-me a tots els seus aspectes, sinó que faré algunes consideracions generals per blocs.

Em referiré, en primer lloc, al que té a veure amb les mesures sobre habitatge. Tothom coincideix en que tenim un greu problema amb l'accés a l'habitatge, també en el cas del jovent, cosa que dificulta moltíssim la seva emancipació, però tenim perspectives diferents al respecte. Per Comuns l'habitatge és un bé d'ús social i la seva propietat ha de complir una finalitat social que entra en contradicció amb una especulació que provoca falta d'habitatge assequible, preus desbocats i desnonaments. I per això apostem per intervenir en el mercat. Però no és l'única causa de dificultat a l'accés a l'habitatge de la gent jove; s'obliden també d'una precarietat laboral, perquè amb els sous que es cobren no es pot accedir a una hipoteca, i, en canvi, el Partit Popular, també VOX, es van pronunciar en contra de l'increment del salari mínim interprofessional, cosa que incideix, i no poc, en aquesta precarietat.

El cas de les persones joves..., la majoria viuen de lloguer. I, per tant, cal regular aquests lloguers, també en matèria de preus i, per què no?, pel que fa a la durada dels

contractes. I la majoria de propostes de la moció obeeixen, en canvi, a un model diferent, a un model de liberalització del lloguer, de foment de la compra de l'habitatge, i, per tant, seguir aprofundint en l'espiral d'especulació immobiliària.

Bona part de les propostes protegeixen els guanys dels rendistes, contemplant ajuts als joves amb una nova política de xecs de diners públics que acaben a les butxaques dels mateixos especuladors que dificulten l'accés a l'habitatge d'aquestes persones joves i que, per tant, no solucionen el problema.

No és el model de Comuns. Nosaltres hem apostat per reforçar la regulació de les rendes, millorar la transparència i les obligacions informatives amb relació als lloguers, i la presumpció de frau si no es justifica prou la temporalitat d'un contracte, amb l'aplicació d'un règim sancionador quan es produeixin infraccions de la llei catalana de l'habitatge.

D'altres mesures ens semblen positives, en canvi, com la reducció del temps de devolució de la fiança, que ens sembla una bona proposta, o els incentius per al rejuveniment i repoblació de micropobles i municipis rurals, també amb vista al necessari relleu generacional a pagès.

Dins d'aquest apartat hi ha també un segon bloc de mesures fiscals que conté algunes propostes amb una orientació semblant a l'anterior, amb bonificacions i exempcions fiscals que surten de les arques públiques i que, en canvi, van en sentit contrari al que necessitem, que és enfortir l'estructura del sistema d'ingressos per poder invertir en habitatge públic i un parc públic d'habitatge de lloguer assequible per als joves.

A tall d'exemple, proposen reduccions sobre la quota del tram autonòmic d'IRPF de fins a un setanta per cent sobre els ingressos del lloguer en el cas de propietaris que compleixin amb les seves obligacions en matèria de preus. Bé, pensem que no s'ha de recompensar el compliment de la normativa i que, per tant, no és adequat aplicar mesures d'aquestes característiques. Per nosaltres, doncs, les obligacions tributàries són deures cívics que permeten redistribuir la riquesa i contribuir al benestar dels altres, i difícilment ho aconseguirem amb aquest tipus de premis fiscals. Quina mena de consciència cívica seria la que estaríem creant, en canvi?

Molt d'acord amb el que plantegen al bloc d'educació, tant pel que fa a beques salarials com a la beca Equitat, que són eines necessàries no només per avançar en l'equitat en l'accés a estudis superiors i formació professional, sinó també per fer possible que la cada cop major diversitat de la nostra societat es vegi prou reflectida en la composició de l'alumnat dels centres en aquests nivells educatius i seguir avançant en igualtat d'oportunitats educatives. Quelcom al que també ajudarà la proposta en matèria de mobilitat, que, per cert, coincideix amb una proposta que Comuns ja vam començar a plantejar al mandat anterior.

I, per acabar, el paquet de mesures dependents del Departament d'Interior. Una primera reflexió que segurament no deuran compartir, però que jo, de tota manera, vull fer: el punitivisme no ofereix solucions perquè l'augment de pena sense altres tipus de mesures el que fa és cristallitzar-los, sense oferir respostes als problemes reals de la societat.

De la proposta migratòria com a seguretat segurament en parlarem al següent punt de l'ordre del dia, però una segona consideració, i amb això acabaria: en dos dels apartats d'aquest bloc final de la moció es posa en relació directa delinqüència i joves demanant reforçar vigilància i seguretat pública en zones on hi hagi major concurrència de persones joves, com si fossin el problema. Crec que seria un error associar persones joves i delinqüència, no seria just i seria una estigmatització fora de lloc, però com que crec que no era la intenció i segurament està mal expressat..., precisament per això no volia deixar de compartir-ho amb tots vostès.

Per tant, farem un posicionament per punts.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, en la mesura que el Grup de la CUP ha renunciat a intervenir en aquest punt de l'ordre del dia, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Destinar menys del trenta per cent del salari net al lloguer o a la compra d'un habitatge ha esdevingut tota una proesa per al nostre jovent. La majoria no pot plantejar-se formar una llar perquè ni troba un habitatge assumible ni té estabilitat laboral.

Per culpa de la immigració massiva invasiva hem passat dels 6 als 8 milions, però el parc d'habitatge ha crescut a un ritme molt inferior, a raó d'un 1,33 per cent, i, és clar, ara no hi ha pisos per a tothom, i els de protecció oficial semblen en exclusiva per als nouvinguts. El sistema actual d'adjudicacions i les bases per accedir-hi discriminen el nostre jovent i beneficien les famílies immigrants amb fills menors a càrrec. Almenys han tingut la pensada de reservar el vint-i-cinc per cent dels 50.000 habitatges que diu que faran per al jovent. Esperem que no sigui només per col·locar el jovent que arriba amb un iPhone als dits després d'haver perdut oportunament la documentació a alta mar. No sé si m'explico.

La folia proimmigracionista i la manca absoluta de visió a llarg termini dels darrers governs han abocat els catalans, i molt especialment el nostre jovent i la nostra gent gran, a competir per ajudes i facilitats amb qui ha entrat de manera irregular i amb clara intenció d'aprofitar-se del sistema. Important tercer món, han contribuït a desvulnerabilitzar els col·lectius més febles i desvalguts de la nostra pròpia societat.

Qui fins ara era vulnerable a ulls de l'Administració de cop i volta ja no ho és, perquè n'ha entrat un que acredita menys ingressos, menys patrimoni o menys suport familiar. Tant d'esquerres que deien ser i han empobrit com ningú les classes populars de Catalunya, i de retruc han posat en risc la integritat i seguretat dels nostres joves. Gràcies a la seva temeritat política, hem d'aixecar punts liles a cada cantonada.

De debò es pensaven que ens sortiria de franc, això d'importar ideologies i cultures misògines i homòfobes? Doncs no, ha tingut un cost, té un cost, i un cost molt alt. I no, no parlem només de les despeses econòmiques que genera l'increment de personal de seguretat o la instal·lació de mecanismes i sistemes de videovigilància; parlem també, i sobretot, del cost vital i emocional que paguen les víctimes d'agressions i violacions que s'haguessin pogut evitar tancant les fronteres.

Molt documental a TV3 blanquejant la immigració il·legal i cercant la llagrimeta fàcil, però han vist cap reportatge que inclogui la versió de les dones que han set violades en grup i a qui han destrossat la vida? Han vist les declaracions dels joves homosexuals que han rebut pallisses i tota mena de vexacions i humiliacions a mans de grupuscles que enraonaven àrab? No, això no interessa, oi? Això són percepcions, relats fantasiosos de l'extrema dreta.

Poden maquillar la realitat, poden silenciar-la, poden colgar-la sota terra a cop de talonari, però no podran aturar el bocaorella. El bocaorella ja ha començat.

Seny i ordre.

El president

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. En primer lloc, donar les gràcies a tots els grups que han presentat esmenes. També agrair la seva predisposició al diàleg i també a la transacció.

Hem acceptat o transaccionat les esmenes que hem considerat, doncs, que enriqueixen el text i, evidentment, hem refusat aquelles que frenaven o diluïen les nostres propostes. Hem acceptat les esmenes 6 i 7 de Junts i hem transaccionat la 8 amb el

Partit Socialistes. Hem incorporat la 2 i la 6 i hem transaccionat la 3. I amb VOX hem transaccionat també la segona esmena.

Els partits d'esquerra i d'extrema esquerra sembla que no entenen la realitat de la joventut de Catalunya. La seva actitud i els seus discursos semblen estar una mica desconnectats de les necessitats reals dels joves. Això o és que realment no els importa la joventut, com als de la CUP, que veig que no han vingut ni s'han dignat a intervenir. Vostès han quedat enquistats i només representen la minoria de joves radicalitzats de samarreta i pancarta reivindicativa.

Senyors de Comuns, crec que vostès no estan per donar massa lliçons sobre habitatges; tots sabem el que va fer Ada Colau a Barcelona.

I els senyors d'Esquerra Republicana diuen que el Govern no fa res pels joves, i en això tenen raó, però és que vostès han donat els vots al Govern perquè governin. I el que més m'ha sorprès és que vostès ahir van fer un tuit, del Jovent Republicà, les seves joventuts, que deia «Putxa Espanya i putxa Renfe». En aquest tuit assenyalen vostès els responsables de la Generalitat i del Govern d'Espanya, responsables que els han fet vostès amb els seus vots.

Per tant, prou d'hipocresies (*alguns aplaudiments*), perquè els joves sabem perfectament en qui podem confiar i en qui no. Nosaltres volem joves lliures i que no visquin condicionats per les seves imposicions i per les seves obligacions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vint-i-unè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats bàsiques dels catalans i les prestacions que els ofereix el Departament de Drets Socials i Inclusió

302-00075/15

El divuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats bàsiques dels catalans i les prestacions que els ofereix el Departament de Drets Socials i Inclusió. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Nuestro trabajo es ayudar a los de casa, a los españoles. Ese es el primer postulado de VOX. Trabajamos aquí para los catalanes; ustedes trabajan para los catalanes. Es a ellos a los que les debemos todo nuestro esfuerzo, y son ellos los que merecen las ayudas que el Departamento de Derechos Sociales les niega para asignárselas a menores extranjeros no acompañados o a extranjeros mayores ilegales. Esa es la actual realidad de Cataluña y de toda España.

¿Cuántos de ustedes llenan el carrito de la compra con lo que necesitan para el mes y se la regalan al primero que pasa por la calle, dejando la nevera de su casa vacía y a su familia pasando hambre? ¿Qué madre arranca de las manos el bocadillo a sus hijos para dárselo al vecino del cuarto? Porque eso es exactamente lo que están haciendo ustedes con las ayudas sociales: quitarles el pan de la boca a los catalanes.

El ejemplo más reciente: el imán de Salt y el trato preferente del alcalde de Esquerra Republicana y el concejal de Vivienda de Junts –denunciado, por cierto, por una trabajadora social–, y esto mientras cientos de personas esperaban su turno –sin quemar las calles, eso sí– para tener una vivienda social.

Ustedes, el Gobierno socialista y los separatistas, tienen la llave de la caja donde se guarda el dinero público, el dinero de los impuestos de todos nosotros, y lo repar-

ten alegremente a la inmigración ilegal, abandonando y dejando totalmente desprotegidos a los catalanes, a los que ustedes se deben.

Actúan como si el dinero no tuviese dueño, como si cayese del cielo, y nada más lejos de la realidad. La caja de las ayudas sociales es como una hucha donde cada mes todos los españoles metemos nuestras moneditas. Son nuestros ahorros, por si en algún momento alguno de nosotros lo necesita. Esa hucha se va llenando con el fruto de nuestro trabajo. Y pregunten ustedes a las familias catalanas lo que les cuesta cada mes pagar sus impuestos para meter en ella lo que les obliga el Estado. No es ni justo ni moralmente aceptable que ustedes la rompan cada mes para repartir ese dinero entre los extranjeros ilegales o los legalizados fraudulentamente mediante empadronamientos masivos mientras abandonan (*alguns aplaudiments*) a los catalanes que los necesitan y que, además, son los legítimos dueños de la hucha.

Socialistas y separatistas han diseñado leyes a medida de la inmigración ilegal, y legalizada de forma exprés, para que puedan ser los receptores del dinero de nuestros impuestos y para que sea legal dejar tirados en la cuneta a los españoles vulnerables, los españoles que en un momento dado su vida necesitan esas ayudas para salir de un bache, aunque hayan contribuido religiosamente a llenar la hucha durante toda su vida, durante décadas.

VOX va a hacer lo posible para seguir despertando a los españoles, a los catalanes de aquí y de allá, de Tarragona, de Barcelona, de Lérida, de Gerona. (*Remor de veus.*) En VOX no tenemos ninguna duda de para quién trabajamos: trabajamos para los españoles, y es a los españoles a los que vamos a proteger de la constante discriminación y el abandono del Partido Socialista y de los separatistas.

Cuando gobernemos, la hucha de nuestros impuestos será para los españoles. Ni un solo euro para ningún extranjero mientras haya un solo español pasando hambre, sin un techo bajo el que vivir, sin una ayuda para la dependencia o en una lista de espera para una residencia geriátrica (*alguns aplaudiments*) –ni un solo euro.

Socialistas y separatistas nos tendrán enfrente. Estamos aquí para luchar por el derecho de los españoles, y cada vez somos más y más fuertes. No olviden esto. Tampoco olviden, señores de Junts, que no hacen más que interrumpir, que se dice Lérida y Gerona.

Gracias.

El president

Hi ha hagut dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. En primera instància, per exposar-les davant del Ple, té la paraula, en nom del Grup Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Lleida i Girona, se'n diu. (*Alguns aplaudiments.*)

Manifestacions multitudinàries de Volem Acollir, partits polítics amb milers d'afiliats posicionant-se a favor de no deportar els MENAs, i quan es cerquen famílies adoptives –ho vam veure ahir–, ningú enlloc, tu. Que fan comèdia?

Dos mil dos-cents quaranta-dos MENAs i 4.208 majors d'edat amb pròrroga assistencial; tots tenen pares al Marroc, al Magrib o a països subsaharians, però el nostre Govern ha decidit que el qui els ha de proveir, mantenir i aguantar som els catalans. Una decisió unilateral dotada amb milions d'euros dels nostres pressupostos que genera un efecte crida incessant i que ens omple els carrers de joves inadaptats amb valors profundament antioccidentals, joves que es pensen que guanyar-se les garrofes és picar a la porta de serveis socials o estirar-li el «bolso» a la senyora Maria.

Mentre creix la pobresa infantil a casa nostra, vostès aboquen recursos ingents a qui té progenitors vius a d'altres continents. No els importa, oi?, arruïnar Catalunya, si poden aconseguir el diploma de bons jans. La seva hipocresia i imprudència, saben qui les paga? Les paguen els joves del país tutelats per la DGAIA, que són obli-

gats a conviure i a compartir recursos amb qui no hauria de ser aquí. Les paguem el conjunt de catalans, que veiem incrèduls com ens obliguen a mantenir els fills dels altres quan amb prou feines podem mantenir els nostres. Vostès es pengen la medalla i nosaltres paguem la factura.

L'altre dia sentia el senyor Puigdemont dient que necessitàvem eines i recursos per mantenir aquests nens i nenes. Vostès diuen «nens i nenes» per ingenuïtat o perquè de debò s'ho creuen? En un noranta-cinc per cent, nois; a les nenes no les deixen venir de colònies pagades a Europa.

Suposo que tots els aquí presents són conscients que aquests adolescents no arriben aquí de manera fortuïta. Venen amb coneixements i instruccions precises, saben perfectament què han de fer per aconseguir la legalització i la moma de per vida. Tota mena d'organitzacions criminals i màfies els assessoren, i en comptes de ser perseguides i sancionades vostès les premien amb la Creu de Sant Jordi. Quin és el resultat? Desenes i desenes de centres gestionats per entitats privades amb ànim de lucre i milions d'euros que es perden pel camí. I tant és que es cessin directores i subdirectors després de destapar-se escàndols, que els diners ja no tornen. I, això sí, eh?, cap polític dimiteix.

Han generat un reguitzell tal d'interessos i d'endollisme a redós de la immigració illegal que fa feredat. No n'hi havia prou amb els centres d'acollida i els pisos de franc; calia instaurar paguetes. Mentre el jovent del país no pot emancipar-se ni té cap tipus de remuneració, vostès adjudiquen nòmines mensuals de gairebé set-cents euros a tots aquests immigrants ilegals extutelats. I una de les justificacions que esgrimeixen és que així no es veuen empesos a delinquir. Que és que ara hem de pagar una quota per evitar delictes? Una tarifa plana per tenir-los contents i quiets? Quina mena de xantatge és aquest?

Les oportunitats que neguen als nostres fills les regalen sense filtre a qui ve de fora, i els racistes encara som nosaltres –per llogar-hi cadires. Els nens i joves tutelats del país mereixen el millor servei i tota la nostra atenció i empatia, i els MENAs, saben què mereixen? Tornar cap a casa amb les seves famílies. Vostès volen acollir? Doncs nosaltres ja n'estem ben tips, de pagar. Els recursos dels catalans, per als catalans.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Buenos días a todos los diputados, también *consejera*. La verdad es que yo esperaba que estuviera hoy aquí la *consellera* Martínez Bravo, porque estamos hablando de derechos sociales y creo que sería importante que pudiera seguir este debate. Pero, bueno, lamentablemente, vemos que no está aquí; no sé si tiene algún otro compromiso.

Me parece que es una moción muy oportuna, la que nos presentan hoy, y especialmente el punto 2 de esta moción, que pide hacer una auditoría del Departamento de Derechos Sociales para fiscalizar en qué se está gastando el dinero este departamento. Y la verdad es que digo que es muy oportuna sobre todo a raíz de las informaciones que nos están llegando en los últimos meses y que son muy muy preocupantes. Y no solamente son informaciones que podemos leer en la prensa, sino que hay incluso un informe de la Sindicatura de Cuentas que desvela, pues, la manera de proceder de, en este caso, el departamento, en concreto, la DGAIA, la Dirección General de Atención a la Infancia y la Adolescencia, que es además la que se encarga de la acogida de los menores tutelados por parte de la Generalitat.

Bien, la verdad es que es escandaloso lo que la síndica nos explicó en la Comisión de la Sindicatura de Cuentas, con múltiples irregularidades, contratos que no siguen la ley de contratación del sector público, prórrogas que no se sustentan abso-

lutamente en nada. Es decir, se están prestando servicios que no tienen ningún tipo de amparo legal. Y no estamos hablando de cantidades pequeñas, sino que estamos hablando de auténticos..., millones y millones de euros de todos los catalanes que no sabemos en qué se están gastando.

Por no hablar también de la opacidad que existe en las subvenciones, que también queda reflejada en el informe de la sindicatura y que la propia síndica nos dijo, pues, que no había ningún tipo de justificación con estas subvenciones, ni ningún tipo tampoco de planificación.

Y si entramos ya a hablar de la opacidad de estas entidades que reciben las subvenciones del tercer sector, pues, daría para hacer otra moción y otro debate como este aquí. Y, de hecho, lo hemos denunciado muchísimas veces, con esas incluso puertas giratorias que a menudo hemos visto en estas entidades, que, insisto, reciben subvenciones millonarias para funciones que no sabemos si se están realizando o cómo se están realizando, dónde se están gastando, etcétera, etcétera. E insisto en que ya no son sospechas, sino que hay una confirmación por parte de la Sindicatura de Cuentas, que entró a analizar todo lo que estaba pasando en la DGAIA en el periodo del 2010 hasta el 2016, donde Esquerra Republicana era quien estaba al frente.

La verdad es que yo echo en falta aquí explicaciones por parte de miembros del Gobierno, en este caso de la *consellera* Martínez, y sobre todo también asunción de responsabilidades por los grupos que en ese momento estaban dando apoyo al Gobierno o estaban en el Gobierno. Y lo que hemos visto ha sido todo lo contrario, han intentado poner una cortina para tapar absolutamente todo.

Y, de hecho, ustedes saben –los que conocen el funcionamiento de la Sindicatura de Cuentas– que lo habitual es que los grupos hagan suyas las recomendaciones del informe y se pongan en marcha para evitar que estas irregularidades se sigan produciendo. Pero ¿qué fue lo que pasó? Bueno, pues absolutamente todo lo contrario: vimos cómo el Partido Socialista, Esquerra Republicana y también los Comunes se pusieron de acuerdo para tumbar este informe de la Sindicatura de Cuentas, que me parece realmente escandaloso. Porque, ¿qué tienen que tapar? ¿Qué problema hay? ¿Por qué no se pueden implementar estas recomendaciones, que, insisto, lo que piden es que se cumpla con la ley de contratos del sector público?

Y creo que aquí la *consellera* debería dar explicaciones. Me consta que ha habido algún grupo ya que ha pedido la comparecencia de la *consellera*, y yo desde aquí quiero anunciar que nosotros, desde nuestro grupo, vamos a dar apoyo, evidentemente, a esta comparecencia. Porque las explicaciones nunca sobran, y en este caso lo que están es faltando, sobre todo teniendo en cuenta que, además de este informe de la Sindicatura de Cuentas, paralelamente también hay una investigación abierta por parte de la Oficina Antifraude sobre la DGAIA a raíz de la denuncia de un trabajador, que concuerda con lo que nos cuenta la síndica, en este caso, y que además pone encima de la mesa cuestiones que me parecen realmente graves y muy preocupantes y que, de ser ciertas, podrían ser constitutivas de delitos muy graves. Esta investigación ha pasado ya ese primer trámite de comprobación de veracidad de los hechos, y, por lo tanto, eso lo que nos indica es que como mínimo hay indicios de que se hayan podido cometer, insisto, supuestamente, presuntamente, delitos por parte de la DGAIA.

Y ya, como colofón de todo esto, como la guinda del pastel, resulta que el lunes nos despertamos todos con la noticia de que la *consellera* había cesado a la directora y al subdirector de la DGAIA. Y nos preguntamos por qué, porque las explicaciones que ha dado el Govern de la Generalitat han sido más bien escasas y poco creíbles. Hace seis meses nombraron a estos dos cargos, su Gobierno, y, sin embargo, ahora parece que prescinden de ellos. No sabemos por qué. Nos ha dado, como digo, pues, alguna excusa vaga, pero creo que hay que venir aquí, insisto, a dar la cara y a comparecer, sobre todo después de estas informaciones que estamos conociendo y que son realmente graves.

Y yo quiero recordar también cómo aquí, en sede parlamentaria, hace tan solo unas semanas (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –y ya acabo, *president*–, a raíz de una pregunta de un grupo parlamentario, el *president* Illa dijo sobre esta cuestión que, si se había hecho alguna irregularidad, si se había hecho algo mal, darían la cara. Bueno, pues yo creo que es hora ya de que cumplan con esa promesa.

Muchas gracias.

El president

A continuació, poden fixar la seva posició els grups parlamentaris que no han presentat esmenes en aquesta moció. I en primera instància, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Ennatu Domingo Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, president. Bon dia, consellera. Bon dia, diputats i diputades. Després del documental de TV3 sobre joves migrants del programa *30 minuts*, han sortit més dades i més testimonis sobre la situació social dels joves menors migrants vinguts d'arreu a Catalunya.

Jo vull compartir l'experiència vital d'Allidu, un jove de vint-i-tres anys que ha decidit arrelar a Catalunya. Als seus disset anys, Allidu va recórrer cinc mil quilòmetres des de Ghana fins a la costa de Líbia, travessant Togo, Burkina Faso, Mali i Níger. Després va creuar el mar Mediterrani cap a Europa a través d'Itàlia, ara fa uns cinc anys, fins a arribar a Catalunya. Com molts joves, va recórrer aquest trajecte a peu, en autobús i en pastera. Gràcies a la tutela que va rebre un cop arribat a Catalunya i als programes d'inserció sociolaboral, Allidu va aconseguir emancipar-se al nostre país.

Malgrat el racisme estructural i malgrat els discursos d'odi de l'extrema dreta espanyola i catalana, dins d'aquest Parlament i fora, joves com Allidu aconsegueixen desenvolupar el seu projecte de vida a Catalunya. Crec que la lliçó és molt clara: quan hi han prous recursos i eines per acollir i quan aquestes eines es gestionen correctament i quan les persones beneficiàries aprofiten l'oportunitat, podem dir que el nostre sistema d'acollida funciona.

Per això, des de Junts votarem en contra de la moció de VOX sobre les necessitats bàsiques dels catalans i les prestacions que ofereix el Departament de Drets Socials i Inclusió. De fet, aquesta moció no va ni d'una cosa ni de l'altra. No tenen vergonya, tornen a presentar una moció injusta basada en una realitat fictícia.

Segons les dades del Departament de Drets Socials, els darrers cinc anys han arribat 9.479 joves migrants a Catalunya, la majoria tutelats per la DGAIA fins als seus vint-i-tres anys i d'altres acollits per famílies catalanes. Malgrat que les dades van variant segons qui les dona, les diverses fonts coincideixen que la majoria de joves migrants aconsegueixen feina i se sustenten pels seus propis mitjans. En comparació, són pocs els que reben prestacions socials, ajudes d'habitatge i els que depenen crònicament del sistema.

Aquestes dades són positives, però des de Junts sabem que els reptes són molts i que el sistema d'acollida ara mateix no està en forma. Catalunya ha estat acollint per sobre de la seva capacitat estructural per poder donar resposta a les diverses onades de migrants que han arribat del 2018 al 2023. I això ha de començar a canviar, perquè quan el nostre sistema d'acollida no garanteix ni la inclusió ni la integració social l'hem de replantejar.

Diputada de VOX, parlem de solucions. Des de Junts hem aconseguit que el repartiment de menors es faci a través d'un reial decret temporal i que s'estableixin criteris justos i equilibrats. Això vol dir que totes aquelles comunitats autònomes que fins ara no han acollit o han fet un mínim esforç per contribuir a la solució de la crisi humanitària a les Illes Canàries faran la seva part a partir d'ara.

Ara toca enfortir el nostre sistema d'acollida català dotant-nos de més autogovern, de més recursos, però sobretot fiscalitzant la feina del Govern. Des de Junts hem demanat la compareixença de la consellera –i ens sap greu que no estigui avui aquí– perquè vingui a explicar la destitució de la directora i del subdirector de la DGAIA. La crisi al cor de la DGAIA no ens la podem permetre. De fet, volem que les recomanacions del Síndic de Greuges es compleixin.

A la consellera li enviem aquest missatge: que sigui més transparent, que gestioni amb rigor els recursos i els serveis de la DGAIA. Es tracta d'un tema molt sensible, i les que hi surten perdent són les persones més vulnerables.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé. Bon dia. Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades... Mirin, jo, inicialment, quan vaig llegir la moció de VOX, tenia pensat fer una intervenció en la qual em basaria a rebatre les diferents afirmacions racistes a que ens tenen acostumats aquí tant l'extrema dreta espanyola com la catalana. I, mirin, m'ho he pensat millor. Jo em considero una persona positiva, una persona que construeix i mai aporta a la destrucció. Mai estic a favor de la manca de cohesió, sinó per construir i cohesionar, i penso que avui també és un dia per celebrar.

Jo vull aprofitar aquests minuts per explicar que les coses que fem o hem fet des de Catalunya en clau d'acollida funcionen. Funcionen, per molt que alguns vulguin dir que no, que no funcionen, que és un país catastròfic. I quan parlem de joves menors no acompanyats, que també hi han nenes –que també hi han nenes–, el que ens hauríem de preguntar és: on van a parar aquestes nenes?, com és que no arriben als centres de menors?, on desapareixen? No els hi preocupa, a l'extrema dreta que acaba de parlar, on acaben ubicades aquestes noies? Estaria bé que se'n preocupin, també. Com és que les noies que han sortit del país d'origen quan arriben aquí no hi són, en els centres de menors? Molts sabem després on acaben, però ja veig que això tampoc els hi preocupa. Segurament perquè es diuen Mariah, Fatima, Salimatu... Segurament és per això. A nosaltres ens preocupa. Dels països d'origen surten nois i noies –nois i noies.

I sí, com ha explicat la companya Domingo, el trajecte és molt molt dur, i no voldria que el fes cap dels vostres fills; cap dels vostres fills o filles voldria que pogués sortir, deixar la seva família i enfrontar-se a no sabem què. I, com a pares i mares que som molts d'aquí, no em vull ni imaginar si seríem capaços de dormir sense saber que el nostre fill ha anat a l'escola i no n'ha tornat i no sabem on és, que el nostre fill ens ha dit que ha anat a Tànger des d'una zona rural a visitar un familiar i no sabem on és. Moltes d'aquestes famílies reben trucades mesos després dient que ha aparegut el cadàver del seu fill; d'altres, ni tan sols tenen la «sort» de rebre aquesta trucada.

Companys i companyes diputats i diputades, ens cal que ens humanitzem. Ens cal que siguem valents, ens cal que no ens acovardim, que no ens facin por els discursos d'extrema dreta quan parlem de les persones migrades, quan parlem de les persones musulmanes, que a Catalunya som moltes i no hem fet res dolent. Simplement demanem una cosa: volem ser respectats tal com som, simplement volem això. Volem ser tractats igual que la resta de la ciutadania, simplement això.

I, companys i companyes, això està en mans de tots nosaltres, perquè... Els hi llançaré una reflexió que crec que és prou important: els que estem aquí, tots i totes, amb els nostres silencis, quan es fan afirmacions greus com la de la setmana passada, que va fer la senyora Fuster, que va acusar de l'assassinat –tot el suport a la família de l'educadora social de Badajoz– un noi d'origen marroquí. Vostès saben que és

mentida, però amb el nostre silenci només contribuïm a una cosa: normalitzar, naturalitzar i que això es traslladi al carrer, a les portes de les escoles, als camps dels diferents esports que es practiquen els caps de setmana i on molts hi som com a mares i pares acompanyant els nostres fills, als llocs de feina..., en odi. I està a les nostres mans canviar-ho. Està a les nostres mans dir: «Nosaltres volem ser, amb aquest silenci, contribuïdors en aquest foment de trencament de la cohesió social del nostre país?» Si continuem en silenci, sí.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputades i diputats, permetin-me que comenci per destacar que el títol d'aquesta moció és un cas flagrant de publicitat enganyosa, perquè ni parla sobre necessitats bàsiques de les persones ni tampoc parla més que tangencialment sobre les prestacions que els ofereix el Departament de Drets Socials i Inclusió. Sembla parlar més aviat de denegació de drets i de l'actuació d'altres departaments entorn d'algunes de les seves obsessions.

Vull també compartir amb vostès una reflexió: ens hauríem de començar a preguntar si una moció que en tres dels seus quatre punts és contrària al sistema jurídic resultat de les regles de convivència democràtica de que ens hem dotat és mereixedora de la consideració d'aquest Parlament, una qüestió que crec que haurem d'entomar en algun moment i sense deixar-ho gaire...

Dit això, la moció planteja, u: que l'actuació del Departament de Drets Socials i Inclusió, que tot sembla indicar que s'ha de dedicar a remoure els obstacles perquè totes les persones puguin participar en igualtat de condicions, amb independència del seu origen, adopti com a lema «Primer els de casa», i, per tant, orienti la seva actuació a aplicar criteris de discriminació per raó d'origen que vulnereu les normes més elementals del nostre ordenament jurídic, així com la normativa internacional i nacional en matèria de drets humans. Comencem bé, eh?, guapament.

La realització d'auditories d'un període que excedeix els terminis legals de prescripció de responsabilitat segons el nostre ordenament jurídic.

En tercer lloc, amb aquesta mateixa –idèntica, diria jo– finalitat discriminatòria a que fèiem referència anteriorment, el tancament..., en diuen, més sibil·linament, «clausura», però tancament, al cap i a la fi, dels centres i serveis que atenen menors desemparats d'origen estranger, sense excloure'n ni tan sols els centres residencials –diuen «tots»–, cosa que es traduiria a la pràctica en el desemparament no només d'aquests menors, sinó de tots els residents d'aquests centres i serveis. El que no ens indiquen és sota quin pont s'haurien d'aixoplugar el mateix dia que es produís el tancament mentre ells decideixen què fer amb aquestes criatures indefenses, desemparades, que tot-hom tenim obligació de protegir.

I, per últim, inicialment instaven a realitzar expulsions col·lectives de menors, i, després d'una esmena del Grup Popular que encara empitjora més la moció, cosa que semblava difícil d'imaginar, també de persones adultes, pràctiques que una sentència del seu estimat Tribunal Suprem ha declarat molt recentment que són un incompliment flagrant –i ho reitero, flagrant– del conveni europeu de drets humans, que prohibeix expressament aquest tipus de pràctiques i, donat que es tracta d'una norma internacional ratificada per l'Estat espanyol, vulnera també el nostre ordenament jurídic.

I conclou, aquesta sentència, que la conformitat del país de destí és irrellevant jurídicament, perquè –i llegeixo textualment– «la aquiescència de otro país no dispensa a las autoridades españolas de actuar con sujeción plena a la Constitución y a las leyes». Y añade: «Va en ello la respetabilidad de España como estado de derecho.»

Doncs no dono crèdit que gent d'ordre i defensora de la legalitat fins a l'extrem de demanar l'expulsió del país d'aquells que, segons vostès, no ho fan, puguin atemptar greument contra la respectabilitat de l'estat de dret espanyol. Potser s'han passat de frenada, si fins i tot el Tribunal Suprem els hi ha d'esmenar la plana i rebutjar les seves pràctiques.

Com el sistema nacional i internacional de drets humans, com a mínim per Comuns, no és una catifa per trepitjar a voluntat ni tampoc per netejar-s'hi els peus a sobre, Comuns ens pronunciarem desfavorablement respecte a la seva proposta de moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. El Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra no intervindrà en aquesta moció. Per tant, seria el torn ara del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Bé, bon dia a tothom. Gràcies, vicepresidenta. Bé, VOX ens presenta la moció de la vergonya. Segons vostès, en un dels països més segurs del món no podem sortir al carrer per culpa de nens que han creuat mig món sols fugint d'una guerra o de la necessitat. I els he de reconèixer que amb la seva estratègia política, utilitzant el terme «MENA» per referir-se a aquests nens migrats sols, han aconseguit deshumanitzar-los i que moltes persones s'oblidin que parlem de menors d'edat.

I ja que els utilitzen sempre en els seus discursos –és un dels seus temes centrals parlem del que parlem, segurament perquè no tenen cap proposta per a Catalunya–, jo em pregunto: s'han molestat en conèixer la realitat d'aquests nens, aquests adolescents? Seria un detall. Més que re per poder parlar amb legitimitat d'aquests menors. Coneixen les seves històries de vida?

Jo sí que m'he preocupat de conèixer-los per poder parlar amb coneixement, i els asseguro que són històries molt dures. Vostès s'imaginin –i molts d'aquí tenim nens o nenes en aquestes edats– què passa un adolescent de catorze, quinze, setze anys..., la por que passa viatjant sol, recorrent milers i milers de quilòmetres, jugant-se la vida, arribant a un país sense conèixer l'idioma, sense cap suport, sense entorn familiar? Vostès no han arribat a preguntar-se mai en quina situació de desesperació han d'estar per emprendre aquest periple? Fugint de guerres, de la gana, de la precarietat, i amb un únic objectiu: sobreviure, poder prosperar, treballar per tenir una oportunitat a la vida.

I, mirin, vostès, que volen dades..., parlem de dades i números. Aquests nens, joves adolescents que, segons vostès, són els problemes de tots els mals de la nostra societat, representen un 0,08 per cent de la població de Catalunya. El noranta per cent dels joves extutelats que reben suport de l'Administració estudia o treballa i, d'aquests, el vint-i-dos per cent compagina estudis i feina. Segons un estudi de la Universitat Autònoma de Barcelona, els índexs de criminalitat d'aquests joves estrangers són molt baixos: el noranta-dos per cent mai tindrà cap contacte amb cap presó, un índex de criminalitat inferior als joves extutelats espanyols. I que consti que a mi no m'agrada fer aquestes comparacions, però cal. Tant és així que els joves extutelats que han nascut a Espanya tenen tres vegades més probabilitat d'entrar a presó que els que han nascut a l'estranger.

I tot i aquests baixíssims índexs de criminalitat i les altes taxes d'inserció al món laboral, amb la difusió que fa VOX de notícies falses i amb els seus discursos estigmatitzants, han aconseguit que una part important de la nostra societat, quan parlem de joves migrats sols, en el seu imaginari visualitzin una «manada» de joves pel carrer matxet en mà. Han aconseguit que existeixi una percepció pública que tots són persones perilloses.

I saben què és el veritablement perillós? Perillós és tenir un aliat com Trump, que atempta contra els interessos d'Espanya i Catalunya amb la seva guerra d'aranzels. Perillós és emmirallar-se en les polítiques d'Orbán, que vulnera els drets i llibertats de moltes persones prohibint la marxa de l'orgull LGTBI. Perillós és idolatrar Milei, que amb les seves polítiques ha aconseguit portar treballadors i la població més vulnerable d'Argentina a l'absoluta precarietat. Perillosos són els pactes amb PP i VOX, traient a València, un territori que va patir les conseqüències de la dana amb 224 morts, del pacte verd. *(Alguns aplaudiments.)*

Els socialistes no en tenim cap dubte: el veritable perill per a la nostra democràcia és VOX.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula ara la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. Bien, gracias al Partido Popular por la enmienda, que hemos transaccionado; gracias a las enmiendas de Alianza Catalana, que no hemos podido aceptar.

Con respecto al resto de los partidos, ni media lección de la izquierda ni de los separatistas, porque son sus políticas y su discurso compartido los que están en Cataluña ratificando su camino hacia la miseria de los españoles y la barra libre hacia los extranjeros. Pueden intentar interrumpirnos, como acaba de hacer Junts, o increparnos durante las intervenciones. La realidad es que ustedes lo que intentan ocultar una y otra vez es que machacan a los catalanes y benefician a los extranjeros.

Y volvemos a recordarles al imán de Salt y cómo buscan la manera de saltarse todas las normas para darles un piso mientras abandonan a los miles de catalanes que están en lista de espera para una vivienda social. Ustedes, los que dicen amar Cataluña y lo único que hacen es trabajar contra los catalanes.

Déjense de mentiras. Ni Gerona ni Girona. Aquí lo que ustedes trabajan y por lo que ustedes trabajan es por que se hable árabe (*remor de veus*), financiando clases de árabe en ciento veintiséis colegios catalanes. Váyanse a cualquier otro país y pongan ustedes la mano pidiendo pasar por delante de los nacionales para cualquier ayuda social. Váyanse a Argelia y pidan que les paguen el agua o la luz. O váyanse a Turquía y que les paguen la sanidad. Y, cuando les den con la puerta en las narices, vuelvan aquí y miren a la cara a los españoles y pidan perdón, tengan la decencia de pedir perdón. *(Alguns aplaudiments.)*

Y, miren, si quieren ustedes disfrutar de la cultura argelina, pueden perfectamente ir al país de al lado, a Francia, o a Alemania si prefieren la turca, o a Pakistán si prefieren..., o a Inglaterra si prefieren la paquistaní. Desde luego, VOX se va a quedar aquí en España, defendiendo nuestra cultura, nuestra historia y nuestras raíces. Y no vamos a permitir, ni muchísimo menos, que socialistas y separatistas conviertan España en Marruecos. *(Alguns aplaudiments i remor de veus.)*

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt número 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre polítiques feministes transversals

302-00074/15

El dinovè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre polítiques feministes transversals, presentada pel Grup Parlamentari de

la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. I per exposar-la té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bé, l'altre dia havia de ser la consellera Eva Menor qui respongués en la interpellació de la diputada Castillejo. Avui soc jo la que defensa la nostra moció perquè la nostra companya fa unes poques hores que ha arribat del seu viatge a Rojava, en el marc d'una delegació de dones solidària amb el poble kurd. I aprofitem per recordar que aquest és el primer i l'únic Parlament que ha reconegut el dret a l'autodeterminació del poble kurd, així que, recordem-ho sempre: «*Biji Kurdistan!*»

Dit això, tornem a la moció. És una moció que recull tot un seguit de propostes transversals, feministes, que s'agrupen en tres grans eixos: les cures, la pobresa i la violència. Quan parlem de cures, estem parlant d'una responsabilitat que hauria de ser col·lectiva però que al final acaba sent assumida majoritàriament per nosaltres, per les dones, sigui en l'àmbit familiar o sigui en el marc del treball, de l'economia submergida. El capitalisme, precisament, s'ha encarregat d'invisibilitzar i de menysprear les tasques de cura per no haver de fer front al veritable cost que representa per a la reproducció de la vida i de la força de treball; i al final, doncs, tenim això, una absoluta sobrecàrrega de les dones en l'àmbit familiar. Allà està la generació de dones sandvitx, les nostres mares, que tenen cura dels seus pares i dels nostres fills, dels seus nets.

Però quan parlem, a més a més, de les tasques de cura externalitzades, assalariades, estem parlant de tasques amb una gran precarietat i sobreexplotació, fins a nivells escandalosos, insultants i fins i tot terrorífics. Diem que són escandalosos perquè les condicions laborals de les treballadores que tenen cura de les persones dependents –i estem parlant de tenir cura dels nostres avis, dels nostres pares, de tenir cura de naltros en algun moment determinat–, doncs, són altament precàries, i, per tant, nosaltres proposem millorar les seves condicions laborals i salarials.

Diem que aquesta precarització i sobreexplotació de les tasques de cura assalariades són insultants perquè, quan veiem el gran negoci que permet l'Administració a costa d'aquestes tasques de cura, doncs, veiem això, que no és casualitat que el noranta per cent de les places residencials siguin privades. Perquè aquí hi ha un gran negoci que està permetent l'Administració pública, i aquest negoci es fa a costa d'estalviar en qualitat assistencial –estalvi de bolquers, estalvi de menjar, estalvi en neteja quan parlem, per exemple, de residències–, i també són beneficis que es fan a costa d'aquesta sobreexplotació i precarietat en les condicions laborals de les treballadores. I per això proposem construir més centres cent per cent públics.

I, per últim, parlem de condicions terrorífiques si posem el focus en el treball domèstic intern. I aquí nosaltres proposem una mesura com és la regularització laboral de totes aquestes dones migrades que estan fent feines en un marc intern de tasques de cures.

El segon bloc, el de la pobresa. Nosaltres volem començar recordant que vivim en un món on la riquesa cada vegada s'acumula en menys mans, i, per tant, combatre la pobresa no només és possible, sinó que és un deure. I hi ha una perspectiva feminista, perquè les dones continuem sent el col·lectiu més colpejat per la pobresa, per la precarietat econòmica i per la vulneració del dret a l'habitatge, per exemple.

Les dades són a llars... Les llars monoparentals són les més pobres, i en la majoria de casos estan encapçalades per dones –parlem de llars monoparentals. I per això fem propostes com, per exemple, suspendre tots els desnonaments quan no hi hagi alternativa residencial, perquè en molts casos estem parlant d'això, de dones que són desnonades amb els seus fills. O, per exemple, dur a terme un estudi econòmic del treball de cures no remunerat que estan duent a terme familiars de persones dependents. I aquí també proposem un sistema de remuneració que inclogui drets a prestacions contributives i pensió. Perquè és això, el sistema s'està estalviant mol-

tíssims costos gràcies a l'abnegació i l'amor de moltes dones que consagren la seva vida a la cura de qui s'estimen.

I, per últim, el darrer bloc és el de la violència. Combatre la violència contra les dones és imprescindible. Les estadístiques són alarmants, i cal sumar-hi l'horrorós augment dels casos de violència vicària. I, per tant, nosaltres, entre d'altres qüestions, proposem garantir que cap supervivent de violència masclista sigui revictimitzada durant els processos judicials amb relació tant a la violència institucional per tracte discriminatori com al rebuig de les ordres d'allunyament, que estem parlant del cinquanta-dos per cent. Totes tenim al cap el cas de la dona de Benalmádena del mes passat, a la qual, doncs, se li havia denegat l'ordre d'allunyament i va ser assassinada.

També proposem implementar la renda bàsica universal, perquè garantir l'autonomia econòmica d'una dona és fonamental per alliberar-la de la condemna d'haver de conviure amb el seu maltractador –acabo, vicepresidenta–, i ampliar el parc públic d'habitatge (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), perquè també permetrà donar una resposta immediata a les víctimes de violència masclista.

Aquestes propostes, com vostès veuen, no només beneficien les dones, sinó que milloren la vida de tots i totes. Perquè és això, en això consisteixen els avenços feministes, en guanyar drets i vides dignes per a tothom; per a les dones, però per a tothom.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Té la paraula ara, per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I té la paraula la diputada Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputades i diputats. Diputades Estrada i Castillejo, moltes gràcies per la moció presentada. Ens hi sumem, en el conjunt de la moció. Agraïm les transaccions i les esmenes acceptades a les nostres propostes.

És una moció important, i que parla de..., o recull el que la manifestació feminista d'aquest any també centrava en el seu missatge, que és que les cures sostenen la vida, i que té relació amb el que, des de la darrera dècada, el moviment feminista en les seves vagues –laborals, de consum, d'estudis– ha posat també al centre dient «si les dones paren, s'atura el món», que té a veure, bàsicament, també amb aquesta provisió de la cura.

I si les cures sostenen la vida i són rellevants per a la vida, ho són en les diferents dimensions dels punts que recull la moció i a la qual ja han fet algunes aportacions. Per exemple, en els tipus de serveis públics que han de cobrir totes les necessitats de cures, doncs, se n'enumeraven de diferents, i hi afegim també aquells serveis on hi ha més dèficit segurament de places o hi ha una reivindicació per part de les famílies perquè n'hi hagi més, com són centres residencials especialitzats en salut mental o en trastorns greus de l'espectre autista; les millores en les condicions salarials, també, que és l'altre element de les condicions laborals, amb els acords a que s'ha arribat a nivell de negociació col·lectiva; també la dimensió que té a veure amb les treballadores de les cures en aquest sentit que apuntava ara, les millores de les condicions laborals.

I, després, en l'àmbit de les famílies, recollir aquí les aportacions que ens han fet el Sindicat de Mares en la Diversitat, que han vingut a comparèixer tant a la Comissió de Drets Socials com a la Comissió d'Igualtat i Feminismes. Hi ha diferents punts que sempre reivindiquen: l'ampliació dels serveis estava recollida a la moció, però, de manera específica, també que es reforcin els serveis d'atenció primerenca de la discapacitat; l'ampliació dels horaris dels serveis especialitzats en els períodes

de vacances escolars, perquè fan més difícil, si no, a les famílies poder gestionar aquestes cures, i també per als fills i filles aquesta desconexió té un impacte greu; ampliar els serveis de Respir per a les famílies amb fills i filles dependents i garantir un acompanyament psicològic adequat a les famílies, o, com passa en aquests casos que ens han explicat el Sindicat de Mares en la Diversitat, però també fa poc les famílies que tenen fills i filles amb síndrome alcohòlica fetal, que molt sovint les mares acaben adquirint la condició de monoparentalitat perquè el pare se'n desdiu. I, per tant, que aquest reconeixement de la condició de monoparentalitat a les mares que cuiden soles, *de facto*, fills i filles amb dependència no tingui en compte les aportacions econòmiques que pugui fer el pare perquè *de facto* no passen i es queden..., no?, necessiten aquest acompanyament molt més proper, molt més cuidat, molt més reforçat de les institucions.

I, després, clarament, l'àmbit de les violències és central. És igual que sigui 8 de març, que sigui 25 de novembre, que sigui 26 de març. És un element central.

I, com que no tinc gaire temps, vull posar també l'èmfasi en la qüestió de la violència institucional. Erradicar la violència masclista necessita tombar un règim patriarcal; necessita molts recursos en prevenció, en detecció, en establir xarxes arreu del país per connectar tots els actors. Però la violència institucional ha de tenir data d'erradicació (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), perquè aquesta és la que les institucions, quan no estan prou formades, quan no tenen les eines adequades, exerceixen sobre les dones.

I és sabuda, és notòria, ha estat denunciada per víctimes, per advocades, la violència que s'exerceix en molts jutjats, fins i tot als especialitzats, i concretament aquí a Catalunya, i per part de diferents jutges i jutgesses, però n'hi ha una que acumula moltíssimes denúncies, i les situacions que relaten les dones que ho viuen són dramàtiques.

Per tant, que el Govern d'Espanya, ja que té la competència en sistema judicial, estableixi els mecanismes oportuns per depurar responsabilitats amb investigació i sancions adequades i amb garanties per no revictimitzar les dones.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. També per defensar les esmenes presentades, té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia. Molt bon dia, consellera, diputats, diputades. Començo la meua intervenció agraïnt a la diputada Castillejo –i avui a la diputada Estrada– la interpellació que va fer durant el Ple anterior per tornar a situar les polítiques feministes en el debat parlamentari. Polítiques feministes que ens preocupen i que ens ocupen, ho vam recordar durant la interpellació que vam fer ahir a la tarda, que encara ens trobàvem en aquest mes de març, el mes on es reivindica el Dia Internacional de les Dones, un dia tan necessari per tornar a situar el feminisme també al debat, al centre del debat públic.

Mirin, la lluita de les dones per assolir allò que semblava inabastable ha estat i continua sent incansable. Allò que hem aconseguit ho hem fet plegades, amb lluita, però també trobant-nos resistències. Unes resistències que encara existeixen i que, no en tinguin dubte, superarem. Reivindiquem tot allò que encara ens queda per assolir. Diem molt clarament que les cures són una responsabilitat col·lectiva. Diem molt clarament que volem cobrar el mateix que els homes, que volem derrocar els sostres de vidre, que no volem ser més ni menys. Volem tenir les mateixes oportunitats.

Abans comentava que parlava de les resistències. Les dones encara continuem patint discriminacions només pel fet de ser dones. La cultura patriarcal condueix a generar situacions de desigualtat i, a més, genera també aquestes resistències.

Resistències perquè el feminisme incomoda, resistències perquè segons qui no vol que acabin els seus privilegis, resistències perquè tot continuï igual. Però ja res continuarà sent igual, perquè el feminisme és imparable.

És imperatiu per a qualsevol administració treballar per reduir les desigualtats dissenyant, implementant i avaluant les polítiques públiques amb una clara perspectiva de gènere. Els homes i les dones ens enfrontem diàriament a realitats i a dificultats diferents. Aquesta diferència, per tant, s'ha de tenir en consideració per cercar solucions amb l'únic objectiu de promoure la igualtat d'oportunitats. Perquè, ho repeteixo, no volem ser ni més ni menys, volem el mateix.

És innegable que ens trobem actualment amb un govern clarament feminista que treballa de manera transversal i coordinada per assolir la igualtat d'oportunitats. Ens trobem davant un govern que creu en la igualtat real i efectiva, i davant un govern que actua, sent un clar exemple les cinquanta mesures aprovades pel seu Consell Executiu i que tenen el compromís de tots i cadascun dels seus departaments.

Ens trobem en un escenari on l'auge de l'extrema dreta transita en paral·lel a la seva onada antifeminista, que posa en dubte tot allò assolit, totes les conquestes i tots els nostres drets; que no fa una altra cosa que lluitar per tornar a l'ahir i impossibilitar també el demà. Una extrema dreta que manipula la realitat per justificar els seus prejudicis masclistes. Una extrema dreta que es nodreix d'informació falsa. Una extrema dreta que ho qüestiona tot. Una extrema dreta que ha topat amb el fre del feminisme i que, per descomptat, no passarà.

Sobre els punts de la moció, vostès han presentat un text amb setze punts centrat principalment en les cures, l'habitatge, la violència i la precarietat econòmica; quatre eixos, diputades, que nosaltres també considerem els prioritaris a l'hora de parlar de les polítiques feministes. Però també saben que tenim discrepàncies en alguna de les seves propostes. Per això, el nostre grup parlamentari ha presentat un total d'onze esmenes, que, al nostre entendre, milloraven el text i que aterraven –sobretot aterraven– la realitat de les polítiques públiques.

La veritat, diputades, també els hi direm que hem trobat a faltar alguns conceptes a la seva moció, i n'hi posaré dos exemples. Per nosaltres és indispensable que, quan parlem de violència masclista..., sempre parlar de coeducació. No només hem de treballar per protegir la víctima –que també, que també ho hem de fer–, sinó que l'objectiu central és educar perquè els nens i els homes no siguin mai uns maltractadors. Hem d'educar en el respecte i la igualtat.

I, si parlem de cures, sabem que el fet d'assumir majoritàriament les dones les cures és un enorme hàndicap per al nostre desenvolupament personal i professional. I, al nostre entendre, sempre defensarem que la via de la solució és la corresponsabilitat real. I en aquest sentit, doncs, també hem trobat a faltar algunes propostes que parlin d'aquesta corresponsabilitat real. Sí, és evident, hem de trobar solucions a les segregacions horitzontals, aquelles que ens encaixonen en les tasques de cures, i també hem de millorar les condicions laborals de totes les persones que s'hi dediquen, però sobretot, com deia, hem d'intentar assolir el generar aquesta corresponsabilitat real amb la complicitat i el compromís també de tots els homes.

Li reitero de nou, malgrat les diferències –i acabo ja, vicepresidenta (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*)– que ens separen, l'agraïment de que vostès hagin portat de nou el debat de les polítiques feministes a aquest Parlament; diferències que s'entenen clarament perquè considerem el moviment feminista com un moviment molt transversal.

I no, el feminisme, com deia ahir també, no ha anat massa lluny. El feminisme no ha fet més que començar.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari de Junts, la diputada Maria Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, consellera... Bé, nosaltres, quan hem llegit aquest text de la moció, francament jo els hi he de dir que no sabíem com agafar-lo. Parlen absolutament de tot: barregen els temes laborals, socials, feines relacionades amb les cures, violència masclista, habitatge, ocupacions, gestió de centres residencials, la immigració... I tot just ara comencen a parlar de transversalitat. Doncs benvinguts, benvinguts siguin. Des de Junts ja fa temps que és una prioritat per nosaltres, i el mes de setembre varem portar una interpellació al respecte, perquè creiem que per abordar els reptes enormes que la nostra societat afronta en matèria d'igualtat i de lluita contra la violència masclista és imprescindible i necessari adoptar una perspectiva feminista en totes les conselleries del Govern de la Generalitat i que abasti absolutament tots els àmbits d'actuació. Perquè tots i cadascun d'aquests reptes necessiten aquesta mirada per donar resposta a dèficits i també a les mancances estructurals.

Bé, com els hi deia, nosaltres, des de Junts, ho tenim molt i molt clar, que cal aquesta feina transversal. El que no sé és si vostès ho tenen clar, perquè presenten un llistat de mesures de manera esquemàtica amb un tractament superficial en comptes d'estudiar de manera detinguda com, quan i per què i amb quines dades objectives defensen cadascuna de les propostes. Jo crec que vostès... Saben el que demanen? No ho tinc clar, eh?

Ens trobem avui davant d'una moció clarament ideològica on tornen a posar sobre la taula un model basat en la gestió cent per cent pública per garantir la qualitat del servei dels drets socials en tota una sèrie de centres, als quals fa referència en el segon punt. I això que diuen..., és que no és cert, ja que hi ha petites empreses que són un exemple de bon funcionament i que no són públiques.

Em refereixo també al punt sisè de la seva proposta, de no renovar les concessions als centres de dia i residències de gent gran. No és factible, no és viable, però tampoc és desitjable. Se n'han adonat, que barrejar tants de temes en aquesta moció, alguns que plantegen..., el punt 13, per exemple, no té en compte que ara mateix s'està tramitant la llei de modificació de la renda garantida de la ciutadania sotmesa a uns requisits i a unes mesures?

Bé, dit tot això, i per arribar al fons de la qüestió que ens ocupa, encara que s'han fet grans avenços en la igualtat efectiva entre les dones i els homes, aquesta no és encara una realitat a dia d'avui i les dones seguim patint importants discriminacions tant en l'esfera privada com en l'esfera pública. Tenim infinitat de normes jurídiques que ens proporcionen un marc on la igualtat entre homes i dones ha de ser possible, i ara el que ens toca és posar-lo a la pràctica.

Impulsarem l'autonomia econòmica de les dones amb mesures que afavoreixin la incorporació, la presència i també la promoció de dones en el mercat laboral. També és necessari un replantejament en la visió de gènere de les condicions laborals, la precarietat en el treball, la manca d'equiparació de sous que pateix el sector sanitari i també en l'àmbit de les cures, que està fortament feminitzat.

Nosaltres estem d'acord que són feines del tot imprescindibles en la nostra societat i que cal dignificar i valorar tal com es mereixen. Les dones en situació de vulnerabilitat pateixen una doble discriminació en tots els casos, donat que l'accés al món laboral i econòmic, en el sentit més ampli, a la cultura i també a la societat els sol ser molt més complicat a l'hora d'assolir-lo. Necessitem, per tant, actuacions fermes contra la pobresa femenina, sumant esforços amb les entitats de dones de Catalunya.

També és necessari posar al mateix nivell el treball productiu i reproductiu, el que es fa fora de casa i el que es fa a dins, als quals s'atorga un diferent valor econòmic i social. I no oblidem que sovint les dones podem sumar aquesta càrrega mental de la gestió de la família i de les cures dels fills i dels pares –el que vostè ha dit també, la «generació sandvitx»– a la jornada general ordinària. I és per això que ens cal impulsar més i millors mesures per a la conciliació laboral i la corresponsabilitat. També és important..., des de la política ens cal predicar amb l'exemple i que les consignes no siguin buides i la teoria es porti també a la pràctica.

Nosaltres, des de Junts, considerem que cal abordar, analitzar de manera detinguda cadascun d'aquests punts que plantegen en aquesta moció per poder-los consensuar..., de mesures factibles i que ens permetin donar-hi una resposta amb dades, però també amb rigor tècnic.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula a continuació la diputada M. Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora vicepresidenta. Bon dia a tothom. És obvi que... Senyora consellera, perdoni (*l'oradora riu*), que l'he vist abans i no vull deixar de saludar-la. És obvi que, escoltant la senyora Castillejo, que va ser la diputada interpellant, i la senyora Estrada, tenim nosaltres una visió totalment diferent del feminisme i del paper de les dones en societat. No compartim aquesta perspectiva assistencial respecte a la dona. I escoltant-los, sobretot en la interpellació, no ens queda clar on ubica vostè tot aquest escenari tan tenebrós. A Catalunya, o sigui, a Espanya, pot quedar camí per recórrer, no li dic que no, però els drets fonamentals de les dones i dels homes segueixen intactes.

Tinc de dir-li, també, que quan esmenten això que han batejat com la «*internacional antidrets*» a mi l'única internacional que em ve al cap és la Internacional Comunista, que l'únic que va deixar és pobresa i destrucció al món. (*Alguns aplaudiments.*) Sí, senyora diputada.

Mirin, senyories, en els darrers cinquanta anys s'ha avançat moltíssim en la igualtat d'homes i dones, la igualtat real, de fet i en dret. I el nostre balanç és que és positiu, és que no pot ser de cap altra manera, tot i que la manipulació interessada d'alguns sectors que s'autoanomenen «feministes» ha convertit aquests èxits en confrontació permanent i excloent entre homes i dones, convertint les dones en víctimes sense ser-ho, en molts casos, i els homes en criminals pel simple fet de ser homes.

Durant la interpellació, la consellera Romero es preguntava per què els joves són més masclistes que fa vint anys. Vostès els hi han preguntat per què? Facin-ho. Preguntin-los-ho, i els hi diran que d'entrada ja es senten condemnats i criminalitzats tan sols pel fet de ser homes. Com volen que davant d'aquest escenari se sentin implicats? És impossible. Pensin en això, si us plau, reflexionin.

Vostès, senyors de la CUP, han intentat disfressar la interpellació d'un suposat feminisme, però el seu objectiu no és afavorir les dones. El seu objectiu és aquesta obsessió que tenen perquè tot sigui públic i demonitzar lo privat, com si la gestió pública directa fos garantia d'eficàcia i eficiència –res més lluny de la realitat. I amb aquesta alegria, permetin-me la ironia, senyors diputats de la CUP, es carreguen el model d'atenció a les persones, tant a lo social com a la sanitat, que és lo que seguirà després. És un sistema de provisió mixt que ha permès una xarxa de centres i residències arreu de Catalunya. I, ho repeteixo, arreu de Catalunya; no als Països Catalans, que no existeixen; a Catalunya, prenguin-ne nota, si us plau. Fins i tot –fins i tot–, si fa falta, *al grito de «¡Exprópiese!»*, que és lo que posa al punt 6, amb la més abjecta tradició comunista, s'ha de dir.

Els hi faré una pregunta retòrica: tenen una memòria econòmica que sustenti les seves propostes? No, n'estic convençuda. Mirin, el diner públic no existeix. El diner públic és diner privat, diner de persones i d'empreses que dipositen en els polítics i els governs (*remor de veus*) –escolti, senyora Estrada–, que han de gestionar amb responsabilitat, amb eficàcia i eficiència en benefici de tothom; això sí, amb retiment de comptes.

Un segon punt, el paper de les dones com a cuidadores, que són majoritàriament dones, és cert, tant els professionals com els cuidadors..., que no ho són. Escolti'm, aquest fet no ha de ser pres com a pejoratiu; al contrari, hem de reivindicar aquest paper, així com altres professions són majoritàriament masculines i en alguns casos són molt dures.

Respecte a les millores de les condicions laborals, la diputada Berenguer, portaveu de Drets Socials, ja ho ha reclamat en moltes ocasions des d'aquest faristol i no entraré en aquest tema.

I la veritat, miri, si volen parlar de polítiques feministes transversals, que era el títol de la seva interpellació, sap què cal exigir? Prioritzar allò que realment és important i necessari eliminant la despesa supèrflua. I ahir el diputat Escribano els hi va explicar molt bé amb les ambaixades, que ens costen més de 10 milions i mig d'euros a l'any. És lo que costa mantenir el deliri independentista, quan el Govern Illa sap que la intenció d'aquestes estructures és convertir Catalunya en un estat o, en el millor dels casos, donar feina a gent d'obediència partidària.

Com es pot suposar, senyors diputats de la CUP, votarem en contra de tota la seva interpellació i moció.

De totes maneres, senyora Castillejo, ja que vostè viatja tant i, a més, abasta el problema de la violència contra les dones al planeta, no oblidin les dones segrestades, mutilades i assassinades per Hamàs (*alguns aplaudiments*); d'aquestes no se'n recorden mai.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Buenos días. Bien, como ya se ha dicho, esta moción es un batiburrillo de cosas, así que vamos a intentar aplicar un poco de sentido común.

Hablamos de un feminismo que utiliza a la mujer como un arma al servicio de su ideología, porque en realidad a ustedes la mujer les importa un bledo. Porque aquella mujer que no es de izquierdas, aquella mujer que no es lesbiana, aquella mujer que no es inmigrante ilegal y aquella mujer que no está en la línea de su ideología, pues, en realidad les importa un bledo. Porque ustedes, y no solo la CUP, sino también la mayoría de grupos parlamentarios aquí presentes, se alimentan de todos aquellos relatos y de todos aquellos sucesos que puedan fomentar la lucha de sexos, como lo que ustedes llaman «violencia de género», cuando lo que hay que hacer precisamente es reconciliar a todas aquellas familias y a todos aquellos amigos que sus políticas, sus malas políticas de género, están enfrentando y dividiendo. Y es que ya estamos cansados. Y ya basta de utilizar a la mujer para la destrucción de las estructuras sociales, la familia y también los valores tradicionales.

Y es que en esta moción se dicen cosas tan ridículas como que el patriarcado es el origen de todos los males económicos y sociales. Y no solo eso, sino que también el patriarcado es el culpable de que las mujeres no tengan acceso a una vivienda, cuando este problema precisamente lo ha creado la izquierda con su nefasta política en materia de vivienda. Y aquí las únicas que no pueden acceder a una vivienda son todas aquellas familias trabajadoras y todos nuestros jóvenes, mientras ustedes, la CUP, amparan a okupas y a inmigrantes ilegales. (*Alguns aplaudiments.*)

Después, también, cuando nos hablan de pobreza, en esta moción también culpan al patriarcado de la pobreza, y no precisamente por la falta de políticas económicas que sean serias, que realmente puedan generar empleo, reducir impuestos o fomentar la conciliación laboral y familiar.

Después, también nos proponen intervenir en el mercado laboral imponiendo sus cuotas feministas. Que, de hecho, en su modelo, pues, se fulminan la meritocracia, porque la meritocracia desaparece por completo y las mujeres somos tratadas como si fuésemos incapaces de triunfar por nosotras mismas.

Después, sobre los cuidados, de los que también hablan en esta moción, en VOX tenemos claro que es fundamental reconocer y valorar el trabajo de quienes cuidan a sus familiares en el hogar, pero, a diferencia de ustedes, valoramos el trabajo que hagan sea hombre o mujer, nos da absolutamente igual quien dedique una parte de su tiempo al cuidado de sus familiares. Y es por eso que en el Congreso de los Diputados hemos presentado una iniciativa para que se realicen las modificaciones legislativas necesarias para poder asegurar la cotización en la seguridad social de estas personas y fomentar también incentivos fiscales para empresas que promuevan la conciliación laboral y familiar y contraten a quienes han dedicado su tiempo al cuidado de sus familiares.

Después, sí que me resulta inaceptable que instrumentalicen el dolor de las mujeres que sufren violencia, el dolor de las mujeres maltratadas, para seguir alimentando su discurso de confrontación y odio hacia el hombre. Y lo diremos las veces que haga falta: la protección y el combate de la violencia no deben ser desde una perspectiva ideológica, sino que se deben afrontar de una forma realista y justa, con medidas reales de prevención y de protección absolutamente a todas las víctimas. Y, como comprenderán, no estamos de acuerdo en impulsar, por ejemplo, un *observatori de violències* machistas, porque incluso..., de nada sirve la creación y el impulso de este tipo de observatorio si a la vez se permite la entrada en nuestro país y en nuestros barrios de personas que proceden de países con culturas que tienen un nulo respeto hacia la mujer.

Y, en este sentido, nosotros lo tenemos muy claro, ¿no? Defender a la mujer pasa por la expulsión de todos aquellos inmigrantes ilegales que tenemos en nuestra tierra. Defender a la mujer pasa por derogar todas aquellas leyes sueltavioladores y sueltadepredadores sexuales como es la ley del «solo sí es sí». Defender a la mujer pasa por acabar con la impunidad de los delincuentes. Y defender a la mujer también pasa por acabar con todo ese derroche de dinero público que ustedes, y también esta bancada, destinan a todos estos «chiringuitelis» de género.

Y defender a la mujer no pasa por aprobar normas que tratan de borrarlos y que están convirtiendo el hecho de ser mujer en un mero acto administrativo. Y en VOX sí que defendemos a las mujeres con seguridad, con justicia y con libertad, porque a las mujeres no se las defiende ni con victimismo ni con chiringuitos ni con leyes que no hacen más que perjudicarnos y degradarnos.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

A continuació, és el torn ara del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats, diputades... Nosaltres també volem agrair a la CUP la presentació d'aquesta moció i la interpellació que es va fer, que efectivament recull bona part del que va ser l'esperit de les mobilitzacions d'aquest 8 de març, on milers de persones –no només dones, sinó milers de persones– van sortir al carrer a demanar que es posin les cures al centre, que es revaloritzi el treball de reproducció i el treball de cures igual que fem amb el treball productiu, que es combati la precarietat de la majoria de persones –la majoria, dones– que treballen en el

sector de les cures i que s'aposti claríssimament per aquesta corresponsabilitat, que, sí, també estava entre les demandes del moviment del 8 de març i que per res està en contraposició amb constatar que fins que no s'assoleixi aquesta corresponsabilitat és evident que el treball de cures segueix estant completament feminitzat i que, per tant, la precarització que caracteritza el treball de cures afecta sobretot les dones, i que és bona part de la raó que hi ha en la bretxa salarial que segueix havent-hi entre homes i dones, que en molts casos obeeix a aquestes feines més precaritzades.

Nosaltres creiem que les cures han de ser una política pública i una responsabilitat pública. I quan diem que s'han de cobrir amb recursos públics el que estem dient és que aquesta guardiola que es nodreix amb els recursos privats, que diu el Partit Popular, ha de tenir la funció justament de redistribuir i d'apostar per aquelles tasques més precaritzades i que menys suport tenen per part del famós mercat liberal.

Perquè parlem de models, parlem del model de cures i parlem del model de residències. Nosaltres apostem per un model que en realitat el que faci és donar recursos i eines per allargar al màxim l'autonomia de les persones perquè puguin viure a casa seva o perquè puguin viure en habitatges dotacionals, on comparteixen espais amb altres persones. Però, si arriba el moment d'anar a una residència, sí que apostem perquè hi hagi claríssimament també un model de residències públiques.

No creiem que es pugui fer de cop, que la renovació pugui ser de cop; creiem que cal un procés de transició, perquè, si no, també correm el risc de deixar moltes persones en una situació d'atenció precaritzada, però el que sí que tenim clar és que no apostem per un model privatitzat, i el que sí que tenim clar és que no apostem pel model del Partit Popular i les seves 7.291 persones mortes en residències per culpa d'una instrucció criminal del Govern de la senyora Ayuso. El que tenim clar és que aquest model sí que no el volem. (*Alguns aplaudiments.*) Aquest model sí que no el compartim, per molt que després intentin disfressar les xifres que ells mateixos van fer públiques en el seu moment.

Sí que considerem també que la regularització de les persones que treballen en les cures i garantir que s'avanci cap a la seva contractació i la regularització de les seves condicions laborals és fonamental. Perquè potser aquells que no els hi agrada parlar tampoc de les cures..., potser estaria bé fer una petita recerca, i no sé si algun mitjà de comunicació ho agafaria, per veure quants dels càrrecs públics d'aquests partits que no volen regularitzar les persones migrades i que no volen apostar per facilitar la contractació de les persones que tenen cura de la llar tenen persones internes o tenen persones treballant a casa seva tenint cura dels seus fills i de les seves persones grans sense papers i en condicions irregulars de feina. Potser per això no volen parlar de la cura i de la regularització de les persones que fan aquestes feines, perquè llavors no les podrien explotar com ho fan. I és que, si fem una petita cerca, ja trobem alguns casos d'aquests càrrecs públics que parlen molt d'expulsar persones, però no d'aquelles que tenen treballant a casa seva en condicions gairebé d'esclavitud.

I, parlant també de l'educació sexoafectiva, jo crec que la CUP està bastant fora de sospita de que no parlin massa de l'educació sexoafectiva. Crec que hauríem de fer molt poqueta cerca cap enrere. Entenc que és una moció que és molt completa, que sí que és veritat que pot ser una mica dispersa, perquè toca molts temes i a vegades no s'acaba d'entendre una mica la lògica completa, però creiem que el que s'afronta amb la violència i amb el perquè s'ha de combatre la violència des de l'educació sexoafectiva és la mateixa resposta que segurament trobaríem en aquesta famosa afirmació de que els joves creuen que el feminisme ha anat cada vegada més lluny. I potser és perquè precisament no reben la formació i la informació i no tenen accés a aquesta formació i aquesta informació, que els ajudaria a tenir un criteri diferent del que està en el *mainstream* i en la *manosfera*, que és el que els hi arriba a molts.

I aquí segurament tocaria parlar de la sèrie de moda, que és *Adolescència*, que creiem que hi han moltes coses en aquesta sèrie que fan pensar, però també moltes

altres que s'han entès d'una manera complicada, perquè s'acaba criminalitzant gairebé i culpant les dones de que hi hagi un vuitanta per cent de nois i noies que només els hi agradi el vint per cent de les dones, que és una cosa bastant complicada i que hem pogut sentir a mitjans.

Donarem suport a la majoria de la moció. Ens abstindrem al número 3. La veritat és que no creiem que acceptant l'esmena d'Esquerra els hi hagin fet un favor, perquè estan parlant d'un dotze per cent en quatre anys (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, vicepresidenta–, quan el que estan demanant les entitats és un vuit per cent per a aquest any, arribar al trenta per cent en quatre anys, per poder superar l'esquerra del trenta-sis per cent, la bretxa que hi ha respecte als salaris públics. Honestament, ens agradava més el text original, i creiem que no els hi han fet un favor amb aquesta esmena.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Per què em demana la paraula, diputada?

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Per una al·lusió molt directa de la diputada Segovia, on s'acusa i acusa la senyora Ayuso...

La vicepresidenta primera

No hi ha al·lusió... No hi ha al·lusió directa –no hi ha al·lusió directa.

M. Belén Pajares Ribas

Li demano la seva empara perquè retiri aquestes paraules...

La vicepresidenta primera

No hi ha al·lusió directa. Diputada, no té la paraula. Com deia, és el torn ara del Grup Mixt. Té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra. Gràcies. (*Remor de veus.*) Els demano, si us plau, respecte per la presidència del Parlament.

Sílvia Orriols Serra

El barrixx-barreig que conté la moció és destacable. Intenten fer passar per política feminista la regularització massiva de dones immigrants que han entrat amb visat de turista i que, malgrat no disposar de permís de residència ni de treball, no se n'han anat passats els tres mesos; centenars d'immigrants il·legals que, empadronant-se fraudulentament, han obtingut accés a la sanitat pública i a tota mena de prestacions socials, sense altra contribució al país que demostrar-nos com n'és de fràgil i d'imperfecte el sistema.

Les regularitzacions massives d'immigrants il·legals no computen com a polítiques feministes, senyora Estrada, són polítiques suïcides. Potser hauria de canviar el títol de la moció. Quan parla dels atacs de l'extrema dreta i de la internacional antidrets, que intenta arrabassar allò que els moviments feministes han aconseguit, de qui ens parla exactament? De l'islam, que atempta contra les llibertats de la dona arreu del món, o de qui pretén prohibir el vel islàmic a les aules públiques, garantint així els drets i la igualtat de les nenes? Aclareixi-ho, perquè puguem veure si aquesta moció és realment feminista o només l'enèsim intent de l'extrema esquerra de blanquejar la misogínia islàmica.

A Aliança Catalana combatem, i enèrgicament, el masclisme, la idea retrògrada i equivocada que l'home és superior a la dona i que no l'ha de menester per a res. Saben què em passa quan els llegeixo a vostès? Que tinc la sensació que només han canviat el mascle per la «fèmina» i han copiat aquella mateixa intolerància, aquella mateixa radicalitat, aquell mateix error. Són el masclisme en versió femenina. Potser per això les enquestes que fan entre el jovent català denoten rebuig a les seves

polítiques feministes, per aquest to marcadament excloent i bèl·ligerant. Volem la plena igualtat, certament, senyora Estrada, no pas iniciar guerres sense sentit, i, llegint-los, sembla que haguem d'anar tots a buscar el *kit* de setanta-dues hores que ens proposa la Unió Europea. Prou d'intentar confrontar-nos per gènere. Batallem plegats per l'equilibri, la justícia i la igualtat.

Seny i ordre.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se ara sobre les esmenes, té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bé, a Esquerra Republicana, doncs, els agraïm les esmenes; de les nou que ens han fet, set les hem acceptat i una, transaccionat. Al PSC, doncs, també agraïm les seves esmenes; de les onze que ens han fet, tres les hem acceptat, una l'hem transaccionat. Bé, aquelles que milloraven; les que desvirtuaven el sentit no les podríem acceptar. No han fet cap esmena sobre coeducació –nosaltres tenim moltíssimes propostes en coeducació, i recentment, de fet, en vam introduir en una moció de drets sexuals i reproductius–, i sobre corresponsabilitat, tampoc.

En qualsevol cas, més enllà de tot plegat, el que més ens ha sorprès ha estat la intervenció de la diputada de Junts per Catalunya, una intervenció molt indignada davant de la nostra moció. I, francament, entenem que és perquè els ha fet entrar en contradicció respecte al seu feminisme i al nostre feminisme. A vostès el que els hi molesta, bàsicament, és que nosaltres reclamem serveis cent per cent públics, i això els molesta moltíssim, igual que a tota la dreta i l'extrema dreta. Al PSC potser li molesta, però intenta dissimular-ho. I, bàsicament, és perquè llavors entrem en contradicció amb els interessos, no?, dels negocis dels seus amiguets. Ja ho entenem, eh?, això –ja ho entenem. I, a més a més, perquè vostès tenen una idea de feminisme i d'igualtat que consisteix en ser explotades i en poder explotar en igualtat de condicions; la reproducció d'aquesta lògica explotadora i opressora, però en igualtat de condicions. Aquest no és el tema. Lo que els hi molesta és que reclamem drets en habitatge, que repartim el treball i la riquesa; això és lo que els hi molesta. Cap problema, però és bàsicament el que han dit la dreta i l'extrema dreta, eh? Vull dir, vostès deuen saber en qui s'emmirallen.

I, per últim –acabo, vicepresidenta–, és graciós que la dreta es doni per al·ludida quan se'ls acusa d'hipocresia sobre denunciar la regularització d'aquelles persones que estan desenvolupant tasques de cura de forma..., en l'economia submergida, i que es donin per al·ludits. Vostès mateixos ho estan reconeixent o què?

I, per últim, en el cas de VOX, si traiem les dones treballadores, si traiem les dones migrades, les lesbianes, les d'esquerres, les independentistes, només queden vostès, no? Vostès volen polítiques feministes només per a vostès. Ja, ja...

La vicepresidenta primera

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a millorar les polítiques d'execució penal

302-00076/15

I el vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per millorar les polítiques d'execució penal; presentada pel Grup Parlamentari Comuns. I té la paraula el diputat Andrés García Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats, diputades, avui defensem una moició que impulsa polítiques públiques per millorar l'eficàcia del sistema d'execució penal. En primer lloc, volia agrair als grups parlamentaris que han presentat esmenes la predisposició per presentar propostes i punts de trobada.

Els punts presentats persegueixen plantejar mesures en quatre línies fonamentals. En primer lloc, pensem que cal prendre mesures per augmentar el percentatge d'aplicació del medi obert. Tots els estudis recents elaborats pel Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada ens indiquen el mateix: les sortides esglaonades de presó i la progressió en la reducció del control s'han mostrat els millors indicadors en la reducció de la reincidència, sobretot si inclou la llibertat condicional. La mitjana general de reincidència és d'un 21,1 per cent, i, en el cas de que la persona surti directament des del medi obert, baixa fins a un deu per cent. Els estudis oficials ens diuen que si les persones preses surten des de medi obert la taxa de reincidència es pot reduir fins a la meitat.

No obstant, tot i el treball també fet la darrera legislatura a Catalunya per part del Govern, estem ara mateix amb un 23,3 per cent de persones complint en tercer grau, quan el 2020 es va assolir un 27,7 per cent. En relació amb la llibertat condicional, ara mateix tenim un nou per cent, i l'any 2016 estàvem en una aplicació d'un tretze per cent. En total, ara mateix tenim al voltant d'un trenta per cent de persones que surten des del medi obert. A països com Suècia o Finlàndia el percentatge és d'un cent per cent. Hi ha marge de millora. Més medi obert suposa menys reincidència, i menys reincidència vol dir eficiència del sistema i també més humanisme del nostre sistema penitenciari. Sabem la predisposició del Govern per assolir aquest increment, que avui també impulsa el Parlament.

En segon lloc, plantegem mesures concretes per fomentar l'aplicació adequada de les mesures penals alternatives. Els estudis demostren que les persones que compleixen les condempnes mitjançant treballs comunitaris o programes de rehabilitació tenen més possibilitats de reinserció en aquells delictes en els que l'ordenament preveu el compliment mitjançant una mesura penal alternativa. En canvi, en aquest tipus de casos, la presó sovint agreuja o genera exclusió i pot reforçar o generar patrons delictius.

En tercer lloc, plantegem mesures claus per millorar la formació del personal del sistema d'execució penal; mesures en les que sabem que també va treballar el Govern a l'anterior legislatura. Cal un nou model d'accés a la funció pública penitenciària del personal de règim interior i de formació continuada. Hem acordat amb el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica avançar cap a un període de formació inicial selectiva d'almenys tres mesos, lluny de les tres setmanes actuals o la setmana de formació que es feia fa dos anys, seguit d'un període de pràctiques també selectives d'almenys tres mesos més. A més, les persones que superin aquests processos hauran de seguir un sistema de tutoria periòdica durant un període mínim de sis mesos per reforçar la seva capacitat. Aquesta formació inicial, tant teòrica com pràctica, haurà de dur-se a terme, a més, en una infraestructura adequada i depenent del CEJFE. Pensem que es tracta d'un avenç important per als treballadors del sistema penitenciari, fruit del treball de moltes persones.

En quart lloc, proposem mesures per millorar les condicions de les entitats que gestionen les mesures penals alternatives, igual que les que presten serveis, garantint el medi obert o també durant el compliment de la condempna. Ho fan amb poca estabilitat. És per això que proposem, agafant les propostes realitzades per la Comissió d'Àmbit Penitenciari i Execució Penal d'ECAS –Entitats Catalanes d'Acció Social–, reforçar i ampliar el model de concertació social del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica en la prestació de serveis socials, garantint-ne la sostenibilitat i la millora continuada. En aquest sentit, es proposa que es pugui valorar en el termini de sis mesos després, donant compte de com ha anat aquesta avaluació i aquesta

anàlisi a la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica en relació amb la possibilitat de generar una cartera pròpia de serveis o bé adscriure els serveis necessaris a l'actual cartera de serveis socials d'aquelles entitats que presten un treball necessari quotidià per al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica en el marc d'execució penal.

I volia acabar citant una persona, Luigi Ferrajoli, que planteja que el garantisme penal no es un model de dret penal més sever o més indulgent, sinó un model de dret penal subjecte a límits estrictes de legalitat i racionalitat. I també es un model que planteja molta més eficiència, i per això plantejem totes aquestes mesures.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara té la paraula, per defensar les esmenes presentades, i per un temps límit de cinc minuts, en primer lloc, el Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. Té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bon dia. En primer lloc, agrair al diputat Garcia Berrio la moció que ha presentat. Creiem que presenta avenços importants per a la millora i l'enfortiment del sistema d'execució penal, centrant-se principalment en tot el sistema de mesures penals alternatives i en el reforç i l'ampliació del medi obert. També, pel que fa a aquesta formació, començar a definir com ha de ser l'accés a la funció pública pel que fa al sistema penal –molt important–, de quina manera anem avançant en aquest sentit.

Nosaltres hem presentat esmenes en dues línies, dues esmenes. La primera. La moció també parla de com s'ha de reforçar i ampliar tot el model en la prestació dels serveis vinculats a l'àmbit penitenciari i d'execució penal a través d'entitats. Creiem que aquestes entitats estan fent una feina exemplar; hi ha moltes entitats treballant en aquest entorn. Però també creiem que és des del sistema de justícia que s'ha de garantir quines són les mesures, quins són els serveis necessaris, i garantir que existeixin i que es puguin dur a terme, més enllà de que les entitats en promoguin uns de determinats o uns altres, de la seva feblesa o de la seva força. Creiem que ha de ser un servei gestionat també de manera interna.

I, per això, nosaltres proposàvem, al mateix temps que en aquest moment reforcem aquest sistema, no?..., o sigui, que ens semblaven bé els dos punts que hi havia en aquest sentit, perquè, sí, reforcem el que ara existeix, perquè és molt precari i no hi ha una concertació que garanteixi la seva viabilitat, però al mateix temps estudiem, elaborem un estudi de necessitats de quins són els serveis necessaris, des del sistema, per a totes les mesures penals alternatives i d'execució penal que no queden cobertes per aquestes entitats d'acció social, i elaborar serveis que compleixin això en base a les necessitats reals, avançant també de quina manera es podien internalitzar aquests serveis prestats a través d'entitats. També volia dir que no se'ns ha recollit aquesta esmena. Entenc que es volia defensar més el treball de les ECAS en aquest moment. Però, bé, creiem que és necessari, més enllà del que des de les entitats es pugui fer, doncs..., quin és el paper del Departament de Justícia per elaborar un pla de les necessitats que tenim i com cobrir-les.

I el segon punt té a veure amb les dones privades de llibertat amb fills a càrrec. Amb la visita que des de la Comissió de Justícia vam poder fer a la presó de dones, vam visitar el mòdul de mares i vam veure una realitat que és molt dura, no?: com, a partir dels tres anys, els fills ja no poden estar a la presó, d'una manera molt raonable, perquè aquesta realitat també afecta els fills, que no tenen cap culpa de les penes comeses per les mares. Però també com, en alguns casos en els que a partir d'aquests tres anys no tenien xarxa familiar que pogués fer-se'n càrrec, era la DGAIA qui assumia la tutela d'aquests infants, no? I, llavors, el que nosaltres proposàvem amb la nostra esmena era promoure de manera prioritària el medi obert per a aquestes dones amb penes privatives de llibertat amb fills a càrrec, especialment en els

casos que, per manca de xarxa familiar, la DGAIA n'hagi d'assumir la custòdia. I, al mateix temps, que això no només fos com un crit en l'aire, sinó que demanàvem que es garanteixin els recursos econòmics per a projectes específics destinats a aquests casos perquè es pugui complir la pena en medi obert.

En aquest cas, hem transaccionat aquesta esmena i jo crec que si realment es pot dur a terme és una mesura important. Els fills, si hem de tenir en compte sempre quines són les necessitats dels infants i posar-les per davant, és important una mesura que també vetlli per la seva cura en el moment que les dones estan privades de llibertat i vigilem de quina manera podem garantir que els infants tinguin les millors condicions possibles, en aquest cas.

Llavors, agraïm la transacció i espero que s'aprovi i, a més a més, que es pugui tirar endavant aquesta mesura, pensant en els infants de les dones privades de llibertat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara, també, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya..., i té la paraula la diputada Ana Balseira i Marín.

Ana Balseira i Marín

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Avui debatem aquesta moció sobre mesures per millorar les polítiques d'execució penal, que ha presentat el Grup de Comuns. I no voldria començar d'una altra forma que no fos donant les gràcies al diputat Garcia Berrio per la seva bona predisposició i sobretot per portar en aquest Parlament aquest debat amb aquesta perspectiva. Perquè en un moment que ens trobem amb l'ascens de l'extrema dreta, on hi ha una pugna entre les dretes per a veure qui és més punitivista, crec que és molt important parlar amb rigor i portar aquest debat al Ple amb aquesta perspectiva. I és que les dades –sempre ho diem– són clares. No per més punitivisme ni més règim tancat, res millorarà; tot al contrari, no?

De fet, volia començar en aquest sentit, no? Un règim tancat i punitivisme tot a cop de codi penal no és la solució i això està demostrat. De fet, voldria parlar de l'estratègia d'«obertalitat» penitenciària que es va presentar justament fa un any. I és que el 2024 es van commemorar els quaranta anys que Catalunya va assumir les competències en aquest àmbit. I a Catalunya tenim un model propi, un model català basat en aquesta mirada de reinserció i rehabilitació, una mirada diferent.

I, com deia, no?, ens hem de centrar en la reinserció i rehabilitació, perquè... i, a més, incorporar la perspectiva de gènere i la feminització. I abans ho deia també la companya Pilar Castillejo, de la CUP. La Comissió de Justícia vam poder visitar el centre penitenciari de Wad-Ras i vam poder comprovar com es fa molt bona tasca, però és que les presons estan pensades per homes i per a homes, com diu sempre la presidenta Forcadell. I aquí hi ha la nostra feina de com transformem el model, com incorporem aquesta perspectiva i continuem aprofundint en el nostre model propi, com deia l'estratègia d'«obertalitat» penitenciària, que es va presentar amb catorze mesures que precisament el que pretenen és reduir aquest internament perquè no per més règim hi haurà una millor solució, sinó al contrari, per als interns que fan el compliment de la seva pena en un règim obert després hi ha més rehabilitació i més reinserció i, per tant, la taxa de reincidència és més baixa.

També –i entrant ja en la moció– volem agrair aquests punts, sobretot, en base a la formació dels treballadors, perquè considerem que és imprescindible abordar aquesta qüestió de la formació dels treballadors i treballadores. Per tant, tot el nostre suport en aquest projecte.

També fer esment de la circular 2/2024, sobre el procediment d'accés, suspensió i extinció de la relació laboral especial penitenciària. Nosaltres compartim plenament l'informe que va fer la síndica de greuges i és que no podem generalitzar, sinó

que el que hem de fer és revisar aquesta circular, individualitzar el tractament i cas per cas.

També voldria fer esment de la nostra esmena que hem presentat i que agraeixo perquè ha estat acceptada; una esmena que hem treballat conjuntament amb la diputada Najat Driouech, i és crear un pla específic d'inserció sociolaboral per a totes les persones que surten d'un centre penitenciari que es pugui coordinar amb el SOC, amb el Departament de Drets Socials, però també amb els serveis locals d'ocupació. I crec que aquí és molt important per donar resposta adient a la inserció laboral d'aquestes persones.

Que, d'altra banda, volem recordar que els interns estan privats de llibertat, però no de la resta de drets. Per tant, crec que és molt important aquesta moció amb aquest enfocament, amb aquesta perspectiva que defensem diferents grups parlamentaris per continuar avançant en aquest model. De fet, ahir vam poder veure la presentació del llibre del company Raül Romeva, que feia referència a la importància de, per exemple, l'esport als centres penitenciaris en el tractament d'algunes persones internes. I és que hem d'avançar cap a aquest model, com deia.

I, per últim, fer esment del punt que parla sobre la jubilació anticipada. Ja ho hem dit en moltes ocasions, des d'Esquerra Republicana duem a terme totes les gestions oportunes perquè sigui una realitat la jubilació anticipada dels funcionaris de presons, i així ho treballem també al Congreso dels Diputats. Per tant, aquí, aprofitant que hi és el conseller, tornem a reivindicar que es faci la feina amb el Gobierno d'Espanya perquè sigui una realitat.

Òbviament, nosaltres votarem a favor de tota la moció i novament agraiem tota la tasca.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, president. Conseller, diputat Garcia Berrio, bon dia. Voldria començar dient que no hem d'oblidar mai que el compliment de les penes, siguin de la naturalesa que siguin, tenen un objectiu, que és la reinserció. I Catalunya té unes taxes de reinserció bones, tot i que millorables. La taxa de reincidència penitenciària està al voltant d'un vint-i-u per cent; per tant, vol dir que vuit de cada deu persones que han complert una pena privativa de llibertat no tornen a ingressar a presó.

Deixi'm dir-los d'entrada que votarem a pràcticament..., pràcticament a favor de tota la moció, però sí que és cert que el conjunt de punts és com un peix que es mossega la cua, perquè ens costarà molt poder fer tot el que s'hi demana si no es soluciona el principal problema, que és la falta de personal.

En el primer punt demanava una nova forma d'accés a la funció pública penitenciària del personal de règim interior. Evidentment que hi estem a favor, i no és la primera vegada que diem des d'aquest faristol que no pot ser que els treballadors penitenciaris passin de l'atri al pati. A favor d'un nou accés, a favor de la formació, però quan exigeixen que es faci una oposició i que després s'hagi de fer un període de pràctiques de mínim tres mesos no fan referència a si aquestes han de ser remunerades o no. Nosaltres entenem que sí.

També demanen una tutoria periòdica de sis mesos per reforçar la capacitat del personal. I tant, també «sí»! Però la pregunta que anirem fent al llarg d'aquesta defensa és: amb quin personal?

Després parlen de mesures penals alternatives i en un punt demanen que es puguin complir simultàniament amb la pena privativa de llibertat. Això ja es fa en alguns casos, com, per exemple, els cursos que han de fer persones condemnades per delictes contra la seguretat vial o condemnats per violència de gènere. Però tornem

al mateix: fer-ho implica que per part del centre penitenciarí s'hagi de fer un informe per enviar al jutge. Més feina, però amb una manca actual de personal.

I deixi'm que avui m'aturi a parlar d'un col·lectiu que massa sovint no posem en valor: els psicòlegs que treballen a les presons; persones que fan una gran tasca, que són un element fonamental per a assegurar la reinserció i que estan treballant en unes condicions que no són les òptimes. La ràtio de professionals de la psicologia per pres és de setanta-cinc..., hauria de ser de setanta-cinc i actualment en molts centres penitenciaris estant en una ràtio de cent deu. I gràcies a la seva implicació fan que la feina surti. Podríem dir que pràcticament no paren ni a fer l'entrepà. És una feina constant, dia a dia, moment a moment. Per tant, gràcies a aquest col·lectiu. I, conseller, deixi'm dir-li, com no pot ser d'una altra manera, que necessitem més psicòlegs a presó, perquè no oblidem que millorar la salut mental a les presons és una assignatura que tenim pendent.

Des de Junts, creiem que quan parlem d'execució penal s'ha de parlar de tot el conjunt i és cert que trobàvem a faltar, en aquesta moció, certs punts importants. No podíem deixar de parlar sobre infraestructures. Són moltes les presons que necessiten una reforma urgent i, en alguns casos, la construcció de nous centres penitenciaris, com pot ser el Centre Penitenciarí de Ponent. I aprofitant que el tinc avui, conseller, aquí, nosaltres ens preguntem què farà aquest Govern, si d'una vegada per totes es decidirà si es fa un nou centre penitenciarí o es faran reformes integrals i podrem començar a executar-ho.

I un altre aspecte: com podem parlar d'execució penal sense fer esment, una vegada més, dels funcionaris de presons, que, per cert, avui es manifesten de nou aquí a les portes del Parlament? Per tant, agraïm al diputat Garcia Berrio que se'ns hagin acceptat les esmenes sobre fer un pla d'infraestructures i l'esmena de fer els tràmits necessaris perquè, d'una vegada per totes, els funcionaris de presons puguin accedir a aquesta reivindicada i necessitada jubilació anticipada.

Hem de lamentar, però, que no hagin acceptat l'esmena que demanàvem que en el marc de que els ajuntaments puguin col·laborar en els treballs en benefici de la comunitat, això anés acompanyat d'uns recursos tècnics i econòmics necessaris, especialment en municipis de menys de cinc mil habitants. Que ho hagués fet el PSC com a –acabo, president– grup que donés suport al Govern, ho haguéssim entès; però vostès? Hem de deduir que entenem que el pacte d'investidura que vostès tenen porta a fer incongruències com aquesta.

En resum –i ara sí que acabo–, conseller Espadaler, se'ls gira molta feina perquè complir aquesta moció serà complicat amb la manca de personal que tenim actualment.

Gràcies.

El president

I, finalment, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Lúdia Ferré i Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

President, conseller, diputats, diputades... Diputat Garcia Berrio, en primer lloc, agrair-li la moció, la presentació d'aquesta moció i també les esmenes transaccionals que mos ha acceptat. Des del nostre grup parlamentari compartim moltes de les propostes de millora en matèria d'execució penitenciària, però ja li avancem que li votarem a favor tota la moció menys el punt número 15, però ja li n'explicaré els motius més tard.

Nosaltres també creiem que un sistema penitenciarí modern ha de ser eficient, humà i orientat a la reinserció social. La privació de llibertat no ha de ser un obstacle per a la reintegració de les persones, sinó que l'hem de veure com una oportunitat per construir un futur millor, tant per als interns com per a la resta de la societat. Ha de garantir els drets i deures de tots i totes aquelles que conviuen en medi tancat.

Per als interns s'ha de treballar en mesures tan importants com les que planteja la seua moció, però tampoc creiem que ens hem de descuidar dels funcionaris i treballadors de centres penitenciaris, resultant també fonamental garantir la seua seguretat i condicions laborals. Per tant, considerem que és molt important l'anunci que va fer el conseller el passat Ple de 12 de març, avalant una reforma legislativa que reconeixerà als funcionaris i treballadors de presons la condició d'agents de l'autoritat, donant resposta, d'aquesta manera, a una reivindicació històrica del sector.

Entrant al contingut de la moció, en primer lloc, vull remarcar i fer incís en la necessitat de reformar l'accés a la funció pública penitenciària. És imprescindible garantir que el personal que treballa als centres estigui ben format i preparat per afrontar els reptes del sistema. Per això, com vostè ja també ens ha avançat, el departament està elaborant un pla estratègic que introdueix un nou model d'accés a la funció pública penitenciària, amb mesures com les del període de formació, de pràctiques i una tutoria periòdica.

A més, també s'ha dissenyat i aprovat un pla de formació inicial específic per als professionals de l'àrea de tractament, formació contínua amb accions formatives impulsades pel CEJFE. I ara s'obrirà també als professionals que treballen al sistema d'execució penal a través de les entitats socials. També és molt important el model de concertació social, perquè és essencial garantir aquesta participació activa de les entitats socials als centres penitenciaris. Per això, s'està revisant la cartera de serveis per optimitzar recursos i millorar l'atenció als interns. Aquesta revisió s'ha de fer garantint la transparència –ja s'està fent– en la contractació pública, incorporant la perspectiva de gènere en tots els processos.

També resulta molt important i fonamental promoure l'adopció de mesures penals alternatives, i el departament ja està portant a terme diverses iniciatives formatives per a donar a conèixer, doncs, totes aquestes mesures als òrgans judicials i impulsar-ne l'aplicació. Un element clau són els equips d'assessorament tècnic. També, al gener del 2025 se va incorporar la figura de l'integrador social per atendre situacions específiques, com, per exemple, les persones sense llar. I la Secretaria de Mesures Penals analitzarà la viabilitat de desenvolupar un pla pilot per minimitzar l'ús de la presó preventiva, durant els anys 2025 i 2026.

També és molt important aconseguir un increment del nombre de persones que compleixen condemna en medi obert. L'objectiu del departament és recuperar els nivells del 2020, que, com ja se va parlar a la interpellació, estaven sobre el 27,2 per cent dels interns que es trobaven en tercer grau. I també és important l'anunci que va fer el conseller de la creació d'un centre obert a Barcelona amb vuitanta places, que també estarà operatiu el segon semestre del 2026. Jo crec que això serà una peça clau per avançar en esta estratègia. L'ingrés mínim vital, també la Generalitat està treballant per a poder-lo gestionar des d'aquí, des de Catalunya, i així agilitzar-ne els tràmits.

I, ja per acabar, quant a l'avaluació de l'impacte de la Circular 2/2024, els ho votarem en contra, però pel simple fet que aquesta ja està adequada al principi d'individualització del tractament penitenciari. A més, el Reial decret 782/2001 també ho reforça. Tots els interns que han demanat o han perdut la destinació amb motiu de l'aprovació d'aquesta circular han estat reallotats en altres destinacions, però, tot i això, es preveu, doncs, fer una avaluació en els pròxims mesos per valorar els efectes a llarg termini.

Per tant, compartim este horitzó de sistema penitenciari més eficient, humà i orientat a la reinserció social, i us emplacem a continuar treballant en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Ara és el torn dels grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I en primer lloc, per substanciar aquest torn de presa de posició, té la paraula, en nom del

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. *Conseller*, diputados... Señor García Berrio, en el derecho penal, en las normas de ejecución penal y penitenciaria..., su objetivo es velar por la ejecución de las penas de forma efectiva, humanitaria, velando por los derechos fundamentales de los presos y velando también por la regeneración y la rehabilitación social. Por lo tanto, poner en tela de juicio estos principios sería faltar a la verdad.

Sobre las propuestas que ustedes presentan, votaremos a favor de las dos alegaciones que han hecho Junts, porque van muy en la línea de las propuestas que presentaba el Partido Popular: mejorar la seguridad de las instalaciones penitenciarias y la jubilación anticipada de los funcionarios de prisiones. Y sobre las propuestas de su moción, una parte votaremos en contra y otra parte haremos una abstención, porque podemos compartir la filosofía, pero no el debate que ustedes tienen o sus opiniones que tienen sobre los funcionarios de prisiones y cómo funciona el sistema penitenciario. Me explico.

Primero, no han presentado ni una sola propuesta –ni una sola propuesta–, ni una, a favor de la seguridad de los funcionarios de prisiones. Ni una –ni una. Además, tienen un historial destacado de traer comparecientes que se dedican a insultar de forma constante a los cuerpos y fuerzas de seguridad y a los funcionarios de prisiones. Les llaman «torturadores», les llaman «maltratadores». Y esta es la gente que ustedes traen al Parlament de Catalunya. Y en las prisiones de Cataluña ni se maltrata –ni se maltrata– ni se tortura a nadie.

Hablan del catálogo de medidas alternativas a la prisión, y, evidentemente, es algo que ya se hace desde hace muchos años –se hace. ¿Que hay que renovar el catálogo de posiciones para ofrecer alternativas o trabajos en beneficio de la comunidad? Pues se revisa el catálogo. Los ayuntamientos tienen un papel importante, aunque usted no quiera. Tienen un papel importante en ofrecer, también, un catálogo a ofertar de puestos para hacer trabajos en beneficio de la comunidad. Lo que pasa, que eso usted ya sabe bien que depende de la voluntariedad del reo. Y si el reo no quiere acceder, pues, no se puede ejecutar.

Nosotros somos muy escépticos con el proyecto de la «obertalitat». Muy críticos. El tercer grado, al final, lo tiene que conceder un juez. La libertad provisional la tiene que ofertar o la tiene que decidir un juez; en un proyecto en el cual pueden salir personas a la calle, que a lo mejor no están preparadas en ese momento para salir en semilibertad y van a volver o pueden volver a reincidir en el delito. Y, seguramente, no les están apoyando para nada a que se puedan reinserir de forma eficiente.

Hay un tema que a mí me llama la atención: cuando ustedes comentan que puedan participar en proyectos de reinserción entidades, aunque no tienen garantías de solvencia económica. Es decir, ¿más entidades que viven de la subvención? Para eso ya está Irídia, que vive de la subvención y que, gracias a eso, insultan constantemente a los funcionarios de prisiones y a las policías. Ya tenemos a Irídia, que vive de la subvención. Pero, ¿más entidades que vivan de las subvenciones? Es más, una entidad que no tiene solvencia económica en un proyecto..., lo que puede pasar es que cierre el proyecto a mitad del recorrido y perjudique la reinserción de la persona.

Cuando hablamos de la reinserción, hay que hablar de la realidad. Y una persona, cuando está privada de libertad, lo está porque cumple una pena, porque ha cometido un delito. Y, evidentemente, hay que trabajar por la reinserción. Pero, ojo, porque a lo mejor estamos perjudicando a la víctima, y ustedes no han pensado en la víctima. Y, si una persona sale sin cumplir su pena, la víctima..., se va a profundizar en la segunda victimización y, por lo tanto, vamos a perjudicar a los derechos fundamentales que también tiene la víctima.

Yo espero que algún día, cuando hagan una propuesta, piensen en la víctima y en los trabajadores de prisiones. Y espero que algún día se acuerden de mejorar, o hagan una propuesta para mejorar la seguridad de los trabajadores de prisiones y de poner en valor su trabajo.

Y como me quedan treinta segundos... No está ahora la señora Segovia, pero le voy a dar un dato: 30.600 personas son los fallecidos en las residencias en toda España por el covid. ¿Sabe quién dijo que era el máximo responsable de garantizar la seguridad de todas esas personas en España? ¿Sabe quién era? El ministro y camarada Pablo Iglesias.

El president

Pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Conseller, diputats... Bien, las propuestas que presenta Comuns demuestran, una vez más, que existe un abismo entre el mundo real en el cual vivimos y el de la ciencia ficción en el cual ustedes se encuentran sumidos, y que su moción no es más que un burdo intento para imponer su agenda ideológica.

Porque, en primer lugar, quiero decirle al señor García Berrio la poca vergüenza que tienen ustedes en presentar una moción sobre medidas para mejorar las políticas de ejecución penal, después de lo que ocurrió en la pasada Comisión de Justicia, en la cual usted, siendo presidente, permitió un espectáculo lamentable y bochornoso como fue la intervención de la persona indeseable, como es el señor Iñaki Rivera, que trató con altanería y auténtico desprecio a los funcionarios de prisiones, que se sintieron insultados, poniendo en duda la dignidad de estos trabajadores como servidores públicos que son.

La actuación del señor Rivera fue de vergüenza: un individuo que se dedica a calumniar a los funcionarios de prisiones acusándoles de torturadores, cuando no existe ni una sola sentencia judicial –ni una sola– que condene por tortura a un funcionario de prisiones en Catalunya. (*Alguns aplaudiments.*) Luego, evidentemente, tenemos que lamentar que se incrementen de forma alarmante las agresiones contra los funcionarios e incluso algunas con resultado de muerte, como el trágico asesinato en Mas d'Enric de la trabajadora penitenciaria Núria López, que en paz descanse. Y es que, de aquellos polvos, estos lodos.

Es urgente, por lo tanto, como desde VOX venimos reclamando desde hace años, que los funcionarios sean reconocidos como agentes de la autoridad y se proceda a restringir en las cárceles el acceso a estas asociaciones ultrasubvencionadas y chiringuitos de la izquierda radical –por ejemplo, Irídia o el Observatori del Sistema Penal i de Drets Humans del señor Rivera–, que se trata de asociaciones que no hacen más que fomentar la violencia contra los funcionarios.

Entrando en su moción, su enfoque no hay..., la verdad, no hay por dónde cogerlo. Y la verdad es que la mayoría de sus propuestas a mí me recuerdan aquellos jarrones chinos que son caros y decoran, pero que realmente no sirven absolutamente para nada. Vamos, pues, a referirnos, en primer lugar, a las finalidades de la pena, porque parece que para ustedes solo existe la reinserción. Pero, oiga, la reinserción solamente es posible cuando es compatible con la seguridad pública, porque el Tribunal Supremo tiene dicho de forma reiterada que las finalidades de la pena son otras diferentes a la de la reinserción, como, por ejemplo, una de las finalidades es el castigo y la protección de la sociedad y, en particular, de las víctimas.

Mientras la izquierda de los separatistas se dedica a soltar a violadores y pederastas con leyes como la del «solo sí es sí», nosotros decimos bien claro y alto que hay delincuentes que no son reinsertables. El gambiano que violó brutalmente a una mujer de noventa y cinco años en Figueras, causándole graves lesiones, no es reinsertable. El monstruo de Igualada, el depredador sexual Brian Raimundo Céspedes,

de nacionalidad boliviana, que violó salvajemente a su víctima y la abandonó medio muerta dejándola con gravísimas secuelas no es reinsertable.

En VOX, por lo tanto, no queremos que por culpa de leyes y mociones buenistas como las suyas ninguna mujer se tenga que encontrar en la calle con su violador. La reinserción solo es posible con la delincuencia de bajo impacto, y aún en esos casos a veces fracasa, porque no existe una red de apoyo externo o de seguimiento que facilite la reinserción.

Y, miren, hoy es una evidencia que se está otorgando el tercer grado a internos que no están preparados para salir a la calle. En el último año y dos meses —es decir, en catorce meses—, el número de internos en las cárceles se ha incrementado en seiscientas personas, y lo que no pueden hacer ustedes es reducir la saturación de las prisiones concediendo terceros grados fraudulentamente, porque esto impide una verdadera reinserción.

En cuanto a las medidas penales alternativas que tanto les gustan, como por ejemplo la libertad vigilada poniendo pulseras telemáticas, también es de última noticia que el yihadista marroquí aliado El Morabit fue detenido ayer en Francia y asesinó a tres españoles después de quitarse la pulsera telemática que le pusieron al ser conmutada su pena de prisión por la libertad vigilada. La defensa, por lo tanto, ciega que hacen de las medidas alternativas no es que sea inútil, es que en ocasiones constituye un auténtico peligro para las personas. Estos tres asesinatos hubieran sido perfectamente evitables. Las prisiones son fundamentales en cualquier sociedad civilizada para que los delincuentes estén entre rejas y la sociedad, protegida.

Y el último dislate suyo es conceder papeles a los presos extranjeros para facilitar su reinserción. ¿Qué mensajes estamos enviando? Pues que entrar ilegalmente en España y delinquir tiene premio. En VOX lo decimos claro: billete de vuelta para todos aquellos que delinquen gravemente en España o son multirreincidentes en nuestra nación. Las cárceles no son una ONG. Así que, señores comunistas, dejen de lado su sectarismo y entablen relaciones fuera de estos ambientes tóxicos en los cuales normalmente habitan. Frente a su mediación intercultural, expulsión de los extranjeros delincuentes para que cumplan la pena en sus países de origen. Y frente a su ideología de género, cadena perpetua para violadores y asesinos.

El president

I, finalment, per fixar la seva posició i en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Segons les darreres actualitzacions de l'informe SPACE II que elabora la Universitat de Lausana, Catalunya és la sisena administració penitenciària d'Europa amb més percentatge de presos estrangers: un quaranta-nou per cent. I perquè no hi comptem tots els immigrants empresonats que s'han acollit a les regularitzacions massives que vostès pregonen i que, per tant, disposen de DNI i computen com a naturals tot i no ser-ne, perquè, llavors, pla.

Conscients d'aquestes dades que contradiuen obertament el seu discurs bonista, què fan els Comuns? Intentar capgirar-les. Proposen regularitzar presoners estrangers, donar-los el DNI. És clar que sí, home, així, a la propera estadística podran vendre al públic que el cent per cent de delinqüents són del país, oi? La saben llarga, vostès. En comptes de demanar l'expulsió immediata de tots aquests energúmens que han gosat delinquir a casa nostra, pretenen compensar-los amb un xec en blanc pels serveis delinqüencials prestats. Inaudit! Guaiti, i a part d'arreglar-los els papers, els hi poden regalar un curs de drets humans, com recomana Junts. El lot complet. I no pateixin pel preu, eh? que ja pagarem els catalans.

Però, vostès, per qui ens han pres? No en tenim prou de pagar bitllo-bitllo els 280 milions d'euros anuals que ens costa mantenir aquesta xacra que encara ens hem d'arrossegar un xic més? Saben quina és la realitat de les presons catalanes? Gaire-

bé dos treballadors agredits per dia durant el 2024 i un augment significatiu de les agressions sexuals contra funcionaris, el seixanta per cent de les quals protagonitzades per immigrants en règim penitenciari. Vostès preparin els papers de nacionalització, que potser entre agressió i agressió troben un moment per signar-los-hi. De debò que és absolutament vergonyós.

Proposen fomentar i prioritzar mesures penals alternatives. Sí, com aquest últim gihadista marroquí que va matar un pagès a Vilanova de la Barca després de desactivar la polsera del turmell i fugir, oi? Funcionen molt bé, les seves mesures penals alternatives.

Mirin que m'hi escarrasso de valent, eh?, però a dia d'avui encara no arribo a entendre com hi ha gent que els vota.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, volia donar la benvinguda a dues representants de l'entitat ECAS, Entitats Catalanes d'Acció Social, que han vingut també per veure la moció. I lamento que hagin escoltat la crítica que s'ha fet a la bona feina que fan les entitats en matèria d'execució penal, com s'ha vist anteriorment. I és que, miri, defensar, senyor Villagrasa, les entitats socials és una manera de plantejar la col·laboració publicoprivada que ja es fa i que vostè hauria de saber.

Per un altre costat, volia posar de manifest que sorprèn que en una moció que ja té quinze punts i al final són disset, se'm demani que es posi, diguem-ne, solució a totes les mancances que té el sistema penitenciari. Hem fet un gran esforç per millorar la formació dels funcionaris de presons, i això es farà. Llavors, crec que, d'alguna manera, plantejar que ens oblidem dels funcionaris de presons, dels quals defensem molt més els seus drets, des del nostre punt de vista, nosaltres que altres formacions, penso que no té sentit el seu plantejament.

Per un altre costat, ens ha semblat molt adequat –i per això l'hem acceptat i l'hem transaccionat– el plantejament de demanar que es facin les gestions per tramitar la jubilació anticipada del personal de presons.

I també es preguntava que en aquest període de pràctiques, què passaria. El que sí que sabem és que, a partir de l'acord i el treball d'Esquerra Republicana, la CUP i nosaltres, l'SMI..., o sigui, els aspirants a bombers, mossos i agents rurals, i esperem que també de funcionaris de presons, amb aquest nou model puguin cobrar l'SMI com a mínim.

Donar les gràcies a la resta de grups parlamentaris. Volia comentar-ho un a un –dos minuts no dona gairebé per a res–: inserció social; la perspectiva de gènere en el medi obert, absolutament necessària, i també des de la perspectiva dels infants que ha plantejat la CUP.

I respecte a la resta –no em queda temps–, moltes gràcies pel diàleg i pel to de tots els grups parlamentaris amb els que hem dialogat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vint-i-unè de l'ordre del dia, que és justament el següent.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari a les Terres de l'Ebre

302-00077/15

La moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari a les Terres de l'Ebre és presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernández.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Consellera, conseller, diputats, diputades... Bé, esta moció persegueix tres objectius molt clars; objectius territorials no partidistes que generen un ampli consens, penso, a la societat ebrenc.

Primer, no perdre cap servei d'atenció primària als pobles de l'Ebre. Evidentment, al contrari, que puguem anar avançant en la qualitat d'esta atenció sanitària. Segon objectiu, satisfer les necessitats hospitalàries actuals: ampliar l'Hospital Verge de la Cinta, sent conscients de les dificultats que suposen les troballes arqueològiques. I un tercer objectiu, que és treballar per les necessitats futures: resoldre conjuntament amb l'Ajuntament de Tortosa la ubicació del nou hospital, sense més demora, per seguir avançant en un projecte que ja de per si és llarg i complex.

Permetin-me que els ho contextualitze, als diputats i diputades que no són de l'Ebre i que, evidentment, no tenen per què conèixer la nostra xarxa hospitalària: disposem de l'hospital de referència a Tortosa, l'Hospital Verge de la Cinta, dos hospitals comarcals, Móra d'Ebre i Amposta, i la Clínica Terres de l'Ebre, també a Tortosa, que és proveïdora del CatSalut.

L'hospital de referència, el Verge de la Cinta, no només no pot prestar els serveis hospitalaris que necessitem, que necessitem els 187.000 ebrenques i ebrenques en el futur, sinó que ni tan sols pot prestar l'assistència que avui se necessita. Així, les llistes d'espera són eternes per la manca de quiròfans i les limitacions de l'àrea quirúrgica, urgències que no donen a l'abast, l'exigència d'un sobreesforç al personal de medicina i infermeria per compensar la precarietat de les instal·lacions. I aquí vull tornar a reconèixer l'excel·lent feina dels professionals sanitaris que treballen a les Terres de l'Ebre.

Tinguem en compte que l'hospital se va inaugurar l'any 1976, fa pràcticament cinquanta anys. Se situa en el turó emmurallat que domina des de l'oest de la ciutat històrica tot el municipi de Tortosa. Les característiques d'este emplaçament, des dels seus inicis, n'han condicionat l'accessibilitat –hi ha un desnivell de trenta metres, complicat de fer a peu–, han condicionat la seua mobilitat –l'accés per dins la ciutat, amb moltes dificultats de circulació dels vehicles sanitaris–, i també el lloc on està ha condicionat la possibilitat de creixement, tant per les limitacions estrictament físiques de l'emplaçament com, com deia anteriorment, per la riquesa arqueològica de la zona. Aquesta ubicació fa que les necessitats per a les properes dècades no puguem passar per l'emplaçament actual.

Però també és cert que, davant la necessitat urgent de disposar avui d'unes instal·lacions modernitzades i dimensionades per a les necessitats actuals, cal ampliar l'hospital de forma ràpida, i, evidentment, l'ampliació s'ha de fer on està l'hospital, amb estos condicionants que abans esmentava. No hi ha pla B i no som ningú d'aquí responsables, com deia l'altre dia, del lloc que es va triar per ubicar-lo als anys setanta del segle passat.

Per tant, empatitzant amb tots aquells que diuen que on van a posar un hospital a dalt del turó, avui l'hospital només se pot ampliar allí on està. No hi han solucions màgiques.

A més, és una ampliació que ha de garantir millors condicions laborals al personal sanitari i de serveis, reduir llistes d'espera ampliant el bloc quirúrgic, amb una àrea d'esterilització, hospital de dia, consulta externa i amb una última planta destinada a jardí terapèutic, que portarà un model assistencial que estic convençut que

agrairan tant els professionals com els pacients. Estem parlant d'un projecte que amplia en nova construcció més de 10.000 metres quadrats i en reforma 1200.

Es contempla resoldre la connexió hospital-ciutat amb una integració amb el nucli urbà de Tortosa amb dos ascensors que el connecten directament amb l'hospital. Per tant, a cent metres de la plaça Alfonso, agafaràs l'ascensor que et deixarà a la porta de l'hospital. I, alhora, la gent que som de fora de Tortosa, quan tinguem familiars ingressats podrem gaudir amb facilitat del seu teixit comercial i de restauració.

Al desembre del 22 vam procedir a la licitació del projecte i obra per aproximadament 39 milions d'euros. Estem parlant d'una inversió importantíssima per al territori; importantíssima, però no suficient. I aquí destaco la importància de seguir avançant amb el nou hospital universitari de les Terres de l'Ebre. I demano que anem tots a una. Es va fer un intent fa pràcticament vint anys amb el Govern de l'època, senyal inequívoc que ja fa vint anys se va identificar la necessitat. Han passat vint anys i no estem igual, en sabem vint anys més. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Acabo, president. Avui des de les Terres de l'Ebre sabem que per assegurar una inversió d'esta magnitud hi ha coses que hem de fer natros: consensuar el model, oferir els terrenys, evitar debats estèrils i de política de capelletes. Com també sabem que el sistema sanitari català avui defineix uns estàndards que són els que hem de garantir arreu.

Sabent que no és un projecte imminent, no podem deixar d'estirar. I aquí demano que els i les diputades ebrenques fem lobby i prioritzem els interessos del territori davant dels de cada partit, perquè l'objectiu, encara que complex, és factible i s'ho val.

Salut!

El president

Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, presidente. *Consellera, diputats*, llama poderosamente la atención cómo es posible que, a pesar de la mordaza antidemocrática aplicada por los partidos de la izquierda, de la extrema izquierda y de los separatistas, para copiar propuestas de VOX, para eso no. Para votarlas, para dignificarlas, para explicar qué es de VOX, esto no les gusta, pero para coger buenas ideas y aplicarlas *a posteriori*, eso sí.

El pasado 27 de febrero, recuerdo perfectamente desde este *faristol*, desde este atril, como explicamos la emergencia sanitaria que se estaba produciendo en Tortosa con el hospital y las comarcas que afectan a ese hospital. Y ustedes hicieron caso omiso. Pero, claro, es que ahora está una tendencia a la baja: bajan las encuestas, cada vez tienen menos resultados electorales; ven que están a la desesperada, buscan titulares rápidos y, entonces, dicen: «Bueno, pues vamos a sacar el hospital.» Y en ese titular, pues, engañoso, lo que no se dice es lo siguiente, y es que el ponente que hoy nos presenta esta moción, que fue el delegado del Gobierno de la Generalitat en la zona, no ha hecho absolutamente nada. Lo pararon, precisamente, Aragonès con su Gobierno, y ahora, claro, desde la oposición, en busca de esos titulares, ustedes buscan dar una respuesta. Pues bien, ustedes tendrían que ser un poco más coherentes.

Pero es que, en esta moneda, en esta parte de la moneda se dice una cosa y en esta otra parte se dice otra. Porque los señores de Junts, que se vanaglorian y se otorgan la defensa del territorio y vienen con grandes discursos e incluso aplican aquello de que es importante para el territorio construir rotondas..., mientras algunos decían que hay que construir rotondas, nosotros decíamos que había que acabar los hospitales. Pues, ustedes se preguntarán: «Bueno, ¿y Junts qué ha hecho durante estos últimos cuarenta años que han gobernado la Generalitat y condicionado al Gobierno de España?» Pregúntenle también al que preside aquí el Parlament, qué hizo como *conseller*.

Pues les voy a decir lo que hizo la señora Negre: en vez de intentar fomentar la economía, proteger a nuestros vecinos, invertir en infraestructuras, intentar incidir en eso, se dedica a esto: a dar clases y charlas a chavales en un instituto de Deltebre. A esto se dedica –a esto se dedica. (*Veus de fons.*) No, no, no la sigo, señora Negre –no la sigo–, pero es que es tan escandaloso que me llama poderosamente la atención.

Es más, lo que sí he seguido es su post, porque dice así –pero es que no tiene desperdicio, ¿eh? Mira: «*Xerrades* sobre política, derechos y deberes, el papel de la mujer, el peligro de las redes sociales» –y, ojo, que esta es la mejor– «y la amenaza latente de las encuestas que nos indican que una gran parte de los jóvenes estarían a favor de una dictadura.» Eso es lo que les preocupa a estos señores de Junts. En vez de preocuparse de intentar recibir inversión, de mejorar la zona y realmente incidir en la zona; no, a ellos lo que les importa ¿saben lo que es? El neomaquiavelismo: el fin justifica los medios. Su fin permanente es intentar destruir España y si para este fin necesitan adoctrinar de manera permanente a los chavales, van a seguir en esa y van a seguir en esa.

Como decía, el fin justifica los medios, y su fin no es en absoluto mejorar la zona, mejorar el hospital y mejorar la situación de esos vecinos. Ustedes gobiernan prácticamente la totalidad de los ayuntamientos de la zona. ¿Y cómo está la zona? Abandonada. Pero, de verdad, señora Negre –de verdad, de verdad–, ¿de verdad tienen la vergüenza de adoctrinar a una clase de chavales? Quiten las garras de los menores y pónganse a trabajar, pero a trabajar de verdad. Pónganse a trabajar para los miles de usuarios que se ven afectados por culpa de las constantes paralizaciones de las obras del Hospital Verge de la Cinta.

Miren, en VOX lo tenemos muy claro: se deben acabar con urgencia las obras del hospital y dar una respuesta a los usuarios. Y por eso, efectivamente, hemos presentado enmiendas que mejoran el texto presentado por Esquerra, principalmente para garantizar la conexión con el centro urbano, tanto para los peatones como para los vehículos, por la calle Argentina, tal y como plantea el plan original; prorrogar las licencias temporales del aparcamiento –usted sabe perfectamente que es una de las preocupaciones de los vecinos–, y reforzar la autoridad de los profesionales sanitarios en la toma de decisiones clínicas y organizativas, evitando injerencias burocráticas que menoscaben su criterio.

Mire, la pelota está en el tejado del Gobierno socialista; ustedes tienen la posibilidad, tanto los socialistas como Esquerra, de acoger esas medidas, aunque no las voten, pero aplíquenlas, como han hecho hoy en esta moción. Por eso, hoy tienen que decidir entre los catalanes y los vecinos de las comarcas del Ebre o seguir despilfarrando el dinero público de la sanidad en chiringuitos o embajadas, y me temo que la respuesta ya la sabemos.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies. I ara, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Irene Negre Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies també al diputat de VOX per seguir les meves xarxes. El convido a continuar fent-ho, perquè segur que aprendrà coses bones –li fa falta. (*Aplaudiments.*)

Bé, la setmana passada vam escoltar amb atenció el diputat Salvadó en la seva interpellació, fent una anàlisi territorial, així com també vam escoltar la consellera, evidentment, que va exposar el punt de vista des del departament. Van presentar una interpellació que perfectament podria entendre's feta pel grup que dona suport al Govern, que, plàcidament i sense pena ni glòria, va passar a ser debatuda. Junts no estem aquí per fer connivència amb el Govern, sinó per fiscalitzar la seva tasca i fer una oposició constructiva, una oposició des de la responsabilitat, que ens prenem molt seriosament, i des de la màxima seriositat. La nostra feina és defensar Catalu-

nya, la seua gent, però també tot el territori català. Davant d'una moció titulada «Sobre el sistema sanitari a les Terres de l'Ebre», ens pensàvem que s'abordarien d'una manera àmplia les necessitats de salut que tenim al territori, a tota la vegueria, i per això des de Junts vam presentar esmenes, on proposem diferents aspectes amb visió territorial, que no han estat acceptades per part del diputat d'Esquerra. Nosaltres no podem desaprofitar, com ha fet vostè, una moció i l'oportunitat que tenim en aquest Ple de parlar sobre la salut a l'Ebre. Dit això, exposaré les esmenes que des de Junts hi presentàvem.

En primer lloc, demanàvem que el termini de quatre mesos per reactivar les obres de l'Hospital Verge de la Cinta en foren només dos, perquè ja quasi bé n'han passat dos i, per tant, cada cop s'està alentint més aquest fet. Aquesta esmena no ha estat acceptada. Ara sembla que, d'acord amb el còctel de notícies publicades últimament, hi haurà continuïtat en aquestes obres i que es desencallaran. Però el més sorprenent és que si tothom teníem clar que en aquesta ampliació del Verge de la Cinta hi trobaríem restes arqueològiques, el més sorprenent és que els dos governs que han executat aquestes obres no tinguessen preparat un equip d'intervenció ràpida a nivell arqueològic per fer una resposta ràpida i eficient, que no haguem de buscar els professionals a hores d'ara. La mateixa consellera en va fer referència a l'última interpellació, de que no era cap sorpresa. Doncs per què no s'havien dut a terme mesures preventives per evitar-ho?

En segon lloc, la construcció d'aquest nou hospital, en la que nosaltres presentem l'esmena d'«universitari», perquè les Terres de l'Ebre no podem renunciar a ser ambicioses i, per tant, ha de ser un hospital universitari. I hem de tenir en compte que hem de lluitar per aconseguir les dos coses: el nou hospital, però que sigui un hospital universitari. També voldria fer memòria, perquè sempre va bé tenir memòria de com han anat les coses, de que va ser el Grup de Junts qui, amb el conseller Argimon al capdavant de Salut, aposta per aquest projecte, i ens hi posem a treballar, tant en l'ampliació del Verge de la Cinta, que ja estava sobre la taula, com la construcció d'aquest nou hospital. Malauradament, lo 24 de març del 2022, Esquerra es va abstenir en aquesta votació de posada en marxa d'un nou hospital a les Terres de l'Ebre. Per a nosaltres és urgent i inajornable arreglar l'Hospital Verge de la Cinta, però també la construcció d'aquest nou hospital.

I, d'acord amb el títol de la moció, que ja ho he explicat abans, nosaltres presentem, en tot l'àmbit sanitari de les Terres de l'Ebre, qüestions que van més enllà dels hospitals, que també són importants, evidentment, però a les Terres de l'Ebre, malauradament, necessitem moltes altres coses. Per exemple, vam posar un punt per garantir l'atenció primària amb una correcta dotació de recursos econòmics i humans, també incloent els reforços necessaris per a les fluctuacions poblacionals. Vam demanar reforçar tota la vegueria amb els serveis de salut mental i addiccions, qüestió molt important per a aquesta prevenció. També planificar la implementació d'un CUAP a les Terres de l'Ebre, donat l'augment de població que tenim i per tal de garantir una cobertura sanitària més correcta quan es tracta de temes urgents. També vam demanar ampliar les prestacions sanitàries que s'ofereixen als hospitals de referència de les Terres de l'Ebre –abans els comentàvem: el Verge de la Cinta, el Comarcal de Móra d'Ebre, el Comarcal d'Ampostà– i també els serveis sanitaris, així com un pla de renovació de tots aquells equips que són obsolets. Per últim, demanàvem mantenir els horaris d'assistència sanitària a tots els consultoris locals de les Terres de l'Ebre, perquè recordem que les Terres de l'Ebre són molt extenses i necessitem que tots els pobles tinguin aquesta atenció primària directa tan necessària.

Avui tornarem a tenir consens per les Terres de l'Ebre, malgrat que tinguéssim, evidentment, cadascú un posicionament. El que sí que queda clar és que tots trebalem per les Terres de l'Ebre, almenys els tres diputats que..., quatre diputades –que en som quatre– que som d'allí.

Gràcies.

El president

Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Joaquim Paladella i Curto.

Joaquim Paladella Curto

Presidenta, consellera, diputats i diputades... Primer que res, una correcció: en som cinc; no en som quatre, en som cinc. És molt important, que la Lúcia està aquí també. D'acord? Dit això, president, consellera, diputats, diputades, estem davant d'una moció que ens dona la possibilitat de parlar de la situació de la sanitat a Terres de l'Ebre. És difícil fer-ho en cinc minuts, però intentaré explicar la visió del nostre grup parlamentari.

Cal entendre, primer, que venim d'una legislatura passada en què reiteradament es van aprovar resolucions aquí al Parlament en què es demanava al Govern ficar-se a treballar en la construcció d'un nou hospital a Terres de l'Ebre, degut a la impossibilitat real de que l'actual Verge de la Cinta pogués absorbir la demanda present i futura per l'antiguitat de les seves instal·lacions i per una ubicació que fa molt difícil un creixement i una modernització d'un hospital que és el de referència a les Terres de l'Ebre. El nostre Grup Socialistes i Units per Avançar va impulsar aquestes accions parlamentàries, i avui seguim determinats a impulsar la construcció d'aquest nou hospital, que ha de ser universitari i que, sobretot, ha de donar solucions a les necessitats d'una atenció sanitària digna a la gent de les Terres de l'Ebre. És per això que votarem a favor de qualsevol proposta o iniciativa que vagi en aquesta línia, afavorint en lo possible el consens, que no sempre hem tingut, senzillament perquè és un assumpte essencial per a la gent que vivim al sud de Catalunya.

Dit això, cal explicar que la situació real és extremadament preocupant en aquesta qüestió. Tenim uns terrenys per a la construcció d'un nou hospital, cedits o proposats per l'Ajuntament de Tortosa d'aleshores, diguem que una mica obligats per les exigències del moment, que avui, després del viscut amb la dana, sorgeixen dubtes que assenyalen que potser no són els més idonis, fet aquest que paralitza tota la seva tramitació i gestió. Per altre costat, l'ampliació de l'actual Verge de la Cinta, que havia de gestionar el mentrestant, ha hagut de parar les obres per culpa d'unes restes arqueològiques que tothom –dic tothom– a l'Ebre sabem que es trobarien i que podria ser que no fossin compatibles amb un projecte que hauria d'haver-se redactat sabent, com es sabia, que es trobarien. Tot un *problemón* que encara dificulta més la gestió d'un assumpte que fa molts anys que hauria d'haver-se encarrilat i que ara tenim encallat, i que el Govern ha de buscar-li una solució el més ràpida, coherent i urgent possible, pensant en la gent. Una gent, la de l'Ebre, i uns professionals, els del Verge de la Cinta, que es queixen, i amb raó.

En aquesta línia, també donarem suport a qualsevol iniciativa que afavoreixi aquesta resposta a un problema greu, que ve heretat, però que tenim tots –el Govern primer, però també tots els altres– el deure d'ajudar a resoldre. És també un problema real la situació de l'atenció primària a l'Ebre –i, per extensió, potser al món rural– que el tenim avui i que ja teníem fa vuit mesos. Celebrem que el Grup Parlamentari d'Esquerra parli avui de la necessitat de mantenir tots els serveis públics i evitar la concentració d'aquests, així com de promoure l'equitat i l'atenció de qualitat i de proximitat. Coincidim plenament amb aquest plantejament i amb aquestes paraules, que sempre hem dit, i per això hi votarem a favor, com no pot ser de cap altra manera.

En aquest hemicicle, massa sovint, quan es parla de les Terres de l'Ebre es fa deixant de banda les dos comarques de l'interior, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta. Ho va fer l'altre dia Junts, ho fa avui Esquerra. És per això que en les nostres esmenes hem introduït la necessitat d'impulsar les obres que estan fent els quiròfans de l'Hospital de Móra d'Ebre, hospital que és bàsic en l'estructura sanitària de la Ribera d'Ebre

i de la Terra Alta i que no hauria de quedar exclòs d'un acord d'una moció que parla de la sanitat de les Terres de l'Ebre.

És també, com a mínim, estrany que fem una moció que diu parlar de les Terres de l'Ebre i no parlem del SEM i de l'heliport de Móra d'Ebre, quan, fa poques setmanes, des d'aquesta força política que avui ens proposa aquesta moció es va convocar i recolzar una manifestació per a aquest servei i, diguem-ne, una moció de tan preventiva..., com molt injustificada. Volem i proposem un heliport a Móra d'Ebre, al costat de l'hospital, i que doni el servei les vint-i-quatre hores del dia, els set dies de la setmana. Aquesta és la proposta del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Hem fet un esforç en buscar l'acord, i agraïm que ens hagin acceptat tres esmenes i puguem transaccionar-ne una altra. Votarem a favor de tots els punts de la moció, però ens dol molt que no hagin acceptat les esmenes que fan referència a l'Hospital de Móra d'Ebre i l'heliport. Les creiem oportunes i necessàries. Els anunciem que les presentarem com una proposta de resolució.

No vull acabar la intervenció sense agrair molt especialment el to i el tarannà del diputat Salvadó.

Moltíssimes gràcies.

El president

I, finalment, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. És curiós que Esquerra Republicana presenti aquesta moció. Quan es va signar el conveni amb la Generalitat de Catalunya per part del conseller senyor Argimon i la batllessa de Tortosa, senyora Roigé, el 26 d'abril del 22, governaven vostès amb Junts. Què van fer mentre van ser al Govern? I ara, com ens tenen acostumats, exigeixen que a correueta es faci la feina que vostès no van fer? Que la situació sanitària de les Terres de l'Ebre requereix una actuació urgent? Sí. Que quan governaven vostès van preveure 16 milions d'euros d'inversió... I es va dur a terme aquesta inversió? Van aprovar el pressupost del 2024, van anunciar que la primera fase de les obres d'ampliació començaria aquell estiu i preveien que aquests nous espais entrassin en funcionament el 2025. Això ara no podrà ser possible a causa de les restes arquitectòniques que s'han trobat i que ens han obligat a paralitzar les obres.

Les Terres de l'Ebre, amb una superfície de 3.308 quilòmetres quadrats i amb una població de prop de 190.000 habitants, tenen com a referència l'Hospital Verge de la Cinta, un hospital que ha quedat petit, envellit i obsolet. És urgent que entre Salut i Cultura trobin una solució per reprendre aquestes obres. Tampoc podem oblidar que, tot i les reformes puntuals, els quiròfans són antics, els espais insuficients i els passadissos a vegades han de fer de magatzem. Els pacients oncològics no troben el tractament en condicions adients, sense un mínim d'espai i d'intimitat, i també s'ha de buscar una solució perquè en aquest hospital, mentre no estigui construït el nou, els pacients siguin tractats amb el confort que es mereixen. També s'ha d'acabar amb les llistes eternes d'espera, posar solucions perquè els professionals sanitaris puguin treballar en condicions. Els treballadors de la sanitat no els podem oblidar.

Tot i així, és molt bonic carregar les culpes a qui s'ha trobat amb el greuge que vostès no van saber gestionar. No oblidin que vostès avui donen suport a aquest Govern. Aliança Catalana tenim molt clar que l'ampliació i la modernització de l'Hospital Verge de la Cinta no pot esperar més. També tenim molt clar que l'ampliació no és la solució definitiva. Els veïns de les Terres de l'Ebre necessiten i es mereixen la construcció d'un nou hospital.

Per aquest, motiu hem presentat esmenes, que són: volem una solució sobre les restes arqueològiques trobades per poder reprendre aquestes obres amb la màxima viabilitat. Demanem l'emplaçament definitiu del nou hospital de les Terres de l'Ebre.

Defensem la inversió en l'actual hospital i mentre no s'executi aquest nou centre, cal la renovació d'equipaments de diagnosi per imatge, l'ampliació de les UCI i quiròfans i tenir condicions dignes a l'hospital de dia. Reclamem la redefinició del mapa sanitari del territori i l'actualització durant aquest 2025.

Proposem un pla per atraure i fidelitzar els professionals sanitaris de l'Ebre amb incentius i estabilitat laboral. Apostem, a més, per implantar els estudis de medicina al territori i oferir una formació als joves per tal que puguin estudiar a prop de casa. Cal també augmentar les places del MIR, IIR i PIR per a aquests estudiants. I, finalment, proposem crear un sistema de transport sanitari eficient amb la millora del Servei d'Emergències Mèdiques, ajudes als desplaçaments i la garantia del servei d'helicòpters del SEM al territori.

Malauradament, Esquerra no ens escolta. Prefereix anar de bracet del 155 i del nacionalisme espanyol. No han acceptat cap de les nostres esmenes. Què busquen presentant aquesta moció? Millorar la sanitat a les Terres de l'Ebre o que els altres facin la feina que vostès no han fet? Les nostres propostes no són un luxe per als veïns de les Terres de l'Ebre. El que demanem per a tots ells és dignitat, salut i justícia. El que passa a les Terres de l'Ebre no és cap accident. És el resultat de decisions polítiques, del centralisme de l'àrea metropolitana, de menyspreu, de deixadesa institucional que els governs fins ara no han sabut gestionar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn per als grups parlamentaris que no han presentat esmenes en aquesta moció. I, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies, president. Bon dia a tots els diputats, conselleres. Mirin, jo cada vegada que llegeixo una moció d'Esquerra Republicana em fa la sensació de que vostès no han governat mai. I fa quatre dies governaven. Escolti, ja li he anunciat que votarem a favor. Clar que sí, que votarem a favor. Vull dir que estem tots d'acord en que avancem cap a les Terres...

Potser aquest consens que vostè..., que el diputat parlava, aquest consens que hi ha sobre les Terres de l'Ebre, potser lo que ens ha de portar és que ens posem d'acord i fem un ple extraordinari sobre les Terres de l'Ebre, perquè en cinc minuts ens és difícil, moltes vegades, parlar de tot lo que li fa falta, lo que vostès, tots els que han governat Catalunya, han abandonat a les Terres de l'Ebre. (*Alguns aplaudiments.*) I, per tant, necessitarem parlar de tot, perquè en cinc minuts no ens dona. Ara la sanitat; també hi ha la regressió del delta. Hi han moltíssimes coses que vostès han abandonat a les Terres de l'Ebre.

I ara parlem de la sanitat. Escolti'm, tenim les obres del nou hospital. Fa dos mesos –no sé quin diputat deia que fa dos mesos–..., no, en fa més; al desembre van trobar les restes arqueològiques. Tots ho sabien, no? Per això es fan «cates», abans. Ningú ho ha fet. No es van fer «cates». Llavors ara resulta que hi han restes arqueològiques. Però restes arqueològiques que hi ha des del desembre i encara ara no sabem si continuen les obres. Els metges cada setmana es manifesten a les portes de l'hospital perquè continuïn les obres. No és tan difícil avaluar si les restes s'han de conservar o no. Fem-ho.

Però és que trobem les obres del nou hospital, el nou hospital de Tortosa. Resulta que ve la dana i ara resulta que eren terrenys inundables i ara no podem fer-ho allà. És a dir, posem-nos d'acord i fem-ho. Vostè parla de vint anys, però és que en vint anys han governat Junts, Partit Socialista i vostès. I no han fet res. I la situació actual de les Terres de l'Ebre és la deixadesa que s'ha produït.

Escolti, la Terra Alta. La Terra Alta és una de les comarques amb el perill de despoblació més alt de Catalunya. Per què? Perquè no tenen serveis. Perquè l'atenció

primària a la Terra Alta està abandonada. No tenen metges. No poden anar al metge, no tenen serveis de transport sanitari adequats. I això és lo que passa a les Terres de l'Ebre.

I escolti, i em parla vostè de..., a la seva moció, que ja li he anunciat i l'hi repeteixo: votarem que sí i no trencarem aquest consens que tenim els que no hem governat a les Terres de l'Ebre i els que han governat a les Terres de l'Ebre per fer alguna cosa. Però fem-ho de veritat –fem-ho de veritat.

I, escolti'm, parla vostè del pla de fidelització. El pla de fidelització, que un conseller d'Esquerra és el que el va portar, està ja desfasat i no ha funcionat. Hem de refer-lo. I a més es va fer amb consens de tots. Parlen vostès de la fidelització de metges. Escolti'm, si vostès posen com a prioritat el català, és molt probable que no aconseguim... I l'hi diu un diputat que parla sempre en català. És més, a mi m'encanta parlar amb el metge, el meu metge de capçalera, en català –que, per cert, avui està a la tribuna i al qual saludo. Amb el meu metge de capçalera parlo en català, però, escolti'm, en aquests moments lo que necessitem és atraure professionals, bons professionals a les Terres de l'Ebre. I per això hem de fidelitzar aquests professionals. I lo primer és que siguin bons professionals. I d'aquesta manera lo que aconseguirem: evitar la despoblació de les Terres de l'Ebre, evitar que hagin de traslladar-se a fora de les Terres de l'Ebre per tindre una assistència sanitària de qualitat.

Per tant, escolti'm, crec que, gairebé a cada Ple, tenim mocions sobre les Terres de l'Ebre. Posem-nos d'acord tots i, de veritat, posem-nos a treballar; però de veritat, no aprovant esmenes, aprovant aquestes esmenes que han aprovat vostès del Partit Socialista. Com estan amb aquests flirteigs amorosos a veure si al final tenen un pressupost o no, doncs, bé, si els aproven les esmenes ens quedarà una proposta de resolució molt maca que votarem tots a favor i que no servirà per a res, perquè com que no fem coses de veritat per les Terres de l'Ebre, allà la gent no té atenció sanitària, no té transport sanitari a l'heliport, que em penso que algun company també ho ha tret.

Escoltin, posem-nos a treballar seriosament per les Terres de l'Ebre. Posem-nos a treballar amb inversions a les Terres de l'Ebre. I potser aquest consens que... Posem-nos un dia a parlar en un ple extraordinari, tots, sobre les Terres de l'Ebre, per aconseguir que potser les comarques del sud de Catalunya també siguin presents al centre de Catalunya.

Moltíssimes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, president. En primer lloc, òbviament, agrair la moció presentada al diputat Salvadó. Ja vaig..., avanço que des del Grup Parlamentari de Comuns votarem a favor de tota la moció. De fet, ja fa molts anys que tenim el debat sobre la situació sanitària de Terres de l'Ebre. De fet, també la reivindicació sobre el nou hospital ha estat una reivindicació llargament treballada no només al Parlament de Catalunya, sinó especialment també, en aquest cas, des del mateix territori.

Jo vull posar..., i vull recordar, en aquest cas, la feina que va fer la plataforma en defensa del nou hospital, que va recollir pràcticament vint mil signatures –que són moltes signatures, evidentment, a nivell de Terres de l'Ebre–, que situaven aquest element com una prioritat. No ho va ser –a vegades sí que està bé posar una mica el retrovisor– durant molt de temps pels diferents, en aquest cas, equips que van liderar la conselleria de Salut durant els anys anteriors. De fet, se centraven bàsicament –la prioritat– només en l'ampliació del Verge de la Cinta, que evidentment ara –després m'hi referiré– ha de ser-hi, però la reivindicació del nou hospital va sorgir, evidentment, de la ciutadania. Jo també, en aquest cas, vull posar en valor la feina de l'al-

calde de Tortosa, en Jordi Jordan, que va ser diputat en aquesta legislatura i en el 2022, quan vam tindre l'oportunitat de negociar pressupostos, a mi directament em va dir: «Com no hi hagi una partida, en aquest cas, per al nou hospital, jo no voto els pressupostos.» I, finalment, la partida hi va ser.

Evidentment, ara, crec –i per la informació que nosaltres també tenim, i estic segur que, en aquest cas, el Grup d'Esquerra Republicana també–..., ara hi ha un diàleg amb la conselleria per trobar aquest emplaçament del nou hospital. I, per tant, aquest jo crec que ha de ser l'objectiu màxim i l'objectiu final del conjunt de totes les formacions polítiques, que defensem una cosa que també els companys de Terres de l'Ebre, en aquest cas, també, tant de Comuns com de Movem, sempre han reclamat, que és el reequilibri territorial.

És a dir, que evidentment, el que nosaltres volem, no?, en aquest cas, com es deia, és el país sencer. I, per tant, que hi ha d'haver serveis sanitaris de primer nivell arreu del país i, evidentment, a la vegueria de Terres de l'Ebre també ha de ser així. I, per tant, crec que, en aquest sentit, no?, el que té a veure amb aquest impuls del nou hospital i, evidentment, també per part nostra que tingui aquesta vocació universitària i que sigui centre universitari, és un element fonamental d'aquest reequilibri territorial i, evidentment, nosaltres també el defensem.

I, evidentment, també, mentrestant això no arriba, jo crec que hem de treballar en l'ampliació del Verge de la Cinta. Inicialment, aquesta era l'única opció d'alguns grups, d'alguns partits polítics. De fet, inicialment, ja alguns havíem alertat que aquesta ampliació es trobaria limitada, u, pel seu emplaçament. De fet, el projecte inicial crec que era al voltant d'uns 80 milions d'euros que després es va reduir; no perquè no hi hagués voluntat d'aquesta ampliació, sinó per les dificultats que situava el seu emplaçament i que ja s'intuïa que, a més a més, podia haver-hi restes arqueològiques, com així ha estat.

Però, per tant, nosaltres entenem que fins que no arriba aquest nou hospital, que evidentment nosaltres compartim que és urgent, hem de treballar en aquesta ampliació del Verge de la Cinta i, per tant, tots els punts que vostès plantegen en la moció, nosaltres, evidentment, també els compartim. I insisteixo també en això, és a dir, per nosaltres, un dels elements fonamentals de les polítiques públiques i, evidentment, de la defensa de l'estat del benestar, ha de ser, evidentment, tindre un sistema públic nacional de salut de primer nivell. I, per tant, crec que la situació que tenen a Terres de l'Ebre, evidentment agraint tota la tasca que fan els professionals, doncs és diferent de la resta del país.

I nosaltres –i torno al que deia al principi, fent referència a aquest element del reequilibri territorial–..., crec que no pot ser, hem d'avançar cap a un país que, com sempre hem defensat també des dels Comuns, independentment de quin sigui el teu codi postal i independentment dels recursos que tu tinguis a la butxaca, tinguis garantits els serveis, evidentment, de sanitat, educació i de dependència arreu del país.

Per tant, com deia al principi, nosaltres des dels Comuns donarem suport al conjunt de la moció, que ens ha de permetre avançar en la construcció d'aquest nou hospital i mentrestant, evidentment, ampliar el Verge de la Cinta i comptar amb tots els serveis sanitaris que reclama la població de les Terres de l'Ebre.

Moltes gràcies.

El president

I finalment, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada i Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bé, fa anys que és evident que l'Hospital Verge de la Cinta ha quedat obsolet i que té problemes d'espai, d'accessibilitat i de mobilitat. Les obres van començar..., les obres d'ampliació van començar a principis del 2024 i just al desembre es van

aturar per la troballa de restes arqueològiques. I la situació ara mateix és complicada, frustrant i genera indignació; motivadíssima, de fet.

Potser no es va entendre que recentment la CUP a Tortosa proposéssim, de la mà de la Plataforma pel Nou Hospital, que s'aturessin definitivament les obres d'ampliació. Però la raó és molt senzilla: apostar per l'ampliació en comptes de la construcció del nou hospital fa cinc anys va ser un error garrafal. I si ara cal esperar anys perquè aquesta ampliació sigui una realitat, nosaltres el que dèiem és: «Tant per tant, comencem ja la construcció del nou hospital.»

Sigui com sigui, nosaltres ara votarem a favor de tota la seva moció, però en aquest tema hem de ser crítiques. Hem de ser molt crítiques. La situació actual de col·lapse sanitari i de dependència respecte a aquestes obres d'ampliació del Verge de la Cinta, amb tots els entrebancs i dificultats que ja es van preveure en el seu moment, és responsabilitat dels governs d'Esquerra Republicana i de Junts per Catalunya. Perquè vostès van decidir apostar per l'ampliació en comptes d'apostar per la construcció d'un nou hospital fa cinc anys.

Perquè no ho oblidem: la proposta d'ampliació no era una proposta complementària a la construcció del nou hospital. No. Això en un inici era la Proposta –amb majúscula– per al Verge de la Cinta, ampliació i prou. La CUP sempre hem denunciat que això era un error, que això no cobria les necessitats del territori i, a més, el temps ens ha donat la raó.

Per una banda era un projecte inviable, com a mínim tal com estava projectat. A veure que és el que diu Patrimoni. I d'altra banda, hipoteca..., nosaltres considerem que ha estat hipotecant la construcció d'un nou hospital. I si en el seu moment, fa cinc anys, s'hagués apostat pel nou hospital, ara estaríem en una fase molt més avançada. Ni tan sols tenim els terrenys ara mateix.

La consellera de Salut en aquell moment, el 2020, la consellera Vergés, va assegurar que l'ampliació de l'hospital satisfia les necessitats hospitalàries dels propers trenta anys –això el 2020– a les Terres de l'Ebre. I deia: «És l'opció més real, més possible i en un termini més curt per avançar en el sistema de salut al territori.» La senyora Mar Lleixà, gerent de la regió sanitària Terres de l'Ebre en aquell moment, el 2020, defensava el mateix al territori. Segons ella, l'ampliació era l'únic projecte realista, factible i viable. Doncs bé, cinc anys més tard, aquest projecte està lluny de ser realista, factible i viable.

A Tortosa, de fet, el 2021, a una moció que vam entrar de manera conjunta la CUP amb Movem, amb el PSC, vostès i Junts per Tortosa van votar-hi en contra. I el 2019, a una moció que vam entrar la CUP en solitari, defensant la construcció de l'hospital, també hi van votar en contra. En dos ocasions a Tortosa vostès han votat en contra –igual que Junts per Catalunya– de la construcció d'un nou hospital a Tortosa. I per tant, hi insisteixo, la situació actual és responsabilitat seva, dels seus successius governs, per la falta de planificació i per la voluntat d'anar salvant la situació a base de pedaços. Perquè l'ampliació és això: és un pedaç; és un pedaç davant d'una situació que és una autèntica vergonya, quan parlem de com està l'hospital, i és un pedaç que, a més a més, implica un malbaratament de recursos públics, perquè amb l'ampliació ara és possible que tocarà redactar el projecte de nou, indemnitzar la constructora..., bé, ja ho veurem. La qüestió és que mentrestant hem perdut cinc anys, i això és inqüestionable. Hem perdut cinc anys en tot aquest camí, i vostès fan veure que no hi han tingut res a veure. Home, hi votarem a favor, però déu n'hi do, eh? –déu n'hi do!

Hem perdut cinc anys amb tot l'impacte que això ha tingut per a la salut del conjunt de veïns i veïnes de Tortosa i de les Terres de l'Ebre i per als professionals, pel fet de no poder accedir ni a tècniques, tractaments ni infraestructures que sí que hi tenen accés d'altra població que viu en un altre lloc. Cal reprendre les obres d'ampliació, per descomptat que sí, però el greuge territorial que pateix la població i que

pateixen els professionals en matèria de salut a Tortosa i a les Terres de l'Ebre és majúscul i només se soluciona amb la construcció d'un nou hospital.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernández.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Necessitaria vint minuts; però, bé, va..., vaig molt ràpid.

Jo hi insistixo, eh?, amb mocions d'este tipus, territorials, d'aspectes transcendents, seguixo convidant a que no mos féssim més petits a les Terres de l'Ebre, ja ho som prou, i anéssim tots a una.

El Govern de Pere Aragonès va durar tres anys. En tres anys vam enganxar un hospital de Móra d'Ebre –no sé qui ho deia, però és de vergonya– a la UVI, perquè el model de Junts sempre ha apostat perquè la governança no la tinguem a les Terres de l'Ebre en aspectes essencials, i el vam treure de la UVI i avui –i preguntin-ho als professionals sanitaris que avui estan treballant a l'Hospital de Móra d'Ebre– hi ha un projecte d'inversions que fa tres anys ni somiaven.

Vam trobar un hospital de Tortosa, Verge de la Cinta, sense aparcament, dècades reivindicat; en tres mesos, aparcament, que intentarem no treure'l, perquè, evidentment, cal tindre places d'aparcament. Vam trobar un hospital de Tortosa, Verge de la Cinta, sense projecte d'ampliació; projecte d'ampliació, i començat. Vam..., en un nou hospital que hem procurat –i jo, com a delegat del Govern, ho he procurat i me'n sento orgullós– posar un projecte sobre la taula generant consens absolut al territori, perquè també toca això, les coses importants a vegades no costen diners i el consens és imprescindible. Uns estudis de medicina que no eren ni imaginables i avui estan també sobre la taula. Que deia Junts: «No pressionem el Govern.» Al contrari, qui està pressionant avui la consellera és lo Grup d'Esquerra Republicana; això sí, al costat, estirant, ajudant, perquè si em permeten triar entre política partidista per treure'n benefici a curt termini i millorar els serveis a les Terres de l'Ebre, ho tinc claríssim. I, si no, pregunte's per què Esquerra Republicana a les Terres de l'Ebre no té cost electoral. Perquè som el partit que hem defensat sempre el territori per davant dels interessos partidistes (*aplaudiments*), i això la gent ho premia i som qui té més alcaldies que ningú.

I acabo amb un profund desacord amb la CUP. És un error i és una irresponsabilitat tremenda apostar per no ampliar el Verge de la Cinta, perquè avui, demà i pasat demà, los pacients de les Terres de l'Ebre...

El president

Ha d'acabar, senyor diputat.

Albert Salvadó Fernández

...necessiten una atenció hospitalària digna.

Gràcies, i estic convençut que seguirem treballant per avançar a les Terres de l'Ebre.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 17, 18, 19, 20 i 21 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Atenció, si us plau. Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí.

Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Ens consta que el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya demanen que sigui llegit el punt primer de la seva moció. És així? *(Pausa.)* Doncs així procedirem.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de suport als joves (continuació)

302-00073/15

Comencem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de suport als joves.

Iniciem la votació amb el punt 1.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 62 vots a favor, 9 vots en contra i 62 abstencions.

Silenci, si us plau.

Continuem votant el punt 1.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 27 vots a favor, cap vot en contra i 106 abstencions.

A continuació votarem el punt 1.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, cap vot en contra i 24 abstencions.

Votem ara el punt 1.d.

Comença la votació.

Hi ha una votació..., 62 vots a favor, 62 vots en contra i 9 abstencions.

Cridem a votació.

(Pausa.)

Tornem a votar el punt 1.d.

Comença la votació.

L'empat persisteix: 62 vots a favor, 62 vots en contra, 9 abstencions.

Farem l'última crida a votació, i, en cas que persistís l'empat, aquest punt quedaria desestimat.

Tornem a votar el punt 1.d.

Comença la votació.

Hi torna a haver una votació..., 62 vots a favor, 62 vots en contra, 9 abstencions.

Aquest punt queda rebutjat.

Passem ara a votar els punts 1.f primer... *(Veus de fons.)* Perdoni? *(Veus de fons.)* Sí, estàvem votant l'1.d, que és el que queda rebutjat després d'haver procedit a les tres votacions.

I ara votem l'1.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 113 vots a favor, 20 vots en contra i cap abstenció.

Passem, ara sí, a votar els punts 1.f primer, segon, tercer i quart.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 71 vots en contra, 62 vots a favor i cap abstenció.

Passem a votar els punts 2.a i 2.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 71 vots a favor, 1 vot en contra i 61 abstencions.

Votem el punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 29 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem els punts 5.a i 5.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 27 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats bàsiques dels catalans i les prestacions que els ofereix el Departament de Drets Socials i Inclusió (continuació)

302-00075/15

Passem, tot seguit, a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats bàsiques dels catalans i les prestacions que els ofereix el Departament de Drets Socials i Inclusió.

Tal com ha demanat el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, li demano a la diputada secretària quarta que procedeixi a la lectura del punt primer d'aquesta moció.

La secretària quarta

«Garantizar la prioridad nacional en todas las ayudas sociales del Departamento de Derechos Sociales e Inclusión, tales como la renta garantizada de ciudadanía, las ayudas para la vivienda o las ayudas para la dependencia.»

El president

Moltes gràcies.

I procedim a les votacions.

Votarem, primer, els punts 1 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 120 vots en contra, 11 vots a favor i 2 abstencions.

I, finalment, votarem els punts 2 i 4.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 25 vots a favor i 2 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre polítiques feministes transversals (continuació)

302-00074/15

Passem, tot seguit, a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern...
(*Veus de fons.*) Sí? (*Veus de fons.*) Sí. Demana la paraula la senyora..., la diputada Castillejo, sí.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí. Si pot llegir el punt número 0 d'aquesta moció.

Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs demano a la secretària primera que procedeixi a la lectura del punt número 0 de la moció. Té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa, secretària primera de la Mesa del Parlament.

La secretària primera

«L'avenç dels moviments feministes ens condueix a vides més dignes perquè es guanyen drets per a totes i tots. Per això no n'hi ha prou amb resistir i defensar el que ja hem aconseguit, sinó que cal continuar encarant els molts reptes que encara tenim per davant i avançar per transformar-ho tot. Davant els atacs de l'extrema dreta i la internacional antidrets que intenta arrabassar allò que els moviments feministes han aconseguit, calen propostes que donin resposta a la reacció antifeminista i blindin conquestes i drets, propostes que siguin interseccionals per tal de donar una resposta més global als encreuaments entre els diferents eixos de desigualtat i que proposin transformacions que apuntin a les desigualtats i les repressions estructurals.»

El president

Moltes gràcies.

Procedim, doncs, a la votació.

I iniciem aquesta votació votant conjuntament els punts 0, 9 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Votem, també, de manera conjunta, els punts 5, 11 i 17.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 25 vots en contra i 2 abstencions.

Votem, ara, el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 102 vots en contra, 30 vots a favor i cap abstenció.

Votem, a continuació, el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 61 vots a favor, 56 vots en contra i 16 abstencions.

De manera conjunta, votarem els punts 4, 8 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 104 vots en contra, 29 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 104 vots en contra, 4 vots a favor i 25 abstencions.

Votem, a continuació, el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

Votem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor, 56 vots en contra i cap abstenció.

De manera conjunta, votarem els punts 10 *bis* i 10 *ter*.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 119 vots a favor, 14 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 10 *quater*.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 102 vots en contra, 29 vots a favor i 2 abstencions.

Votem el punt número 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 72 vots a favor, 27 vots en contra i 34 abstencions.

Votem el punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 67 vots en contra, 64 vots a favor i 2 abstencions.

Finalment, votarem el punt número 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 69 vots en contra, 64 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a millorar les polítiques d'execució penal (continuació)

302-00076/15

Votem, a continuació, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per millorar les polítiques d'execució penal.

Iniciarem la votació votant de manera conjunta els punts 1, 2 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, cap vot en contra i 27 abstencions.

També de manera conjunta votarem els punts 4, 9, 10 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Votarem, a continuació, el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 14 vots en contra i 13 abstencions.

Conjuntament, votarem els punts 6 i 16.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 24 vots en contra i 3 abstencions.

De manera conjunta també, votarem els punts 7, 8 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 13 vots en contra i 14 abstencions.

Votem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 71 vots a favor, 27 vots en contra i 35 abstencions.

Votem, ara, el punt número 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Ara votarem el punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 32 abstencions..., 32 vots a favor i 35 abstencions.

Votem el...

(Veus de fons.)

Rebutjat. Disculpin. Aquest punt ha estat rebutjat per 66 vots en contra, 32 vots a favor... Rebutjat... 66 vots en contra, 32 vots a favor i 35 abstencions. És així? *(Pausa.)* Sí.

Passem, ara, a votar el punt número 18.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 12 vots en contra i 2 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 19.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari a les Terres de l'Ebre (continuació)

302-00077/15

I, finalment, votarem la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari a les Terres de l'Ebre.

Iniciarem la votació votant de manera conjunta els punts 1, 2, 3, 4 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem, ara, el punt número 5, la capçalera.

Comença la votació.

En aquest punt, la capçalera ha estat aprovada per 108 vots a favor, 11 vots en contra i 14 abstencions.

I, finalment, votarem de manera conjunta els punts 5.a i 5.b.

Comença la votació.

Aquests punts també han estat aprovats per unanimitat.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i catorze minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Bona tarda.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació de docents en l'àmbit universitari

302-00078/15

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació de docents en l'àmbit universitari. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Jordi Bertran i Luengo.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies, president. Bona tarda, conseller. Diputades, diputats, públic assistent i personal de la cambra, avui presentem una moció sobre la formació de docents en el grau de Filologia Catalana, amb l'esperit essencial de cobrir els dèficits presents i els que ens arribaran en un futur immediat. També volem visualitzar, davant de les noves generacions de catalanes i catalans, el nínxol d'oportunitats laborals existent, que és prou important.

Fa uns dies, el conseller Vila va anunciar des de Política Lingüística un pla de xoc, i de seguida els docents universitaris, els dels instituts i els tècnics de normalització lingüística del consorci, doncs, es van adonar i manifestar que no es tenia en compte la manca de recursos humans suficients per dur a terme aquest pla. De fet, aquesta moció ha estat polifònica en el sentit que Junts el que ha fet és escoltar les veus de diferents persones vinculades al sector de la docència per travar un text que el que ha buscat i busca és sumar esforços. Per tant, moltes gràcies a les plataformes, entitats, col·lectius, professorat, estudiants, que han treballat amb nosaltres aportant les idees i els matisos des del coneixement profund que hi ha a les aules sobre aquest tema.

També vam dir el primer dia que la nostra intenció era fer una interpellació per buscar el consens. Agraïm, en aquest sentit, les esmenes aportades per Esquerra Republicana de Catalunya, el PSC i el Partit Popular de Catalunya, així com les transaccions que hem pogut realitzar amb tots tres grups parlamentaris. Per tant, gràcies a la Irene Aragonès, David González i Cristian Escribano per la seva cooperació.

Sabem que hem de sortir del pou dels mals indicadors que ofereixen les proves de referència en comprensió lectora i en expressió oral i escrita, i aquest ha estat un dels objectius, també, que ha estat darrere d'aquesta moció. Això va essencialment de no perdre de vista que, abans que res, ens cal saber llegir i escriure per després desenvolupar els coneixements que cadascú, doncs, triï i opti, no?, en funció dels seus interessos personals. Per això també hem volgut posar en valor en aquesta moció el que en diríem la «cultura literària», perquè en aquesta època que estem, amb les *fast windows* als nostres mòbils, i que ens costa aturar-nos i llegir unes pàgines i entendre-les, també ens semblava molt important. Per això, la moció també pretén que el Govern actuï coordinadament amb els diferents departaments que hi estan implicats –Recerca i Universitats, Educació, Política Lingüística o Cultura–, perquè això també va de patrimoni, de patrimoni literari.

Crec que en aquesta moció hem pogut i hem volgut ser generosos. Com ahir deia en aquest plenari el diputat Agustí Colomines, del nostre grup parlamentari, cal conèixer Antonio Machado, però també tenir presents Pompeu Fabra i Rovira i Virgili, no? Per això hem estat amatents a les peticions del sector educatiu per recuperar la tercera hora tant en la llengua i literatura catalanes com en les castellanes. Tot plegat ens cal fer-ho renovant metodologies amb eines digitals, però també garantint que les biblioteques dels centres d'ensenyament..., i dels universitaris comptin amb els fons adients, i reintroduint el que seria l'*slow reading*, enfront de les *fast screen*, no?, o sigui, la lectura aquesta, atenta, de les obres cabdals, que va més enllà d'aquesta mirada esbiaixada i urgent que tenim en els nostres mòbils i pantalles. Això sí, ens cal una cosa que creiem que no s'ha fet prou bé, que és una comunicació d'aquestes noves oportunitats de treball, focalitzada en els entorns més pròxims als joves i amb un llenguatge molt proper i directe a ells.

Com l'hi he sentit dir en diverses ocasions al president Rull amb relació a la feina de les diputades i diputats del nostre grup, cal no acomodar-se en els escons, sinó estar ben a prop de la ciutadania, i sobretot fer-ho amb més agilitat i simplificant-ne els processos, també en el cas que ens ocupa. Per això, nosaltres hem prioritzat la redacció que parla d'un futur imminent i que no vol allargar en el temps el conjunt de propostes.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Gràcies, senyor diputat. Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, per defensar les, en primer terme, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Consellera, conseller... Segons les dades del departament, dels 3.254 docents de la borsa d'interins que poden impartir català, només 1.916 són filòlegs, i a les dades de les universitats que imparteixen filologia a Catalunya, veiem com aquest any hi han inscrits un total de 354 alumnes, dels quals 130 la van triar com a primera opció. De fet, la xifra ha anat creixent; ho ha fet moderadament, però ha anat creixent, si ens basem en les dades dels 284 inscrits el 2019. Per tant, pensem que hi ha esperança. Però, compte, perquè si mirem les dades dels titulats, d'aquests 280 del 2019 –és a dir, ara, quatre anys després–, se'n van graduar cent cinc, i això vol dir que al voltant de dues tercers parts dels alumnes van abandonar els seus estudis. I, per tant, caldria analitzar els motius de per què, a mesura que avança el curs, les aules es van buidant.

I ens fem unes preguntes: cert conservadorisme de l'ensenyament de la literatura, allunyat dels interessos dels joves? Plans d'estudi excessivament rígids que no permeten escollir optatives i traçar un itinerari fins a quart curs? Assignatures massa teòriques, ambigües o poc seductores? Reputació precària dels futurs filòlegs? I tot i que el grau en Filologia Catalana és una carrera amb garanties d'inserció laboral, la manca de docents a les escoles evidencia una crisi; una crisi i una evidència que cal fer-hi front més enllà de les mesures palliatives que aquests darrers anys s'han implementat. I per poder seguir responent a aquestes preguntes, que fa temps que ens les plantegem, evidentment, per donar-hi resposta, pensem que la moció que presenta Junts és una bona proposta per seguir afrontant aquest repte de la manca de filòlegs i filòlogues a la docència.

Amb el diputat Bertran hem tingut un debat enriquidor, molt interessant, cosa que li agraeixo, que ha permès que, de les set esmenes que Esquerra Republicana havia presentat, sis es puguin incorporar al text. I és per això que les nostres esmenes van en la direcció de poder donar resposta a aquelles demandes que fan tant alumnat com professorat. Per exemple, proposem recuperar la campanya endegada l'any passat –«Pren la paraula. Tria Filologia Catalana»–, però fer-ho des de l'inici del batxillerat, perquè si ho fem a les portes de la selectivitat, anem una mica tard. I també demanem que es faci amb un doble missatge: oportunitats i sortides professionals, sí, però també amb prestigi, amb prestigi social i cultural. I orientació –orientació, orientació– i com més aviat millor, ja a la secundària. Vostès parlen de coordinació, d'informació; a nosaltres ens agrada més utilitzar la paraula «orientació».

Més coses. Hem donat per descomptat que els professionals treballen en llengua per compromís amb el país. I el prestigi no és només una cosa simbòlica, sinó que cal una retribució econòmica justa. I aquí també hem fet algunes propostes. Els graduats en filologia han de tenir accés prioritari als màsters de professorat, perquè, d'aquesta forma, sigui àgil el seu accés. I dotar també aquest màster d'eines de gestió de la diversitat lingüística i cultural que ara, en la realitat actual, ens trobem.

Proposem, en el punt de renovació de metodologies d'ensenyament, una doble proposta: per una banda, una formació interdisciplinària en tecnologies de la llengua catalana, i, per altra banda, que els escriptors trepitgin les aules. I ho fem a través d'un conveni amb l'Associació d'Escriptors i la Institució de les Lletres Catalanes.

Una altra proposta és impulsar un pla específic de formació permanent, de reciclatge del professorat, amb cursos actualitzats de gramàtica, sociolingüística, correcció lingüística, amb l'objectiu de garantir aquesta qualitat docent, i també una actualització constant del professorat davant, ho repeteixo, d'aquests reptes lingüístics, culturals i socials que les aules presenten.

I, per últim, i no menys important, sinó totalment al contrari, pensem que qualsevol proposta que es posi sobre la taula de modificació del batxillerat ha de passar, sens dubte, per un consens polític i per una participació activa de la comunitat educativa.

Per últim, agrair al diputat Bertran la seva passió, el seu entusiasme en la presentació d'aquesta moció. Hem d'aconseguir tenir bons professors per crear vocacions i, sobretot, que la filologia catalana deixi de ser una carrera de resistència.

Gràcies.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Consellera, conseller... Bé, diputat Bertran, ha sigut un plaer transaccionar aquestes esmenes amb vostè. I és veritat que, al primer cop d'ull de la moció, gairebé penso que Junts havia tingut una mena d'atac de nostàlgia. Vostès, que han fet bandera de menysprear el castellà i qualsevol rastre de cultura espanyola aquí a Catalunya, ens inclouen en aquesta moció, sense que ningú els hi hagi de fer cap tipus d'esmena –després parlarem de les que els hi he fet– perquè es reforci la literatura castellana al batxillerat, i això ens agrada molt. Benvinguts a la civilització, encara que sigui per error.

Aquesta moció és, però, una nova expressió del dogmatisme ideològic de Junts. No em tingui en compte coses que li diré, perquè no són personals; són referents al que el seu partit fa en aquest Parlament i al que ha fet al Govern de la Generalitat. Una moció disfressada de reforç de la literatura que no és més que un nou intent de continuar imposant el català com a única llengua legítima tant dins com fora de les aules. Perquè –siguem clars– aquesta no és una moció per prestigiar els estudis filològics; aquesta és una moció per seguir construint una realitat paral·lela on només existeix el català i en què l'espanyol és una nosa a tolerar a contracor. Aquesta és una moció que consagra la idea de que el català ha de tenir preferència absoluta i que la literatura castellana només pot aparèixer com una anècdota decorativa, i això nosaltres no ho acceptarem mai. El PP no estem en contra de cap llengua: ens agrada el català, molt, i el defensem; però també defensem el castellà, que és la llengua comuna de tots els espanyols, i no acceptarem que es margini, que es menystingui o que s'expulsi del sistema educatiu per satisfer els seus deliris identitaris.

Veiem com, punt rere punt d'aquesta moció, es va colant com un vell somni aquell de convertir l'escola catalana en un instrument d'enginyeria social. I això no és cap novetat: ho han intentat durant dècades, però ara ho volen fer també des de les universitats, des dels departaments, des dels màsters de formació del professorat i des de les biblioteques fins i tot. I això ja no és només adoctrinament, és una profunda obsessió. I no ens enganyem: darrere del llenguatge amable d'aquesta moció s'amaga una voluntat ben clara de continuar excloent el castellà. A vostès només els interessa una cosa: assegurar que els futurs docents siguin peces del seu engranatge ideològic perfectament engraiat per seguir inculcant un pensament únic a les noves generacions. I això de defensar la literatura castellana ho diuen els que durant anys han buidat de contingut la història d'Espanya als llibres de text, els mateixos que han convertit l'assignatura d'humanitats en madrasses nacionalistes.

Doncs no; l'estudi de la literatura no pot ser un instrument de propaganda. No permetrem que la cultura sigui una excusa més per dividir, per enfrontar i per manipular. No saben estar-se quiets ni tan sols amb els alumnes més petits. Tot ha de servir per expandir la seva quimera d'uns Països Catalans que no han existit ni existiran mai. Al Partit Popular ho tenim molt clar: l'educació no ha de ser un laboratori ideològic; ha de formar persones lliures, crítiques, capaces de conviure en una societat oberta. I això passa per garantir la llibertat lingüística, per reconèixer la realitat

bilingüe de Catalunya. Passa per respectar els drets dels alumnes i de les seves famílies a ser educats en espanyol sense coaccions, sense subterfugis i sense trampes.

Hem presentat esmenes per garantir la igualtat de tracte entre les llengües oficials de Catalunya. Hem demanat augmentar també el reforç de la literatura de les dues variants, la catalana i la castellana. També els hi hem demanat suprimir aquesta menció de la perspectiva de gènere, perquè creiem que la literatura s'ha de triar per la seva qualitat, per la seva rellevància i aportació cultural, no per criteris ideològics que acaben derivant sempre en censures.

Aquestes esmenes volen desideologitzar l'educació, recuperar l'equilibri lingüístic i garantir que l'escola i la universitat serveixin per formar persones lliures i no per fabricar identitats nacionalistes a mida. Agraïm al grup proponent, i més concretament al senyor Bertran, l'acceptació d'algunes de les esmenes que seran punts que votarem a favor. També votarem altres punts que tenen molta consistència.

En aquells punts, en canvi, que mantenen el seu biaix ideològic votarem contràriament, perquè no acceptarem que l'ensenyament i la cultura siguin una arma per dividir i, sobretot, perquè nosaltres creiem que Catalunya ha de ser de tots. Una Catalunya que no posi fronteres a les llengües, ni als pensaments ni a les identitats. Una Catalunya que no es tanqui a sobre de si mateixa, sinó que es projecti amb orgull i llibertat a la resta d'Espanya i a la resta del món.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I per defensar les esmenes del Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, president. Bona tarda, diputats i diputades. Molt bona tarda, consellera i conseller. Avui parlem de la formació de docents en l'àmbit universitari i agraïm la moció que ens presenta Junts per Catalunya al respecte perquè permet aquest debat parlamentari tan important.

La formació de docents és una qüestió cabdal en l'actualitat per tres raons que segurament són àmpliament compartides per aquesta cambra: la primera, per una alta demanda d'alumnat graduats universitaris per apuntar-se al màster de Formació del Professorat, via que està treballant el Departament de Recerca i Universitats al respecte; la segona, per l'alta demanda en els pròxims anys per cobrir baixes de professors de jubilacions imminents als nostres instituts, via que s'està treballant i que té en compte també al Departament d'Educació, i la tercera, una formació de docents desequilibrada pel que fa al nombre d'alumnes que s'apunten a cadascuna de les especialitats del màster des de fa molts anys.

Aquesta és la diagnosi de la situació actual. Aquesta és la realitat producte de molts anys d'una gestió i molts anys de polítiques educatives que, com a mínim, a l'hora de formar docents, no han sortit com a nosaltres ens hagués agradat. Vostès, Junts per Catalunya, centren la seva moció en la formació de docents en català. Ens sembla perfecte. I des del Grup Socialistes i Units per Avançar volem expressar el nostre més ferm compromís per assolir aquest objectiu tan important: més professors de llengua catalana, més professionals graduats de Filologia Catalana.

I tot i que estem d'acord en aquest important objectiu, no compartim de cap manera el camí que ens proposen per arribar-hi. Per exemple, nosaltres pensem que per assolir els objectius d'aquesta moció no ens hem de saltar cap llei, com és la LOMLOE, per exemple. La LOMLOE, una llei que en el Congrés vostès no van votar en contra i que la immensa majoria dels grups parlamentaris que estem aquí representats hi vam donar suport. En tot cas, el que hem de fer és poder adaptar aquesta normativa i el decret al model d'escola catalana que volem defensar.

Per poder arribar a un acord tan important com és aquest tema, els hem presentat dotze esmenes –ho saben– i, malauradament, hem pogut arribar a pocs acords, per

dir-ho molt suau. En conseqüència, votarem a favor d'alguns i en d'altres ens abstenem o hi votarem en contra. I és que en cap cas podem passar per alt que algunes de les propostes que ens han presentat ho fa un grup, que és Junts per Catalunya, que fins fa molt poc han tingut importants responsabilitats de govern precisament en un tema com el que estem parlant.

Ara mateix, Junts per Catalunya, que està a l'oposició, ens demana que augmentem els complements salarials per als docents d'infància, de primària i de secundària i, en canvi, quan estaven al Govern van carregar-se el sexenni als mestres d'infantil i primària; van tancar línies d'educació pública sense la baixa natalitat que a dia d'avui tenim, i mantenien unes ràtios elevadíssimes, mentre perpetuaven unes retallades importantíssimes en el nostre sistema educatiu que encara a dia d'avui estem patint.

D'igual manera, ens parlen de temes relacionats com el repositori de les biblioteques universitàries, del projecte educatiu de centres i universitats, de metodologies molt concretes, que en cap cas aquesta situació passa per una decisió de la consellera d'Educació o de la consellera de Recerca, sinó que formen part de l'autonomia dels centres i de l'autonomia de cadascuna de les universitats que tenen a Catalunya.

L'educació d'aquest país, tota, necessita, la primària, la secundària, batxillerat, FP i universitats, estabilitat, treball en equip i una estratègia consensuada, socialment i políticament, per preservar durant un temps determinat, com a mínim, un currículum escolar que funcioni. El que ens estan demanant també en aquesta moció és revisar el currículum escolar, quan no va ser precisament un govern del PSC qui ho va aprovar i sí que va ser un govern del que vosaltres vau formar-ne part, on es va acabar de retallar i de detallar aquesta configuració.

En tot cas, pel que fa a la immersió lingüística –un tema importantíssim també que ens comenten–, nosaltres, el grup del PSC - Units per Avançar continuarem treballant veritablement pel coneixement ple del català i per la normalització de la llengua catalana, allà on qualsevol ciutadà o ciutadana vulgui fer-ne ús. Estem convençuts, de fet, que encara continua sent la millor forma de cohesionar socialment tots els catalans i catalanes i blindar drets i llibertats i igualtat d'oportunitats per a tothom.

Respecte a les universitats, que és un dels temes que tractava la seva interpellació, tot i que moltes de les preguntes no anaven tant a la universitat, sinó gairebé més al Departament d'Educació, el millor que podem fer és continuar treballant per solucionar totes les mancances que encara a dia d'avui patim; algunes d'elles també producte d'una gestió, durant molts anys, de les seves responsabilitats.

El nostre sistema universitari continua a dia d'avui funcionant a ple rendiment, certament, però falta encara aprofundir en els reptes del futur, com són la internacionalització, l'aposta per la innovació, la simplificació administrativa, l'estabilització de la plantilla, les inversions pendents als centres universitaris, la recerca i la seva relació amb els centres Cerca i els centres d'investigació capdavanters al nostre país.

El nostre grup parlamentari, el Grup Socialistes i Units per Avançar, i aquest Govern continuaran treballant per tot allò que importa i que preocupa la immensa majoria de la gent, i per això continuarem treballant cada dia per continuar sent el Govern de tothom.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn dels grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes i, en primer terme, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, senyor president. Senyors consellers, senyors diputats, molt bona tarda. L'escàs interès vers els estudis del grau de Filologia Catalana és una trista realitat. En l'actual curs s'hi han matriculat 199 alumnes de grau en totes les universitats

públiques catalanes, exceptuant la UOC. I concretament a la Universitat de Barcelona, que enguany ha incorporat 10.400 nous alumnes de grau, tan sols seixanta-vuit n'han escollit, n'han triat la filologia catalana.

Les greus conseqüències que se'n deriven de tot això són bàsicament tres. La primera: disminuirà el grau de Filologia Catalana a les universitats perquè és impossible; és impossible garantir el relleu dels actuals professors, que en un nombre molt elevat s'estan jubilant. Són aquells professors que van iniciar la seva carrera als anys vuitanta, els denominats «anys daurats de la filologia catalana». Dos: falten professors especialistes en català, filòlegs catalans en l'ESO i en el batxillerat, i aquesta mancança s'agreuja any rere any i és com una gangrena que traspasa les fronteres de l'escola; fins i tot arriba aquí al Parlament, com ha quedat palès en moltes de les intervencions, molts textos presentats aquí per diversos grups parlamentaris farcits de faltes d'ortografia i gramaticals, eh?, senyors de Junts. (*Alguns aplaudiments.*)

Però com hem arribat, com hem arribat fins aquí? Com hem arribat fins aquí? Si fem una anàlisi detallada, sense apriorismes partidistes, amb la intenció d'albirar una solució al problema, trobarem tres causes fonamentals. La primera, menyspreu de les humanitats. Sí, és... Aquest menyspreu s'ha fomentat des dels successius governs de la nació i també de la Generalitat, entre els quals estan vostès, senyors de Junts, que ara s'esquincen les vestidures, però que són part d'aquest problema que s'ha generat i que vostès han generat.

Perquè, primer, es va reduir una hora l'assignatura de llengua i literatura catalana i de llengua i literatura castellana. I després l'assignatura de filosofia va ser confinada a una assignatura obligatòria de batxillerat, però eliminada de l'ESO. I és clar, si es rebaixen aquestes assignatures que són bàsiques, són troncales, són fonamentals a l'escola, el que es produeix és el desastre actual que tenim a l'escola catalana, el que alguns de vostès encara denominen el «model d'èxit d'escola catalana», però que ha portat aquests nefastos resultats de comprensió lectora, de ciències i de matemàtiques.

Bé, és evident que, amb aquests resultats nefastos, un noi, un alumne que no té bona comprensió lectora, no sap llegir bé, no pot entendre bé, no es pot expressar bé i, per tant, no pot raonar bé. No pot raonar bé sobre qüestions concretes o abstractes i, per tant, no pot assolir un pensament crític, i a més a més, amb l'anunci de la senyora consellera d'Educació de fusionar les assignatures de ciències al batxillerat, què és el que passarà? Que el raonament matemàtic abstracte encara empitjorarà més el baix nivell de matemàtiques.

Bé, per tant, hem arribat aquí per aquest menyspreu de les humanitats, però també pel desprestigi de la vocació docent. El trenta-sis per cent dels professors s'estan qüestionant abandonar la seva professió docent. Per quina raó? Per la sobrecàrrega de feina no reflectida en les seves nòmines, per la conflictivitat a les aules, per l'assetjament laboral que pateixen, però també per la pèrdua de la seva autoritat, aplaudida per acció o omissió pel Departament d'Educació.

A més a més, un altre problema és la desafecció al tercer..., del català, desafecció del català. L'asfixiant imposició del monolingüisme en català, el que ha provocat, d'ençà quaranta anys de la Generalitat, promogut per la Generalitat..., ha provocat l'efecte totalment contrari, una reacció contrària. Es considera, per part sobretot dels joves, el català, la nostra estimada llengua catalana, com una llengua antipàtica i, per tant, provoca aquest rebuig. Tants anys d'imposició de l'ús exclusiu del català a la televisió, a la ràdio pública, a l'Administració, al sistema educatiu i inclús el Departament d'Educació, fomentant la delació de tots aquells que parlen..., professors i alumnes que parlen castellà.

Per tant, aquesta moció no solucionarà res perquè no va al rovell de l'ou. I com revaloritzar, per tant, els estudis de filologia catalana? Bescanviant tres coses, que la Generalitat bescanviï tres coses –i amb això acabo, senyor president–: els actuals currículums per altres que busquin o que es basin en l'excel·lència i la cultura de l'esforç; la imposició inquisitorial i l'obscurantisme del català per la presentació amable

de tant el català com el castellà amb llibertat, i, finalment, el desemparament dels professors, substituint-los per la seva protecció.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellers, consellera, diputats, diputades... Doncs una moició que, efectivament, va una mica més enllà del títol i de la interpellació a la que vam poder assistir fa quinze dies, però que els hi avancem que nosaltres la votarem sencera a favor, perquè ens sembla que toca aspectes que són bastant evidents que necessiten una resposta. I crec que la diputada d'Esquerra Republicana també ha posat de manifest, efectivament, les preocupants xifres que tenim a les llicenciatures de Filologia Catalana, tant en la quantitat de gent que s'hi inscriu com en la quantitat de gent que finalment ho acaba. Que tenim una important manca de professorat per impartir les assignatures de català i de literatura catalana a l'educació, tant a l'ESO com al batxillerat, també és evident. Crec que tots aquells que tenim fills i filles en aquests àmbits educatius, en aquests nivells educatius, sabem el drama que és, el que costa trobar suplents moltes vegades quan hi han baixes més llargues o quan hi ha alguna dificultat per acabar de completar l'equip educatiu.

I és evident que la reflexió ens l'hem de fer de per què hi ha poca gent que opta per la filologia catalana, però també per què hi ha poca gent que té els requisits o que no té interès en formar part de la plantilla de docents.

Segurament, una de les raons també són les condicions del professorat, que, efectivament, en els darrers anys han vist empitjorar en molt les condicions en les quals poden fer la seva feina; unes condicions que moltes vegades minen la seva vocació d'ensenyar, la seva vocació de transmetre, quan moltes vegades més que de professors han de fer gairebé d'orientadors psicològics, han d'assumir tasques que no estan relacionades amb la seva feina de docència, han d'assumir a vegades tasques que són més d'acompanyament i de serveis i atenció social a l'alumnat que no pas de fer les seves classes.

I aquí vull posar de manifest, per exemple, les plataformes de docents que han sortit per tot el territori, que estan expressant la gran preocupació i alarma que provoquen els impactes dels desnonaments en la capacitat i en les oportunitats dels estudiants per poder assistir.

Aquest desprestigi i aquest desencantament amb la professió del docent probablement també té molt a veure amb la disminució de les inscripcions i la finalització d'una llicenciatura que, en bona part dels casos, les seves sortides professionals, tot i que estiguin molt garantides, però són la docència.

Potser també un altre dels problemes el tenim amb el curs d'adaptació pedagògica, no?, el màster per poder accedir a fer de professors. Hem passat de tenir el famós CAP, que tothom feia quan acabava la carrera perquè era tan fàcil que en realitat tampoc acabava servint de gaire, a posar un màster que complica molt poder-hi accedir i que, a més a més, no garanteix places públiques per a tothom que el sol·licita. Hi ha moltes persones que volen fer aquest curs i que finalment han d'anar a una universitat privada perquè no hi ha una garantia d'oferta perquè tothom que vulgui fer aquest màster, aquesta especialització, per poder exercir la docència amb continuts, amb capacitat, amb adaptació i coneixements pedagògics ho pugui fer.

Per tant, segurament aquí també tenim la resposta a aquesta manca de professorat i de docents per exercir, per poder fer les assignatures de català i de literatura catalana, però no només aquestes assignatures. I crec que això també ho hem de poder posar de manifest.

La formació del professorat. La formació que es planteja en aquesta moció, també..., com és necessari fer una renovació i pensar una mica més quines són aquestes tècniques de docència i aquestes tècniques pedagògiques, també en el marc de les noves tecnologies. Crec que la pandèmia també va posar en evidència com molt del professorat no estava encara prou capacitat per utilitzar les noves eines tecnològiques que es necessiten ara per a una docència del segle XXI. I és evident que això és important que s'incorpori tant en la formació a les universitats com en el màster per poder fer de professorat quan s'acaba.

Nosaltres considerem que no tenim per què tenir un debat entre literatura catalana i literatura castellana. Crec que la moció ho encerta no plantejant aquest debat. Crec que la intervenció del diputat del Partit Popular és una mica estranya pel fet de que han presentat unes esmenes, moltes de les quals s'han acceptat, i en cap moment s'ha posat en dubte a la moció que hi hagi d'haver una prioritat entre la literatura catalana i castellana, i, en canvi, sí que s'ha fet una insistència important en que necessitem aprendre les nostres llengües, la literatura de la qual venim i que tenim referents tant en una llengua com l'altra, i que no hem de fer que els estudiants hagin d'escollir, perquè si algú vol fer humanitats i socials hauria de poder conèixer les dues llengües i també la literatura.

Però jo voldria fer un altre incís. Necessitem que conegui les dues llengües tot-hom, faci l'especialitat que faci després, perquè faltes d'ortografia també ens trobem i moltes en gent que fa ciències, en gent que fa biologia, en gent que fa químiques i en gent que fa administració d'empreses, que potser aquí és on el Partit Popular en troba més exemples.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bona tarda. Bé, doncs, l'objectiu inicial d'aquesta moció, enteníem, per la interpellació que va fer Junts per Catalunya, és el compromís per reforçar, estendre i millorar la qualitat de l'ús de la llengua catalana als centres educatius i garantir que els docents que imparteixen matèries de llengua i literatura catalanes als centres educatius siguin titulats en el grau de Filologia Catalana. És una qüestió que és de sentit comú. Nosaltres compartim la preocupació i els avancem que votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció.

Falten professors i professores de català, tenim molts docents de llengua i literatura catalana que no tenen la formació en filologia i això és un problema. I tant que és un problema! És un problema per a l'alumnat i és un problema, fins i tot, per als mateixos professors i professores, que els hi toca fer les classes de català i que no tenen la titulació, que estan allà perquè tenen els C2 i els hi han dit que han de fer les classes. D'acord? I en alguns casos –per exemple, a batxillerat– passen dificultats.

I, evidentment, falten hores de classe. I tant que falten hores de classe de les literatures, de les humanitats, de filosofia, evidentment! I sí; hi ha hagut un menystement de les llengües i de la filosofia, perquè sembla que el caràcter que se li està donant a l'educació cada vegada més és construir i produir mà d'obra, i que no hi hagi cap mena de raonament ni capacitat de qüestionament.

Nosaltres aquí només hi trobem a faltar algun punt amb relació a anar limitant aquesta mena d'intrusisme que s'ha acabat produint, com a conseqüència de la manca de filòlegs i filòlogues, en educació. I, per començar, mentre continuen faltant, doncs, almenys pensem que s'hauria de limitar l'ensenyament de català per part de qui no té la formació a primer i segon d'ESO, per exemple, o, com nosaltres recollim

en el nostre pla de xoc, establir un curs i una prova de continguts específics i gratuïta per poder optar a impartir les classes.

O també trobem a faltar, per tal de fomentar els estudis en filologia, un sistema de beques, no? Perquè si el que volem és promoure que la gent estudiï filologia, doncs bequem la gent que ho necessiti. Són aportacions, podríem haver fet esmenes, no ho hem fet; per tant, no és una crítica, és una aportació.

Compartim la moció, com deia, perquè davant l'emergència lingüística que patim cal fer una aposta clara pel català i una de les qüestions que és clau és revertir l'actual nivell de coneixement i d'ús social de la llengua. Cal garantir un ensenyament de qualitat i, per tant, entendre i acceptar i assumir que el professional competent per impartir la matèria, també el de les aules d'acollida, és el graduat, la graduada en Filologia Catalana i ser conseqüents amb això.

I alhora, això va més enllà dels docents de català, cal que tot el professorat, cal que tots i totes les mestres tinguin coneixements en estratègies d'immersió lingüística, perquè el català ha de ser la llengua de referència i d'aprenentatge del sistema educatiu sobre el paper i també a les aules, que al paper queda molt bé, però a les aules això no passa. I fa massa temps, durant massa temps hem viscut i alimentat la ficció que la immersió lingüística era real quan això no és així en cap cas.

També hem de recordar que la immersió lingüística és una eina, és un mitjà, és una estratègia; no és una finalitat en si mateixa, és una eina que ens garanteix, que possibilita que les persones que no tenen el català com a primera llengua l'aprenguin amb el mateix nivell de domini que els que sí que la tenen. El meu és un exemple d'aquesta immersió lingüística. I com jo, tantes altres persones. Però això avui en dia no és real.

I vull deixar molt clar que la immersió lingüística garanteix alhora que aquells alumnes que són castellanoparlants de llengua materna adquireixen perfectament les dues llengües, els plens coneixements de les dues llengües, perquè arreu dels Països Catalans l'entorn social és favorable al castellà i perquè la llengua minoritzada és la catalana. I això és una qüestió que no és una opinió, que està allà i les dades estan perquè vostès les puguin contrastar.

Per tant, tota la comunitat educativa ha d'emprar el català, no canviar de llengua –parlem de professorat, de PAS, de conferenciants, de monitors de lleure o de menjador–, i l'Administració, en aquest cas el Departament d'Educació, ha de garantir que això sigui així. I aquests dos reptes són fonamentals: garantir que qui imparteix les classes de català i literatura té els coneixements per fer-ho i garantir que la immersió lingüística sigui real i efectiva a tot arreu.

Però després hi ha una altra qüestió que va més enllà, que és l'ofensiva espanyolista i catalanòfoba. La intervenció del Partit Popular és de jutjat de guàrdia. El Partit Popular diu que no estan en contra de cap llengua, però *«hay que españolizar a los niños catalanes»*. Va, home, va, que no cola!

Si al nostre país s'ha prohibit, s'ha arribat a prohibir la nostra llengua no ha estat perquè sí, és perquè la llengua és una eina de cohesió social i també una eina de consciència nacional. L'Estat francès i l'Estat espanyol ho saben –acabo–, i per això l'ataquen aquí i a la Catalunya Nord.

I, al cap i a la fi, parafrasejant Musa Anter, la nostra llengua fa trontollar els fonaments dels seus estats perquè han construït els seus estats sobre la nostra llengua. Per tant, davant d'aquests atacs, ni una passa enrere, defensem la llengua, que és sembrar futur.

El president

I finalment, en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. La qualitat de formació dels docents, i fent referència a la mo-
ció presentada per Junts, on parlen de l'àmbit universitari..., Aliança Catalana conside-
rem imprescindible que el català no només sigui visible, sinó que ha de ser la llengua
principal per tal de que no es perdi.

Tots els esforços que es van fer en la campanya de normalització lingüística de
Catalunya l'any 1982, amb l'allau d'immigrants que estem patint ara que només em-
pra el castellà, se n'ha anat en orris. Tot això amb el vistiplau dels diferents governs
que no han fet res per impedir-ho i que han renunciat a defensar la llengua catalana.

Les discriminacions per raó de llengua ja ocupen el primer lloc a Catalunya, tal
com revela una enquesta del CEO. A la Universitat Pompeu Fabra només el 32,46
per cent de l'oferta és en català; a la de Vic, el 37,77 per cent, i a la Politècnica de
Catalunya, el trenta-vuit. N'anomeno tres, per no anomenar-ne més, les altres se-
gueixen en la mateixa línia. Aquestes dades fan palès com és de residual el català a
les universitats catalanes.

No només hi ha un abandonament de l'ús del català per part de les institucions
públiques, sinó que es fomenta l'ús del castellà i de l'anglès. Als màsters universita-
ris només el trenta-set per cent de l'ensenyança es fa en català, constatant la veritable
residualització lingüística en l'àmbit universitari.

Davant d'això, l'Administració opta per habilitar professors d'altres especialitats.
I quin és el resultat? Assignatures que desapareixen del currículum o que es cobreixen
amb guàrdies sense rigor ni continuïtat.

L'altra negligència –i és una traïció a la llengua del país–: lamentem profunda-
ment que, en un context d'emergència lingüística, Junts pacti amb Esquerra i amb el
Partit Popular mesures que, lluny de protegir i enfortir el català, aposten per seguir
blindant el castellà com a sistema educatiu català.

Propostes com garantir que tot l'alumnat pugui cursar alhora la llengua catala-
na i castellana, equiparar-ne la presència i ponderació a les PAU, ampliar-ne el pes i
l'accés als graus universitaris i garantir que les biblioteques comptin amb bibliogra-
fia en castellà són mesures que perpetuen la dominació del castellà com a llengua
de prestigi. Aquest plantejament institucionalitza la subordinació del català dins del
propri sistema universitari. És una vergonya i Aliança Catalana hi votarem en contra.

Sacrifiquen la qualitat de l'ensenyament del català i el condemnen per la seva co-
vardia. A més, a les universitats privades encara no ofereixen graus en llengua cas-
tellana. I què fa la Generalitat? Doncs mirar cap a una altra banda, com ens tenen
acostumats.

Per què no s'estableix un mínim d'assignatures també en català? Per què no s'exi-
geix que per exercir a Catalunya es faci en la pròpia llengua del país? Campanyes
com el «Català i...» o «Pren la paraula. Tria Filologia Catalana» han demostrat que
quan hi ha voluntat els joves responen.

L'ensenyament del futur ha de ser en català. Per això Aliança Catalana exigim
que el català sigui la llengua vehicular obligatòria en tots els graus d'educació i en la
formació del professorat, que es comprovi i es faci el seguiment corresponent de
la legalitat lingüística als centres, tal com reclama l'associació Docents.cat, que s'es-
tableixin quotes mínimes de català en tots els màsters universitaris, que es promogui
la filologia catalana com a itinerari professional i que es posi fre a la substitució de
professors de català per qui no té la titulació corresponent.

El català només tindrà futur si les institucions deixen de tractar-lo com una nosa
i comencen a actuar amb fermesa. El que hi ha en joc no només és la llengua, el que
hi ha en joc és el país.

Moltes gràcies.

El president

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Jordi Bertran i Luengo.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies, president. Bé, bàsicament, aquesta segona part serà per donar les gràcies a les diferents entitats i persones, les coordinadores de literatura catalana i literatura castellana de les proves PAU, el PEN Català, l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, Plataforma per la Llengua, Docents.cat, Collectiu Pere Quart, l'APPEC, diferents periodistes, socis de diferents entitats i persones que a nivell individual ens han ajudat a traçar aquesta moció. També la feina acurada del nostre tècnic Víctor López i de la nostra amiga Gilda, que ens ha ajudat a fer-ho.

Més enllà dels retrets, oferim el balanç de treball d'aquests dies, que són set esmenes acceptades i quatre transaccions realitzades. Només referir-me, més enllà d'aquesta por que ens intenten traslladar les fúries de l'infern de tant en tant, nosaltres no fem mocions de pastorets, sinó que les parlem amb la societat, no? Jo, quan sento aquestes veus de l'infern que pugen aquí a l'estrada i ens intenten trasbalsar, doncs penso que estan una mica allunyades de la realitat.

En tot cas, respecte al PSC, tot i agrair el to cordial, bàsicament no hem acceptat les propostes perquè vostès parlen en futur; és a dir, de contingut n'aportaven poc. Ens deien: «Estudiarem», «analitzarem»..., tot en futur. I nosaltres creiem que és una necessitat imminent.

De fet, agraeixo la presència de la consellera i dels consellers, però també, com els rectors de les universitats catalanes, trobo a faltar la presència de la consellera de Recerca i Universitats, perquè, primer, la feina l'hem de fer aquí. Jo crec que és important. *(Aplaudiments.)*

I permetin-me acabar amb uns mots del tarragoní, com jo mateix, Antoni Rovira i Virgili, que deia: «Per als catalans, la nostra llengua és també la sang del nostre esperit. De tot el patrimoni que en aquest món tenim, cap tresor estímem tant com el de la llengua.»

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el vint-i-tresè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre els valors democràtics europeus

302-00079/15

I el vint-i-tresè punt de l'ordre dia és la moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre els valors democràtics europeus. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Anna Navarro i Descals.

Anna Navarro i Descals

Gràcies, president. Conseller, diputats i diputades, avui Junts reivindicuem novament el paper de Catalunya en la construcció del projecte europeu i el seu compromís amb els valors que han de guiar el futur del nostre continent, perquè som europeistes per convicció, i Catalunya sempre ha estat a l'alçada de les circumstàncies quan ha tocat defensar la democràcia, les llibertats, la pau i els drets humans.

I precisament per això ens hem de mobilitzar quan aquests valors es troben amenaçats. Els populismes augmenten i debiliten les institucions, i la desinformació es fa servir com una arma política. L'Europa que ens ha garantit llibertats i drets és ara un espai en disputa, i nosaltres, com a nació que ha patit les conseqüències de la repressió i la censura, no podem mirar cap a una altra banda. Cal una reforma profun-

da del projecte europeu, perquè la Unió Europea no pot ser només un mercat comú. Ha de ser una potència democràtica amb capacitat de decidir per si mateixa, i així ho assenyalen Draghi i Letta.

Aquesta Europa sobirana passa també per una política de seguretat pròpia. No podem continuar subordinant la defensa d'Europa a tercers països. Això no vol dir necessàriament més militarització, sinó més independència. Perquè la realitat és aquesta: tots els estats tenen estructures de seguretat i de defensa pròpia –tots. I el fet que des de Junts estiguem a favor d'una Europa més forta no vol dir en cap cas que estiguem a favor d'enfortir l'estructura militar de l'exèrcit espanyol; ans al contrari: per nosaltres, qualsevol país que vulgui ser país, ha de tenir estructures de seguretat pròpies.

Junts volem que Catalunya pugui garantir la seva seguretat nacional sense complexos i amb el sentit d'estat, com ho fem sempre. Per tant, es tracta de ser els responsables de la nostra pròpia seguretat, perquè un continent –Europa– i un país –Catalunya– que no poden garantir la seva seguretat són un continent i un país febles davant pressions externes, i això no ens ho podem permetre.

Però la defensa dels valors europeus no es limita a la geopolítica. També hem de protegir la nostra democràcia des de dins. Plataformes digitals, personatges autoritaris, interessos ocults han fet de la desinformació un instrument per condicionar eleccions i afavorir el populisme. Això posa en perill el projecte europeu i beneficia a aquells que volen una unió dèbil i dividida. Catalunya, que ha viscut en primera persona la manipulació informativa amb casos d'espionatge, com, per exemple, el «Catalangate» a través de Pegasus, ha de ser un mur de contenció i denúncia contra totes aquestes pràctiques.

En aquest escenari, és imprescindible reforçar l'acció exterior catalana, perquè Catalunya ha de ser un actor actiu i exemplar en la defensa dels valors europeus i democràtics. I això passa per tenir una xarxa de delegacions plenament operativa i efectiva que representi Catalunya i tot el seu potencial, especialment en llocs claus com a Nord-amèrica; delegacions que ens representin a primer nivell.

No volem una acció exterior subsidiària ni intermediària que limitin la nostra veu. Catalunya ha de projectar-se amb decisió, amb líders que entenguin la trajectòria empresarial, cultural i històrica de Catalunya, amb líders que vegin, liderin i s'estimin el potencial de Catalunya i dels catalans.

Internacionalitzar el nostre conflicte no és una opció, és una necessitat. Coses que ja haurien d'estar més que solucionades, com l'oficialitat del català a la Unió Europea..., no és un gest simbòlic, és un acte de justícia i democràcia. Perquè Catalunya no és només una nació europea; és una nació amb una voluntat clara: decidir el nostre futur sense tuteles ni subordinacions. Aquesta és la nostra determinació i el futur que també volem per a Europa.

Gràcies.

El president

Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Ruben Wagensberg Ramon.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies. Parlaré d'alguns dels punts de la moció que ens presenta avui Junts, perquè realment toqueu diversos temes.

Votarem a favor d'un dels punts que vostè ara ha comentat àmpliament, que és el fet de reivindicar l'europeisme i els valors europeus, però no votarem tant pensant en els valors que creiem que ja existeixen i que, per tant, ara puguin estar en risc o que d'alguna manera estiguin consolidats, sinó que ens agradaria que Europa tingués. Perquè nosaltres potser veiem absoluta hipocresia en la defensa d'uns suposats valors europeus si no critiquem alhora l'Europa, per exemple, de l'externalització de

fronteres a països com el Marroc, com Líbia, com Turquia, que vulneren els drets humans. Per això els hi proposàvem una esmena que malauradament no s'ha acceptat, i acaba sent un text, doncs, que reivindica unes paraules, però que acaben sent paraules buides. O l'Europa de Frontex en lloc de l'Europa del rescat, l'Europa de l'Agència Europea de Fronteres, acusada de devolucions il·legals en calent, de maltractament i d'inacció en casos d'embarcacions a la deriva.

Però li votarem en contra la nova política de defensa europea que vostès ens fan votar en aquest punt. Vostè deia que en cap cas volen rearmar o defensar o fer fort l'exèrcit espanyol a través d'aquest punt. Portant aquest punt sense desenvolupar diria que estem contribuint, d'alguna manera, a generar un estat generalitzat de pànic, d'unes dimensions segurament imprevisibles de preveure i que segurament beneficiaran formacions polítiques que en aquest mateix text diuen que Europa es troba en perill a causa d'aquestes formacions. Vostès no concreten; però si és la Unió Europea que tampoc concreta, diguéssim. En la mateixa setmana, ahir mateix vam veure un vídeo, un vídeo divertit per part de la Unió Europea, on ens animava a la població a comprar –suposo que amb diners de la nostra butxaca– un *kit* de supervivència amb una navalla –no sé què diria aquí la consellera Parlon o l'Albert Batlle si tots hem de portar una navalla a la nostra butxaca– sense explicar tampoc per què ni exactament de qui ens ha de protegir aquesta navalla que en principi hauríem de portar a la butxaca. Suposo, pels relats imperants, per defensar-nos de Rússia, entenc, un estat amb una capacitat, amb una despesa militar inferior a la majoria dels estats de la Unió Europea, amb unes accions criminals, efectivament, i condemnable. Però on queden els valors europeus del principi de la moció?, la preocupació, les sancions que també apliquem sobre Rússia, davant dels crims d'Erdogan, per exemple, amb qui moltíssims països de la Unió Europea –també l'Estat espanyol– mantenen unes relacions comercials –en aquest cas l'Estat espanyol, també militars–; amb Netanyahu. Són estats amb qui segurament tenim una línia discrecional una mica diferent que amb Rússia.

En qualsevol cas, dient que ens volem independitzar de Trump, Europa el que està fent és acceptar la seva principal petició des del primer dia que arriba al Govern, que és que vol que Europa augmenti la seva despesa militar de manera ràpida, no planificada, acrítica i possiblement ineficaç. No podem votar a favor d'una nova política de defensa de la Unió Europea, com diu el text, quan no se'ns ha explicat quina és aquesta nova política de defensa europea. Que podem estar d'acord en repensar una política comuna de defensa? Segurament. Que podem estar d'acord en que s'ha de planificar? Segurament. Que potser fins i tot arribaríem a la conclusió que si la repenséssim, en lloc de fer un augment en despesa militar, el que faríem és un estalvi en despesa militar, perquè no caldria que tots els exèrcits de tots els països tinguessin totes les maquinàries, l'armament que tenen a cada país per defensar la seva cosa; a l'Estat espanyol segurament aniria dirigit cap a la frontera sud. O que hi hagués, per exemple, el que defensa sempre el diputat David Cid, un exèrcit comunitari europeu; això no ho planteja en cap moment. Avui el que ens planteja la Unió Europea és una despesa de 800.000 milions d'euros als exèrcits existents, els exèrcits dels estats nació. Per tant, d'alguna manera, directament, el que ens està fent votar avui Junts és –i ens sorprèn– que de manera acrítica votem el rearmament, un augment de la despesa militar a l'exèrcit, en aquest cas, espanyol.

Per això vam presentar una esmena en aquest punt, que els hi demanem, perquè hi som a temps, o que retirin el punt o que ens l'acceptin, que en tornem a parlar i no facin que aquest Parlament aprovi, diria que per primera vegada, rearmar l'exèrcit espanyol.

El president

I en segon lloc, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Alberto Bondesio Martínez.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats, sovint es parla dels pares d'Europa. Deixin-me que avui reivindiqui una de les mares d'Europa, la Louise Weiss. A la sessió de constitució del primer Parlament Europeu escollit per sufragi universal l'any 1979, Louise Weiss apuntava que les llavors comunitats europees tenien tres reptes: la pau, la llibertat i la prosperitat. Sobre la llibertat, afirmava que les fronteres del totalitarisme s'havien eixamplat tant que les illes de llibertat es rodejaven de règims en els que prevalia l'ús de la força. Any 1979. Avui, l'any 2025, veiem com Europa s'envolta de nou de règims que volen fer prevaldre l'ús de la força. Ho veiem amb Rússia atacant Ucraïna vulnerant el marc internacional; ho veiem amb l'Administració dels Estats Units, amb guerres aranzelàries i carregant contra organismes internacionals; ho veiem amb el Govern d'Israel, que no posa fre als actes de genocidi, crims de guerra i crims contra la humanitat, tal com ha apuntat la Fiscalia de la Cort Penal Internacional; ho veiem a Turquia, amb la detenció de l'alcalde d'Istanbul, vulnerant ja encara més la seva democràcia malmesa.

Però, diputades i diputats, també a Europa veiem els cavalls de Troia del neofeixisme dels gloriosos falsos patriotes a Hongria, amb un govern que prohibeix reivindicar l'orgull LGTBI+; a Polònia, quan s'han impedit els drets sexuals i reproductius de les dones; a Itàlia, quan la primera ministra es declara en contra del manifest de Ventotene, que va establir les bases d'una Europa federal en contra del feixisme.

Diputades i diputats, menys Melonis, menys Orbáns, menys Putins i més democràcia per a Europa (*aplaudiments*), perquè és per això que hem de protegir les nostres democràcies del forat de la barbàrie, de la desigualtat i de la desinformació.

Donem la benvinguda a aquesta moció de Junts. Ens cal, en un moment tan transcendental com el que vivim, sumar esforços en defensar la democràcia, unir-nos per fer-nos més forts en allò que compartim, posar l'accent en allò que ens uneix com a europeus tot i les diferències, unir-nos en la diversitat –no és aquest el lema de la Unió Europea? Valorem positivament la moció i votarem a favor dels punts, del primer al sisè, perquè reivindiquem l'uropeisme de Catalunya, perquè hem d'actuar com a europeus en defensar els nostres valors, perquè volem relançar l'autonomia estratègica de la Unió Europea, perquè no volem ingerències de discursos d'odi, i, sí, perquè estem a favor d'avançar cap a la integració d'una política europea de seguretat i defensa.

L'escenari ha canviat. Els europeus i les europees continuem creient que la diplomàcia, el dret internacional i la prosperitat compartida segueixen sent les millors eines per garantir estabilitat a nivell global i la pau, però la realitat és que ni Putin ni Trump ho veuen així. Hem d'adaptar-nos a la nostra nova situació. Ja no podem assumir que uns altres protegiran els nostres cels ni les nostres democràcies; haurem de fer-ho naltros, a nivell europeu. I a Catalunya, com a part de la Unió Europea, ens hem de corresponsabilitzar; hem de desplegar totes les nostres competències en acció exterior, com estableix l'Estatut d'autonomia, amb representació institucional pròpia i en català, com a llengua oficial europea; hem de teixir aliances amb actors estratègics a nivell global i europeu. El moment és complex.

Malauradament, els dos darrers punts de la moció van en la direcció contrària i no hi donarem suport. Això no va de preteses supeditacions; això va de com reforçar Europa, de com podem aportar més amb les nostres germanes i germans europeus. Perquè, com deia la mare d'Europa, Louise Weiss, siguin quines siguin les nostres diferències, la nostra responsabilitat fonamental és mantenir la pau, que probablement és el patrimoni més preuat de tota Europa. Les i els socialistes entenem que en aquest moment transcendental hem de sumar amb tothom. Les i els socialistes entenem que Europa es necessita més a ella mateixa, més que mai en els darrers vuitanta anys. Els i les socialistes estem per defensar Europa, però no perquè es quedi com està, sinó per millorar-la.

Defensarem Europa, la seva diversitat, la seva democràcia, i defensarem que Catalunya defensi Europa, i defensarem que ho faci, també, amb un somriure ple d'esperança en el futur.

Moltes gràcies.

El president

Ara poden intervenir els grups parlamentaris que no hi hagin presentat esmenes. I en primer lloc, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. Hoy Junts presenta una moción para defender los valores europeos, así, sin anestesia. Los mismos que intentaron trocear un estado de la Unión, los mismos que pisotearon la Constitución y se saltaron las leyes, ahora vienen a dar lecciones de democracia, de europeísmo, los del golpe, es como si un pirómano pidiera dirigir el cuerpo de bomberos. (*Alguns aplaudiments.*)

Miren, ustedes, que se reúnen en Waterloo para hablar del futuro de Europa con el líder de un partido que lleva en sus listas a condenados de ETA, ¿saben que dice la Unión Europea? Respeto, memoria y dignidad para las víctimas de ETA. El Parlamento Europeo pide evitar que las víctimas del terrorismo sean humilladas en homenajes a etarras, y a estos los impulsa Bildu. Señores socialistas, estos son sus socios. ¿No les da vergüenza? (*Alguns aplaudiments.*)

Dicen los independentistas que los valores europeos están en riesgo, y es verdad. Están en riesgo porque ustedes los ponen en riesgo. Ustedes, que señalan a los jueces cuando no dictan lo que les conviene, que acusan al poder judicial de prevaricar mientras exigen impunidad con leyes a medida, que discriminan una lengua oficial en Cataluña mientras proclaman pluralismo, yendo contra la Carta de derechos fundamentales de la Unión. Ustedes no creen en Europa, creen en el *procés*, en su cortijo, y si para mantenerlo tienen que pisotear principios, derechos o libertades, lo hacen. Señores socialistas, y ustedes hacen lo mismo, porque no están aquí para proteger derechos, están para conservar sillones. El independentismo ya no va solo: lo acompaña un PSOE que se arrodilla en Suiza y un PSC que aplaude en Cataluña. No hay diferencia, son lo mismo: unos negocian con el prófugo de Waterloo y los otros gestionan su hoja de ruta desde la Generalitat. Illa es Sánchez en versión catalana, el emisario del PSOE para entregar Cataluña al separatismo. Y luego hablan de europeísmo, ustedes, que ceden el control de las fronteras a los que exigen el catalán para obtener papeles y llaman extranjeros a los españoles nacidos fuera de Cataluña. (*Alguns aplaudiments.*) Eso no es europeísmo, es hispanofobia.

Y ustedes, señores independentistas, que hablan en la moción de no depender del Estado español. Pero, miren, mientras tanto, todos los suyos bien colocados en empresas e instituciones estatales. Aquí lo tienen: AENA, Renfe, Banco de España, Radio Televisión Española. Contra el Estado, pero cobrando del Estado. Miren, la paradoja no es que Junts hable de democracia; la paradoja es que el PSOE escuche con respeto reverencial. Pero ¿saben ustedes lo que es Europa y cuáles son sus principios? Europa no es un decorado para blanquear rupturas; Europa es libertad, ley, soberanía compartida y derechos. No es insumisión legal ni nacionalismo sectario. El PSOE ha sustituido el principio de legalidad por el de utilidad –si me das tus votos, te dejo hacer–, aunque eso erosione el estado de derecho. Y ahora Junts nos trae esta moción, no para defender Europa, sino para internacionalizar el *procés*. Ustedes son los actores del engaño y los socialistas los que conceden, los que corrompen principios para salvarse unos meses más.

Miren, Europa exige firmeza frente a la corrupción. Y ¿qué hacen ustedes?, ¿qué hace el Gobierno? Rebaja las penas por malversación, porque los socios lo exigen. Europa defiende el estado de derecho. Y ¿qué hace este Gobierno? Señala a jueces, amnistía a los del golpe, asalta a la fiscalía y deslegitima los tribunales. Y, mientras

tanto, hoy se pide reforzar las falsas embajadas de la Generalitat, las que cuestan más de 10 millones de euros al año. Cíerrenlas y destinen ese dinero a acabar con los barracones, a reducir las listas de espera y a mejorar la seguridad en las calles. Ustedes no quieren más Europa, quieren menos España, y si para eso tienen que disfrazar la ruptura de europeísmo, pues lo hacen. Su europeísmo es un disfraz, el envoltorio de un proyecto profundamente antieuropeo. Romper un estado de la Unión no es europeísmo, acusar a los jueces de prevaricar no es europeísmo, perseguir una lengua oficial no es europeísmo y celebrar un referéndum ilegal tampoco lo es. ¿Defienden ustedes Europa? No, la ponen en peligro, porque su agenda no es europea, es peligrosa: nacionalismo excluyente, victimismo crónico y falsedad como método.

Por eso no vamos a apoyar esta moción, salvo algún punto concreto, como reforzar la defensa europea. Porque esto no va de Europa, va de colar su relato, y con nosotros no cuenten, porque para eso ya está el Partido Socialista.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bé; gràcies, president. Senyor conseller... «Europa», «europeísmo», «valores europeos» son palabras que, efectivamente, suenan muy bien. El problema es que aquellos que las repiten Pleno tras Pleno han llegado ya a desgastarlas hasta arrebatarles por completo su significado, y lo peor es que lo han hecho con el único objetivo de intentar confundir y engañar a las personas que los escuchan.

Han convertido ustedes Europa en una excusa, en una etiqueta de *marketing*, en un refugio para justificar cada cesión de soberanía, cada imposición ideológica y cada ataque a España. Y hoy Junts nos trae esta moción, que está empapada de ese mismo lenguaje vacío, de esa prosa burocrática con la que intentan vendernos ese mismo relato que repiten todos los años, eso que dicen de que, bueno, supuestamente Europa les da la razón, que Cataluña es más europea que española y que el problema somos aquellos que defendemos la libertad de expresión, la soberanía de las naciones, unas fronteras seguras.

Pero, claro, que venga Junts precisamente a hablarnos de valores europeos, incluso de Ucrania y de la amenaza rusa, pues, en fin, tiene cierta gracia, ¿no? Porque parece que se les olvida que en el año 2017 fueron precisamente ustedes los que estuvieron dispuestos a entregar Cataluña a Rusia con tal de obtener su tan ansiada independencia. (*Alguns aplaudiments.*) Y en ese camino se han codeado con los asesinos de ETA y han tratado también de sustituir a la población autóctona de Cataluña por inmigración musulmana, entregándoles nuestras calles, entregándoles nuestra seguridad y entregándoles nuestra identidad a cambio de cuatro votos. Pudiendo elegir, los señores de Junts eligieron una Cataluña islamizada antes que una Cataluña auténtica: una Cataluña española, una Cataluña cristiana y una Cataluña europea. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, a pesar de todo eso, todavía tienen el valor de venir aquí a hablarnos de valores europeos. Pero ¿de qué valores nos hablan ustedes exactamente? ¿Cuáles son esos valores? ¿Los de la libertad cristiana o los de la sumisión islámica? ¿Los de la ley y el orden o los del golpe de estado? ¿Cuáles son exactamente esos valores? Porque, señores de Junts, han perdido ustedes cualquier oportunidad y cualquier autoridad para hablar de Europa y de valores europeos. Y les voy a decir más: por suerte, en Europa son ustedes irrelevantes.

Pero he de decir que el problema no termina ahí. Desgraciadamente, la Comisión Europea está dirigida por personas que no son tampoco mejores que ustedes. Miren, el otro día veía en las redes sociales un vídeo del presidente Aznar, que se preguntaba con ese tono solemne: «¿Qué es lo que le ha podido pasar a Europa en estos últimos quince años para pasar de representar el veinticinco por ciento del producto

interior bruto mundial a tan solo un quince por ciento?» Y digo: «Oiga, pues mire, es una buena pregunta.» Se la voy a contestar: lo que le ha pasado a Europa han sido ustedes. Han sido, pues, precisamente quince años de gobiernos populares que han llevado a Europa de ser una potencia a la irrelevancia internacional. Han impulsado, no una vez, sino dos veces, la Comisión Von der Leyen, pactando socialistas, verdes y liberales, todo aquello que ustedes vienen aquí y se afanan en criticar: el pacto verde europeo, que ha arruinado el campo, lo firmaron los populares con los socialistas; la agenda climática, que ha deslocalizado la industria, la firmaron los populares con los socialistas; la prohibición del motor de combustión, que tantos puestos de trabajo está poniendo en peligro en Cataluña, lo pactaron populares con socialistas; el pacto migratorio, que ha abierto las puertas de Europa al islam, al narcotráfico y a la delincuencia importada, la pactaron populares con socialistas. Y son precisamente todos estos pactos, toda esa agenda ideológica, los que han provocado que Europa deje de ser hoy en día una potencia. No son los aranceles de Trump, son los aranceles de la Unión Europea.

Pues no, señores populares, socialistas y separatistas, ninguno de ustedes tiene altura para venir aquí a hablarnos de Europa ni de europeísmo y tampoco de valores europeos. Y les voy a decir que, frente a su europeísmo fallido, nosotros defendemos una nueva Europa que nace desde abajo, desde los campos, desde los pueblos y desde los barrios; una Europa que nace de las familias, los trabajos y las patrias; una Europa que es heredera de la grandeza de Roma, la razón de Grecia y la verdad de la cruz (*alguns aplaudiments*); una Europa que no pide permiso por existir y que tampoco pide perdón por su pasado y por su obra universal; una Europa que no es ni multicultural ni tutelada ni resignada, sino una Europa de las naciones libres, soberanas y, sí, una Europa cristiana.

Pueden entender que votaremos que no a esta propuesta que nos presenta Junts, porque precisamente Europa no necesita más ideología, no necesita más hipocresía, sino que lo que necesita es liderazgo, valentía y verdad, y para eso estaremos Patriotas por Europa.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats... En primer lloc, volia agrair la presentació d'aquesta moció per part del Grup Parlamentari de Junts i la diputada Anna Navarro. Com acabem d'escoltar, estem en un moment en el que l'atac de la internacional de l'odi tracta d'avançar i està tenint impacte en les relacions internacionals. S'ha de veure, per exemple, la secretària de Seguretat dels Estats Units, avui, davant d'una presó a El Salvador, dient..., de màxima seguretat –que no és una presó, que és un centre de tortura, perquè en les condicions en les que estan allà..., dient que serà el tracte que es donarà als migrants. Aquest és el model de la internacional de l'odi, que està clar que cada cop tindrà menys suport ciutadà, perquè s'està veient cap a on està portant, en aquest cas, Estats Units i el món.

És per això que aquesta moció és necessària i donarem suport a la major part de la moció. És important una de les frases de la moció en la qual es diu que «Europa s'ha d'erigir com a bastió de la democràcia, la pau, el respecte i defensa dels drets humans i les llibertats fonamentals i, de forma destacada, els drets civils i els drets polítics». Hi estem d'acord.

Sí que volem puntualitzar que en el nostre model de la Unió Europea cal defensar els drets humans, però no anem en bona direcció en el que respecta a garantir els drets humans de les persones que migren. La falta de vies legals i segures per poder migrar des de molts països del món, especialment del continent africà, ha fet que

l'any 2024 hagin mort o desaparegut més de deu mil persones a les rutes migratòries per arribar a l'Estat espanyol, tal com denuncia Caminando Fronteras.

I per defensar els drets humans, cal abordar aquesta situació, que tindria solució amb altres polítiques migratòries per gestionar els fluxos migratoris de manera més eficaç i realista, al mateix temps que respectant els drets humans, especialment el dret a la vida. El pacte europeu d'asil i migracions no afavoreix això, i menys encara la proposta que la Comissió compra a l'extrema dreta estudiar la viabilitat de privar de llibertat persones migrants en tercers països. Anem amb compte també que, en el marc de la Unió Europea, amb aquesta extrema dreta creixent, tinguem cada cop més complicacions; i si, a més a més, anem comprant segons quins marcs de l'extrema dreta, no anem bé.

Ara em centraré en explicar per què votarem en contra del punt 4 de la moció, el punt que diu que cal que el Parlament doni suport a la nova política de defensa de la Unió Europea per a deixar de dependre i supeditar la seguretat d'Europa a tercers països, de manera que serveix estrictament com a garantia de pau i seguretat dels països europeus. Això és el que plantegen. Sincerament i honestament, no queda clar exactament a què es vol que es doni suport. La interpretació i el plantejament nou té a veure amb aquest auge del bel·licisme i del rearmament. I, en aquest sentit, sí que després de la intervenció de la diputada, tenim dubtes; però en tot cas, amb aquest redactat, votarem, efectivament, que no. Una altra cosa hagués estat que l'esmena –que encara hi estem a temps– s'hagués acceptat, d'Esquerra Republicana.

Cal que la Unió Europea tingui una política exterior i de seguretat sobirana, deixant d'estar supeditats als interessos dels Estats Units per ser capaços de desenvolupar una autonomia estratègica i una agenda internacional pròpia. Europa ha de construir una política exterior alternativa als projectes imperialistes i reaccionaris de Trump i de Putin, basada en la ferma defensa del dret internacional i el multilateralisme com a única base possible per a la cooperació, la pau i la justícia global.

L'autonomia europea en termes de seguretat no passa per l'augment de la despesa armamentista, sinó per la coordinació i la interoperabilitat entre països que permetin millorar l'eficiència i aprofitar les economies d'escala. Però si el que s'està discutint és donar ales a una economia de guerra bel·licista com la que plantegen el secretari de l'OTAN i Ursula von der Leyen, que no comptin amb nosaltres. Si el que es planteja és un nou augment d'una despesa militar que no ha parat de créixer en tots aquests anys i que es farà a costa del gas social o del gas en cooperació i justícia global com, per cert, ja estan fent alguns governs –en aquest cas, d'Europa, com el Regne Unit–, que no comptin amb nosaltres.

Volem un projecte de seguretat compartit que converteix Europa en un agent de pau en el marc de les Nacions Unides i el dret internacional. No ens resignem al rearmament ni a la guerra. Ahir vam presentar al Congrés dels Diputats un manifest, signat per més de vuit-centes organitzacions i en només una setmana setze mil persones, que va presentar el actor Juan Diego Botto i l'actriu Carolina Yuste, i que comptava amb el suport de moltes organitzacions, entre altres, catalanes com Novact o el Centre Delàs. Aquest posicionament massiu de la societat civil només estarà creixent davant aquest intent, en dos mesos, d'intentar generar un rearmament amb el qual no estarem a favor.

Gràcies.

El president

Tot seguit, i en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, suposo que hi ha més diputats que els hi passa, no?, que arriben aquí..., que sembla que els discursos que et prepares, si has escoltat la resta, deixarien de tenir sentit. Així que crec que no us llegiré el que he preparat; però, tot i així, crec que és

important que entrem en algunes reflexions, perquè la sensació és de que s'està intentant generar una situació de por que s'inocula, i que a partir d'aquí lo que tenim són una sèrie de dirigents europeus amb ningú al volant, que només poden donar una sèrie de respostes de caràcter tàctic que no serveixen en termes estratègics.

En primer lloc, crec que ens hauríem de poder preguntar: rearmar a qui? I, en aquest sentit, reiterar el que ja han dit el Grup dels Comuns i el Grup d'Esquerra Republicana. Ens sorprèn que Junts parli de donar suport a l'actual estratègia de la Unió Europea de rearmament, perquè és rearmar els exèrcits dels estats nació existents. Per tant, fer un discurs sobre la necessitat que hi hauria de que qualsevol país, nació, pogués tenir el seu propi exèrcit, més enllà de que tampoc ens hi trobarien, és que actualment aquí no hi ha un exèrcit.

I, honestament, en aquesta ciutat, on està aquest Parlament, els canons –que, ja posats...– han apuntat moltes més vegades a Barcelona que a fora. Jo soc del 91, tinc trenta-tres anys, i l'única vegada que he vist la mobilització de l'exèrcit espanyol en nom de salvaguardar la democràcia va ser a Iraq. Això, també, que ho pensin els governs que vulguin donar suport al rearmament alegrement.

Hem de poder preguntar-nos contra qui ens estem armant? Per a què ens estem armant? Qui ens ha d'envair? Sobretot, veient que la sensació és de voler generar aquesta por fins al punt de que persones normalíssimes s'hagin preguntat realment si havien d'anar a comprar pots de llenties i pots de cigrons. A mi m'ho va preguntar ma mare. M'ho va preguntar ma mare just després d'haver-me enviat un vídeo del conseller Joan Ignasi Elena, d'una altra legislatura, perquè el moment de desinformació és tan gran que la gent té autèntica por.

El que passa és que pensar que d'aquesta por ens en sortirem amb una aposta clarament tàctica que no podrà ni tan sols fer el pla de desenvolupament que vol, és mentida. És mentida dir que la sobirania de la Unió Europea passa per un rearmament en el que no hi haurà possibilitat de generar una indústria pesada per a demà passat, quan portem des de Maastricht desindustrialitzant. I, llavors, lo que farem serà comprar armament. Comprar armament als mateixos que serveixen per farcir els discursos d'aquí, com és Estats Units, que ara mateix seria la gran potència, perquè no el comprarem a Xina, entenc.

Llavors, en aquesta situació no hi ha possibilitat d'una mica de mirada estratègica? Perquè jo crec que hauríem de construir una sobirania europea. Jo no tinc una posició naïf, el meu grup no té una posició naïf respecte dels conflictes. El que sí que considerem és que això és de caràcter estratègic. Hem de poder parlar de sobirania. Hem de deixar que l'extrema dreta no pugui tornar a parlar de l'Europa dels pobles i que això sigui una cosa que es construeixi des de baix, i, per tant, que no estiguem albirant tota l'estona aquesta idea dels tambors de guerra, quan l'únic que passa és que estem intentant reactivar una economia que està absolutament morta.

En aquest sentit, ens preocupa honestament que hi hagi posicions contradictòries dins de les mateixes mocions. Ens preocupa honestament que l'única resposta que tinguem sigui dir «guerra» moltes vegades, en comptes de veure què podríem fer. I ens preocupa honestament que els diputats d'aquest Parlament i els diferents grups no recordin que en aquest país, en aquesta nació, a Catalunya es va votar si volíem entrar o no a l'OTAN i va sortir que no. I no s'ha tornat a preguntar. A la meua generació ni tan sols se li ha preguntat mai què opinàvem de la guerra. Però aquest país és el mateix que va sortir contra Iraq, com l'altre dia hi havia tants actors dient que la resposta no podia ser l'armament.

Aquest país també és el que va ser el de la insubmissió. I aquest país també va ser el que va dir que guerra a la guerra, quan va haver-hi solidaritat. Hi ha una cosa que fa molt bé l'extrema dreta, i és agafar una veritat i estirar-la fins arribar a una mentida. És cert que «valors europeus» no vol dir res. Perquè «valors europeus» vol dir el referèndum que va fer Grècia per sortir de la Unió Europea i reclamar la sobirania? O pot voler dir la troica i l'informe Draghi, que ara tothom ostenta i tira per parlar

de qualsevol cosa –Draghi, que en aquell moment estava al BCE. L'informe Draghi ara mateix per a l'únic que ha servit és perquè els valors europeus, que deien que lo que havíem de ser era pioners en l'ecologisme, pioners en la transició ecosocial, hagin quedat eliminats.

El primer decret òmnibus que s'ha presentat a través de les propostes de l'informe Draghi ha servit per alentir absolutament tota la transició verda i ecològica que havia de liderar Europa. Per canviar-la, precisament, perquè hi hagi l'equivalent a lo que era el Next Generation en aquesta indústria armamentista.

Per tant, quins valors europeus? Perquè per a mi són valors europeus els de tota la gent que es va mobilitzar per defensar Palestina, però no són valors europeus els d'Orbán i els de totes les figures que són clarament reaccionàries. Valors europeus podrà voler dir lo que vulguem que digui.

Per tant, em sabria... Em semblaria... Perdó, eh? Em sembla tan important que aquest Parlament avui no voti acríticament el suport al desarmament i que sí que tinguí un debat sobre què vol dir sobirania, què vol dir Unió Europea i què volen dir aquests valors, perquè és lo que ens estem jugant. Perquè, si no, crec que entrarà en absoluta contradicció amb tantes propostes de resolució que fem de suport a les nacions, que crec que s'hauria de retirar aquest punt i és lo mínim que li demanaria a Junts.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Mixt i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Ja és curiós que facin una moció per preservar els valors democràtics europeus i no citin una de les ideologies que més els qüestiona i amenaça. Que els hi fa por l'islam? A veure si encara resultarà que són islamòfobs, com jo, però massa covards per dir-ho en públic. Qui no es creu la democràcia? Qui és que no creu en les lleis civils i en els valors europeus? Aliança Catalana o qui defensa la xaria? L'alerta antiterrorista quatre sobre cinc per a qui la mantenen activa? Per als militants d'Aliança Catalana o pels membres d'Estat Islàmic que arrenen a casa nostra i que vostès han contribuït a regularitzar amb el seu vot? Perquè el pacte antifeixista no l'han fet contra qui pregonava la xaria o practica el terrorisme, eh?, l'han fet contra Aliança Catalana i de bracet amb els del 155 i la calç viva. I ara venen aquí a parlar-nos de democràcia? De debò?

Fins que no han vist Ripoll pel retrovisor, no han badat boca sobre la invasió massiva d'immigrants que patim, ni han fiscalitzat padrons, ni han batallat per desocupar pisos i fer valer la propietat privada. Fins que Aliança Catalana no ha fet irrupció en aquesta cambra, vostès han participat del silenci i complicitat vers tot allò que perjudicava els drets, interessos i llibertats del nostre poble. Vostès han contribuït a l'auge de l'extremisme que ara amenaça els valors democràtics europeus. Vostès no són la solució. Vostès formen part del problema.

Denuncien la suposada pressió i ingerència de potències estrangeres, com Estats Units, però callen davant l'evident pressió i ingerència de l'Aràbia Saudita, Qatar o l'Iran, que financen les mesquites i el terrorisme islàmic que assolen la nostra terra. I no prou contents, ens demanen que donem suport a la nova política de defensa de la Unió Europea. Què és això seu? Una crida a rearmar l'exèrcit que ens amenaça? Perquè els recordo que només vam ser independents vuit segons. No vam ser a temps de forjar cap exèrcit propi. Si haguessin aguantat una mica més...

En aquesta cambra, només hi ha un partit que defensi obertament, sense por i sense ambigüitat, els valors occidentals i democràtics. I no es diu Junts; es diu Aliança Catalana. Atents al retrovisor.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula ara, per temps de dos minuts, la diputada Anna Navarro Descals.

Anna Navarro i Descals

Gràcies, vicepresidenta. Dono les gràcies als diputats –bon dia, senyor Wagensberg–, de veritat, per mirar-se les esmenes. També moltes gràcies al diputat Garcia, de veritat, perquè com a nord-americana cada dia pateixo moltíssim pels meus fills allà.

Començaré pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, per l'esmena del punt 7. Estem d'acord en consolidar i ampliar la xarxa d'avaluacions i l'estratègia que faci falta, allà estarem amb vosaltres. Tanmateix, en l'esmena, han tret paraules del nostre text original «que l'acció exterior catalana pugui actuar sense intermediaris i de manera no subsidiària». I per nosaltres és molt important que Catalunya tingui la capacitat de decidir directament.

Sobre l'esmena del punt 8, hi ha dues consideracions. Per una qüestió de coherència, des de Junts celebrem que el PSC i el PSOE hagin vingut a la nostra posició per l'oficialitat del català a Europa i ja els hi hem dit diverses vegades que això està anant molt lent. Si us plau, ajudi'ns.

Per altra banda, cal que qüestionem transcendentalment com aquesta es defensi sense dependre de... No volem dependre de ningú, cosa que vostès també han suprimit de l'esmena. És molt important que Catalunya tingui la capacitat de decidir i actuar per si mateixa, per la qual cosa aquestes dues esmenes no les aprovarem.

Llavors, pel que fa al Grup d'Esquerra Republicana, la primera i segona esmena, n'entenc l'esperit, de veritat que l'entenc, però aquesta interpellació no va d'aquests temes i no volem desviar-los de la necessitat de reforçar el projecte europeu.

Sobre l'esmena 3.4, creiem que mantenir una política de defensa comuna a Europa i que ho puguem dir clarament no és un caprici, és una necessitat.

En relació amb l'esmena 4.5, estem totalment d'acord que els algoritmes de tantíssimes instàncies que estan sortint de la intel·ligència artificial –vaig acabant–, estiguin ben supervisats. Moltes gràcies.

Els altres punts que parlen de la fira i d'altres històries no els trobem adients.
Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades d'aquesta tarda.

Sí. La senyora Orriols demana la paraula...?

Sílvia Orriols Serra

Sí, simplement voldria notificar que, mentre pujava les escales, el diputat senyor Agustí Colomines m'ha dit «feixista», perquè consti.

Gràcies.

El president

Senyor Colomines, hi ha hagut una referència de la senyora Orriols. No l'he poguda veure... En tot cas, l'ha escoltada, el que ha dit? Ha fet una referència, en tot cas, a... Ha dit que vostè, quan pujava l'escala, li ha dit «feixista». En queda constància, doncs, en l'acta. D'acord?

Molt bé. Votarem les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 22 i 23 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Procedim a fer les votacions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a millorar les polítiques d'execució penal (continuació)

302-00076/15

Abans de sotmetre a votacions les mocions debatudes aquesta tarda, votarem el punt 17 de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per millorar les polítiques d'execució penal, que ha quedat pendent de la votació d'aquest matí. I també els demano disculpes, que, amb el brogit de les votacions, aquesta l'hem deixada pendent. És el punt 17, ho repeteixo, de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per millorar les polítiques d'execució penal.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 12 vots en contra i 15 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació de docents en l'àmbit universitari (continuació)

302-00078/15

Tot seguit votarem la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació de docents en l'àmbit universitari.

Iniciarem la votació votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 10 vots en contra i 58 abstencions.

Votarem de manera conjunta els punts 2, 12 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 109 vots a favor, 10 vots en contra i 15 abstencions.

Votarem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 123 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

També de manera conjunta votarem els punts 4, 5 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 90 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 132 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Votem els punts 8 i 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 90 vots a favor, 2 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor, cap vot en contra i 57 abstencions.

Votem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Votem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, 20 vots en contra, 3 abstencions. Hi ha hagut dos diputats o diputades que no han votat.

Votem els punts 14 i 17.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap vot en contra i 15 abstencions.

I finalment votarem el punt 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els valors democràtics europeus (continuació)

302-00079/15

Passem a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els valors democràtics europeus.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i 2 abstencions.

Votem tot seguit els punts 2, 5 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 107 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 98 vots a favor, 16 vots en contra i 20 abstencions.

Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 92 vots a favor, 42 en contra i cap abstenció.

I finalment votarem els punts 7 i 8.

Comença la votació.

S'ha produït un empat: 67 vots a favor, 67 vots en contra.

Cridem a votació.

Senyores i senyors diputats, tornarem a votar aquests mateixos punts 7 i 8.

S'inicia la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 68 vots en contra, 67 vots a favor.

(Alguns aplaudiments.)

Si em permeten fer..., per a les persones que ens acompanyen al públic i per a les persones que ho estiguin seguint per televisió: quan es produeix una votació, el Reglament determina que s'ha de tornar a repetir la votació després d'haver fet una crida a votar; quan es produeix un empat. I, per tant, hem tornat a votar, i en aquest cas, doncs, s'ha trencat aquest empat i finalment aquesta proposta ha estat rebutjada.

Debat sobre les incidències a la xarxa ferroviària (continuació)

255-00007/15

Ara continuem el punt 2 de l'ordre del dia, que és el debat sobre les incidències a la xarxa ferroviària.

A continuació, procedirem a la presentació i al posicionament sobre les propostes de resolució subsegüents al debat sobre les incidències a la xarxa ferroviària.

Per a la defensa de les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris i per expressar el posicionament sobre la resta de propostes, seguirem l'ordre de presentació al registre, tal com va acordar la Mesa. El torn d'intervencions serà per un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari.

I, en primer terme, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

(*Remor de veus.*) Si us plau, silenci, que el diputat està en condicions de començar a intervenir. Té la paraula, diputat.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Señores del Gobierno, señores diputados, chavalería que tenemos por allí arriba (*remor de veus*), buenas tardes a todos. Bien, pues, con esto acabamos el debate sobre las incidencias ferroviarias. Y como ya hemos comentado esta semana, la principal propuesta de VOX para solucionar las múltiples y graves incidencias en el servicio ferroviario en Cataluña es echar a los socialistas; a los socialistas, a sus socios comunistas y a sus aliados separatistas del Gobierno, pues todos ellos son los responsables de este caos. Es verdad que en diferente nivel de responsabilidad, pero todos ellos son los responsables. (*Alguns aplaudiments.*) Y si los echamos, pues, la situación mejoraría de inmediato.

Bien, varios de los grupos cómplices de la grave situación ferroviaria presentan propuestas para pedir la destitución o reprobación del ministro, de los presidentes de Adif y de Renfe o de la *consellera* de Territori. Bien, desde VOX creemos que el problema es más grave y está más arriba, aunque apoyaremos todas estas propuestas. Y como no parece que el señor Pedro Sánchez vaya a convocar elecciones y, por lo tanto, tendremos que sufrir un tiempo más la pesadilla de este Gobierno, tal como nos habíamos comprometido, hemos presentado nuestro conjunto de propuestas. Son propuestas constructivas y de sentido común que, de aplicarse, supondrían mejoras evidentes en el servicio.

En primer lugar, desde VOX nos oponemos una vez más al traspaso de las cercanías ferroviarias a la Generalitat. No hay ningún motivo técnico que justifique ese traspaso y así nos lo ha confirmado el señor Illa, que se ha ausentado del debate con su silencio. Me parece que no le interesan mucho nuestras propuestas.

El pasado martes le pedimos al señor Illa que, ya que no sabe gestionar, pues al menos que no genere nuevos problemas. Y, además, con el abandono de ese traspaso nos ahorraríamos las nuevas sociedades que quieren crear para gestionar lo traspasado, así como se suprimiría la oficina del comisionado del traspaso integral de Rodalies por innecesaria –allí vemos al responsable, en este momento, de esta oficina. Muy bien. Es decir, evitaríamos crear nuevos chiringuitos y eliminaríamos al menos uno de los existentes (*alguns aplaudiments*).

Por último, desde VOX volvemos a agradecer a los trabajadores del sector ferroviario –Adif, Renfe, empresas de seguridad y de servicios– su comportamiento profesional y la enorme paciencia que han tenido ante la grave situación por la que está pasando el servicio ferroviario y que ellos están sufriendo en primera línea.

En segundo lugar, parece evidente que hay que modernizar la red ferroviaria en Cataluña: hay que invertir en la mejora de las instalaciones y en la compra de nuevos trenes. Pero como no nos fiamos de ustedes, proponemos que lo hagan con transparencia y que nos informen trimestralmente –un saludo; perdón, ¿eh?, es que me están saludando allá arriba los chavales– y que... (*remor de veus i alguns aplaudiments*) –buenas tardes a todos–, y que informen trimestralmente a este Parlamento de la evolución de su plan de inversiones. Y que inviertan con criterios profesionales.

Y, en este sentido, hay que exigirles que establezcan planes de transición para la puesta en funcionamiento de nuevas actuaciones, sobre todo de las más importantes. A nadie se le ocurre –bueno, a algunos sí que se les ha ocurrido– poner en funcionamiento nuevos servicios o instalaciones sin haberlas probado lo suficiente y haberlas sometido a pruebas de estrés. No corran tanto para hacerse las fotos en las inauguraciones y asegúrense de que va a funcionar bien y sin incidencias desde el primer momento.

En tercer lugar, parece necesario que el ministerio y las empresas ferroviarias revisen la situación y estado de funcionamiento de sus instalaciones y de los trenes, así como de sus planes de mantenimiento. Su antigüedad media es mayor de la de-

seable y hay inversiones de reposición y de modernización que ya se deberían haber hecho. Para eso está el plan de inversiones en ejecución. También hay que revisar los planes de mantenimiento preventivo y correctivo y su grado de cumplimiento, porque es evidente –es evidente– que no están funcionando adecuadamente.

Pero quienes hemos tenido en algún momento capacidad de gestión sabemos que las cosas no siempre funcionan bien a la primera. Es verdad que cuanto mejor se gestiona y se hace un buen trabajo preventivo hay menos incidencias, pero siempre –siempre– habrá fallos, ¿no? Y para esto hay que preparar buenos planes de contingencia en los que todos sepan qué deben hacer en cada una de estas posibles situaciones para que los efectos en el servicio prestado sean los menores posibles.

En cuarto lugar, hay que introducir mejoras para que el viaje sea el mejor posible para los pasajeros. Y si alguno de ustedes se acerca alguna vez a una estación, verá que la primera impresión es pésima. Los trenes están vandalizados por supuestos artistas que pintarrajean toda la parte exterior, incluidas las ventanas.

En esa misma línea, la información a los pasajeros es muy mala, sobre todo cuando hay alguna incidencia que produce cancelaciones o retrasos. Esta falta de información correcta, completa y actualizada se da en todas las etapas del viaje, tanto previa a la salida hacia la estación, en la propia estación y durante el viaje.

Tampoco hace el viaje placentero la poca confortabilidad de las estaciones, especialmente para las personas de movilidad reducida. Hay que revisar los planes de mantenimiento de sus acciones: limpieza, ascensores, escaleras mecánicas o máquinas validadores.

Y, en quinto y último lugar, desde VOX queremos un transporte ferroviario seguro. Ni en las estaciones ni en los trenes se ven policías uniformados, lo que incrementa la sensación de inseguridad. Esta situación de inseguridad y desamparo es especialmente grave los fines de semana a última hora y cuando hay eventos juveniles. Seguramente no son usuarios del tren, la mayoría de ustedes, pero yo estoy seguro de que ninguno de ustedes permitiría que su hija adolescente fuese sola en ninguno de esos trenes (*alguns aplaudiments*).

En la misma línea de mejorar la seguridad, proponemos incrementar la presencia de seguridad privada, con medidas de apoyo a sus trabajadores, que atienda a la mejora de sus condiciones laborales y de su propia seguridad. Asimismo, hay que establecer un plan de despliegue de cámaras de vigilancia en estaciones y trenes como medida eficaz para reforzar la prevención de actos ilícitos o vandálicos y aumentar la sensación de seguridad.

Así, y a modo de resumen, desde VOX proponemos no crear más problemas y cancelar el traspaso de las cercanías a la Generalitat; invertir en instalaciones y trenes; establecer planes de transición para la puesta en funcionamiento de nuevas instalaciones; mejorar el mantenimiento preventivo y correctivo; establecer planes de contingencia ante incidencias; mejorar la confortabilidad de estaciones y trenes, así como la información al público, y conseguir un transporte ferroviario seguro, con más policía, más seguridad privada y más cámaras de vigilancia.

Sabemos –sabemos– que hoy, pues, la izquierda y el separatismo votarán en contra de todas estas propuestas tan sensatas. Y lo harán solo por el hecho de que las presenta VOX. Pero pedimos al señor Illa..., bueno, le vamos a pedir a la señora *consellera* que cuando lo vea, si lo ve por ahí, se lo pida, que, aunque vote en contra, las guarde, y junto al ministro de Transporte las pongan en funcionamiento. Y..., aunque luego digan que han sido idea suya, nos da lo mismo, porque para VOX lo importante es que el servicio ferroviario funcione bien en Cataluña.

Muchas gracias.

El president

A continuació, pel Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Aliança Catalana hem presentat aquesta proposta de resolució per denunciar el col·lapse de la xarxa de rodalies i la necessitat de tenir-ne tota la gestió. La xarxa de rodalies de Catalunya s'ha de gestionar des de Catalunya, i Catalunya va més enllà de Barcelona i de la seva àrea metropolitana.

La primera proposta que els hem fet per a un traspàs integral de rodalies fa referència a la manca d'inversions. Entre el 2014 i el 2022, l'Estat només ha executat el quaranta per cent de les inversions promeses en les rodalies de Catalunya. Les conseqüències les patim cada dia.

Davant d'això, exigim una compensació econòmica pels imports no executats. Un pla extraordinari de rescat de la xarxa catalana amb calendari i pressupost. El traspàs complet i exclusiu de rodalies, sense la dependència d'Adif ni de la Generalitat, que Ferrocarrils de la Generalitat sigui gestionat únicament i exclusivament per la Generalitat.

Connexions ferroviàries amb la Catalunya del Nord. I per això els proposem promoure la millora i la modernització del servei ferroviari entre els municipis de l'Alt Empordà i de la Catalunya del Nord, garantint la connexió directa i eficient de la línia R11 entre Vilajuïga, Llançà, Colera i Portbou, i els municipis nord-catalans de Cervera de la Marenda, Banyuls, Argelers, Elna i Perpinyà a través de la xarxa de línies TER d'Occitània; incorporar al pla nacional ferroviari de Catalunya un capítol específic dedicat a les connexions amb la Catalunya del Nord; impulsar la línia R3 fins a la Tor de Querol, augmentant les freqüències i la coordinació horària amb les estacions de l'Alta Cerdanya.

Un pla de xoc per a la millora de les estacions i de les línies ferroviàries, línies que fa dècades que no reben ni inversions ni respecte. N'és un exemple l'R3, amb més de quaranta incidències mensuals. Per això reclamem el desdoblament integral d'aquesta línia començant pel tram Centelles-Vic-Ripoll, la modernització immediata de l'R12 Lleida-Manresa i la reforma urgent de l'R13 Lleida-Tarragona.

Per a un bon servei de rodalies que vertebrï Catalunya, cal, en primer lloc, elaborar un pla nacional ferroviari que prioritzi la creació d'un eix transversal ferroviari entre Lleida, Cervera, Manresa, Vic, Olot i Figueres i connexions cap a les comarques interiors i pirinenques; en segon lloc, garantir-ne el manteniment, la renovació tecnològica dels sistemes de senyalització, la vigilància activa de la xarxa ferroviària, amb l'objectiu de revertir la greu degradació que pateix aquest servei, i el tercer punt, exigir que qualsevol nou contracte inclogui clàusules de qualitat amb objectius específics de puntualitat, manteniment i atenció a l'usuari, mecanismes automàtics de sanció econòmica en cas d'incompliment i establir sistemes compensatoris per als usuaris afectats per incidències.

Per acabar, proposem posar en marxa un pla de seguretat ferroviària a Catalunya reforçant la seguretat dels trens dins i fora de les estacions. Necessitem garantir la integritat i la seguretat de tots els usuaris. La xarxa ferroviària esdevé un espai cada cop més hostil i més insegur, amb un fort augment d'agressions, robatoris, assetjament i actes vandàlics. La manca de vigilància, l'absència de personal en moltes estacions i de coordinació amb els cossos de seguretat catalans han generat un entorn de vulnerabilitat que castiga les dones, els joves i els treballadors que utilitzen aquest servei en horaris nocturns o en línies d'alta incidència delictiva.

Catalunya no es pot permetre que la por segresti la mobilitat. Per això cal una resposta: cal que se situï la seguretat dels catalans com a prioritat política i pressupostària. I proposem un pla de seguretat ferroviària per a Catalunya amb actuacions concretes, recursos garantits, control públic efectiu i coordinació amb els Mossos d'Esquadra, perquè la seguretat no pot ser un luxe, sinó una condició bàsica i irrenunciable per a la llibertat de moviment.

Per tot el que hem exposat, demanem el vot favorable per a aquestes propostes de resolució, perquè no estem parlant només de trens, sinó de dignitat, de cohesió territorial i de seguretat per als nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputades, diputats, gent que ens acompanya, comissionat... Rodalies i el sistema ferroviari català en general és la imatge –diguem-ho– d'un fracàs polític i d'una desigualtat territorial i social estructural. Cada dia centenars de milers de persones han de conviure amb avaries constants, retards i trens saturats, sortir de casa sense saber si arribes a temps a la feina, matinar més del compte, multiplicar alternatives o, directament, abandonar el tren per falta de confiança i passar al cotxe –això, qui en té. I això no és ni mala sort ni és un accident puntual, és una realitat inadmissible en ple segle XXI.

Perquè, diguem-ho clar, rodalies no ha fallat, l'han fet fallar. Mentre es destinaven desenes de milions d'euros a l'alta velocitat, només uns pocs milions arribaven a les rodalies de Catalunya. No és una anomalia, és una tria conscient. Per a alguns el tren no era una prioritat perquè no l'agafaven, i quan una infraestructura deixa d'importar als qui prenen les decisions s'abandona. Aquesta és la gran hipocresia d'un model de mobilitat que es diu «públic» però que en realitat discrimina i castiga qui més el necessita.

I aquest biaix no només es va reflectir en la inversió, sinó també en l'estructura del servei. Mentre que en països com França o Alemanya el gestor d'infraestructures continua vinculat a l'operadora ferroviària, a Espanya es va imposar una segregació radical entre Adif i Renfe, i no per criteris tècnics, sinó per mercantilitzar el transport públic i convertir-lo en una oportunitat de negoci, un greu error que hem d'assumir cadascú amb la seva quota de responsabilitat –també es va privatitzar AENA, per exemple, en el mateix sentit d'aquestes polítiques neoliberals.

Davant d'això, defensem un model de ferrocarril social i sostenible que no només connecti territoris, sinó que cohesioni comunitats, redueixi la dependència del vehicle privat i sigui clau en la lluita contra l'emergència climàtica. Mentre aquí es desinvertia en rodalies, Suïssa –aquell del túnel de Saint-Moritz, que ens deia el diputat Vergés– construïa una de les xarxes ferroviàries més eficients i utilitzades del món. Això sí, aquest és el model que cal seguir, el del servei públic, no el de la privatització encoberta.

La indignació ciutadana per aquesta situació ha quedat clarament expressada a les concentracions del passat dissabte 22, en què milers de persones es van concentrar a les estacions per exigir el que hauria de ser una qüestió bàsica: un servei ferroviari digne, fiable i de qualitat. I no ens enganyem: aquestes mobilitzacions continuaran, perquè la paciència de la gent s'ha esgotat. Des d'aquest Parlament no només hem d'escoltar aquest clam, sinó que hi hem de donar suport i actuar en conseqüència, perquè aquesta no és només una qüestió tècnica o una qüestió pressupostària, és un problema de drets, de model de país i de prioritats polítiques.

Per això, avui ho diem clarament: prou excuses. La ciutadania mereix un servei de tren digne, fiable i modern, un servei ferroviari pensat per a la majoria. I aquesta ha de ser la nostra lluita i el nostre compromís.

I disculpes, cal que demanem disculpes. Si l'Administració falla, la política falla, i estic tenint la sensació a aquest Ple que, més enllà de fer propostes, trobar solucions i demanar, a més de paciència als usuaris, disculpes, ens hem dedicat a creuar acusacions i a assenyalar culpabilitats i responsabilitats. Doncs bé, la responsabilitat és compartida. Demanem disculpes. I responem al que ens diu Dignitat a les Vies

responem no a les seves peticions, sinó a les seves exigències, perquè els drets s'exigeixen, i la mobilitat és un dret.

I això ho fem amb propostes, però és amb aquesta visió, diguéssim, que proposem cinc acords concrets per revertir el col·lapse: en primer lloc, les causes; en segon lloc, el tren com a prioritat; en tercer lloc, el lideratge; en quart, una emergència de país, i en cinquè, el traspàs.

A les causes ja m'hi he referit. La manca d'inversió en rodalies no respon a cap càstig a Catalunya ni a qüestions polítiques del procés, sinó a una visió classista i elitista del transport ferroviari. Hem vist reduït el debat ferroviari a una simple consigna de fer fora Renfe, per a alguns. El problema no és Renfe, com a consigna; és la manca d'una alternativa viable per garantir un servei eficient i públic. Sense un model clar de gestió i finançament, això no és fer política, això és pirotecnia electoralista. I encara més, els hi diré: nosaltres no estem aquí per lluitar per un lloc a les cadires de cap consell d'administració.

Catalunya necessita un canvi radical en la seva política de mobilitat –radical. El transport públic ha de ser la columna vertebral del sistema i el ferrocarril ha de ser el seu pilar fonamental. Per això, la gestió de rodalies ha de formar part d'una estratègia global basada en el nou contracte ecosocial per a la mobilitat a Catalunya, l'acord nacional pel transport públic, que ha de garantir que cada decisió en infraestructures es faci pensant en l'interès general i en la justícia social i ambiental. I, sí, també decidir les infraestructures.

I d'aquí el segon dels acords: fer del tren la gran prioritat en inversions. Garantir una mobilitat de qualitat per a tothom només serà possible si deixem de malbaratar recursos en infraestructures especulatives com l'ampliació de l'aeroport del Prat o el Quart Cinturó. Hem assenyalat el dèficit en inversions. I ara s'hi està invertint, sí, en el pla de rodalies, però s'estan fent moltes obres –diguem-ho–, com les de Sant Feliu de Llobregat i Montcada i Reixac –que, per cert, van ser arrencades pels Comuns quan governaven aquests municipis–, que són per soterrar vies; o les de Molins de Rei, que són per millorar accessos. Totes les obres del sud, totes, com les de Tarragona, l'Alt Penedès o el ja tristament famós túnel de Roda de Berà, pertanyen al Corredor Mediterrani i són per a mercaderies.

El que cal, doncs, és invertir en millores que beneficiïn la mobilitat dels usuaris, i no comptar aquelles inversions en espai urbà o en mercaderies que no són per millorar l'eficiència del servei. La gent de la província de Tarragona no entén que fem aquestes obres, que generen problemes però no milloren el servei. Augmentem el col·lapse, per Roda de Berà, i això no tindrà una repercussió en un benefici del servei, o potser fins i tot l'empitjorarà. Necessitem i, per tant, proposem un pla ferroviari de Catalunya 2025-2050 que marqui un full de ruta clar: més inversió, millor gestió i un servei que respongui a les necessitats reals de la ciutadania.

El tercer és sobre el lideratge i la rendició de comptes, així com les responsabilitats. Proposem recuperar la figura del coordinador de rodalies, la coordinació de rodalies, amb responsabilitat directa sobre la gestió. Aquesta figura ha de rendir comptes davant d'aquest Parlament i de la ciutadania, i exigim que si en sis mesos no hi ha millores hi hagi responsabilitats polítiques i tècniques.

Demanem també que l'Agència Catalana del Consum actuï d'ofici i estableixi mesures de reparació per a les persones afectades. A més, cal exigir responsabilitats a Renfe, a Adif i als governs de Catalunya i Espanya pel mal funcionament d'aquest servei essencial.

El quart acord: un pla d'emergència immediat. A banda d'aquestes inversions i d'aquestes alternatives immediates, proposem un seguiment constant de l'execució de les obres, una millora profunda en la informació a les persones usuàries i un compromís ferm per garantir alternatives reals quan el servei falla.

I, finalment, una qüestió clau: un traspàs integral de rodalies amb garanties. No ens val qualsevol traspàs, no volem heretar un servei que ja és deficient sense les

suficients garanties i els recursos. Per això exigim un traspàs integral que inclogui infraestructures, serveis i inversions; un compromís clar per mantenir la titularitat cent per cent pública del servei i també dels operadors ferroviaris, i un pla de modernització de rodalies amb més personal, millor manteniment i una dotació de recursos similar a la dels Ferrocarrils de la Generalitat.

Mirin, el transport públic no és una despesa; és una eina de justícia social, és una eina de cohesió i d'equitat territorial i també de lluita contra la crisi climàtica. Ens diuen que rodalies millorarà d'aquí a dos anys, però la gent no pot esperar per arribar a la feina a temps. Ens calen actuacions immediates, ens calen compromisos fermes, fets concrets, i no només discursos.

Per això avui ho diem clarament, prou excuses. Aquest Parlament ha de triar: posar-se al costat de la ciutadania que pateix el caos diari a les seves andanes o posar-se de costat i girant l'esquena a una realitat que fa massa temps que s'enquista mentre ens anem llançant els plats pel cap.

Nosaltres ho tenim clar: som amb la gent comuna, amb aquelles persones que pateixen i perden hores de vida a les andanes esperant un tren que no saben si arribarà. Demanem excuses per haver fallat i proposem solucions. Hem esbossat les nostres propostes i us demanem que les voteu.

I, ja per acabar, vull repetir les darreres frases d'un dels portaveus de Dignitat a les Vies, en David Cortés –que sembla que el tenim per aquí–, al final de la concentració de dissabte a Segur de Calafell: «No venim a demanar; venim a exigir. Exigim respecte. Volem un servei digne. Dignitat a les vies.»

Salut i bon treball.

El president

Gràcies, diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller i Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyors consellers, les plataformes i els usuaris que ens acompanyen... Des del Grup Popular hem afrontat aquest debat amb una voluntat constructiva, perquè sempre hem pensat que lo que és prioritari és tenir capacitat de resoldre aquests problemes per evitar que els ciutadans que utilitzen rodalies segueixin patint totes aquestes incidències i aquest calvari constantment, cada dia.

Per tant, la nostra visió va ser, primer, identificar els problemes, veure de quines maneres es podrien trobar aquestes solucions que avui plantejem –i a les que després em referiré–, però també és molt important veure qui ha tingut la responsabilitat en cada moment que ha desencadenat aquesta crisi en rodalies. Per tant, penso que la responsabilitat s'ha de depurar des d'un punt de vista administratiu dins de tota la cadena de presa de decisions, per veure qui ha fallat i per què i poder fer..., i resoldre'l. I, per altra banda, des d'un punt de vista polític, també prendre les responsabilitats que cal prendre per posicionar tothom on li correspon.

I el Grup Popular ho té claríssim: el Grup Popular sap perfectament que el ministre de Transports i Mobilitat Sostenible és el principal responsable de tot el caos que ha passat a rodalies. I per aquest motiu el Grup Popular avui presenta, amb una proposta de resolució, la seva reprovació. I reprovem el ministre Óscar Puente per la mala gestió, la inexcusable inacció, perquè mentre s'està enfonsant la xarxa de rodalies el ministre està desaparegut (*alguns aplaudiments*), no diu re. El ministre està desaparegut, no diu re. L'únic que sap el ministre fer –això sí que ho fa molt bé– és criticar a tothom, però en canvi mai ret comptes del que ell fa. Per tant, des d'aquesta visió, ha desaparegut: no ha rendit comptes, no ha vingut a Catalunya, no ha donat cap explicació, no ha pres cap mesura per resoldre aquests problemes ni s'ha solidaritzat ni ha tingut cap tipus de consideració amb els ciutadans que n'han estat afectats cada dia. Per tant, nosaltres avui el reprovem, perquè aquesta falta d'acció

per part del ministre està generant molts problemes. Al ministre li sobra supèrbia i li falta molta gestió. (*Alguns aplaudiments.*)

I, per tant, nosaltres hem presentat setze propostes per resoldre el problema de rodalies en cinc resolucions per tal de que avui hi hagi un canvi radical en la política de rodalies, tant de la part de la gestió com de la part de la inversió. I el problema troncal és la gestió. Per tant, nosaltres el que creiem és que s'ha de gestionar bé, s'han de coordinar totes les polítiques, s'ha de coordinar junt amb els operadors, les administracions i els operadors, de manera que es prenguin les decisions en cadena i es pugui operar a curt, mitjà i llarg termini amb eficàcia i amb eficiència.

Però per això també considerem que cal paralitzar el traspàs, perquè avui en dia el traspàs s'ha plantejat en uns termes de poder polític en comptes de fer-ho en uns termes de millorar la gestió del servei. I tota l'atenció ha d'estar enfocada a resoldre els problemes de rodalies i a abandonar la part del traspàs, que està generant molta dedicació i, per tant, s'estan perdent energies a l'hora de poder resoldre el problema. I, després, està generant uns problemes afegits amb el personal de Renfe, que té problemes a l'hora de veure com poden perdre la seva situació laboral.

I, per tant, des d'aquesta visió creiem que no és necessari generar més problemes i que s'ha de frenar aquest traspàs de rodalies. Una millor governança, una millor coordinació, comptar amb els professionals que veritablement tenen experiència dins de la gestió de rodalies. S'està canviant molta gent que no té tanta experiència, i pensem que és imprescindible comptar amb tots aquests professionals.

Per altra banda, inversió i modernització. Hem d'accelerar tota la infraestructura, hem d'accelerar la inversió, planificar-la bé per evitar que hi hagi tanta confluència d'obres al mateix moment que generin aquesta col·lisió.

I, per altra banda, també un bon manteniment, perquè el material que tenim, tant rodant com en les vies, s'ha de mantenir bé, i, per tant, requerim un millor manteniment. I, per tant, requerim també uns nous tallers molt ben distribuïts territorialment perquè puguin complir aquesta funció. I també, naturalment, presentem propostes per millorar l'ampliació de la plantilla de maquinistes i també formació perquè tot pugui anar en la mateixa línia.

En infraestructures, creiem que és fonamental avui en dia coordinar i actuar en les obres del Camp de Tarragona. Fer-ho amb eficàcia, evitar aquesta col·lisió d'obres que està generant tot aquest infern logístic; reestructurar la xarxa ferroviària de Tarragona, i, per tant, impulsar que totes les mercaderies vagin per l'interior.

Per altra banda, Barcelona està col·lapsada, tot el que és la plaça Catalunya i passeig de Gràcia. Creiem que és imprescindible un tercer túnel, que el tercer túnel és necessari per descongestionar. Cal el desdoblament de l'R1. Cal la instal·lació també de l'ERTMS a moltes de les línies, que hi falta. El túnel de Barcelona al Vallès pel túnel d'Horta... Tota la línia orbital és necessari programar-la per tal de que es pugui executar amb eficàcia i eficiència. Actuacions a l'R1, R2, R2 Sud, R3 i R4, que avui en dia estan col·lapsades a les hores punta. I, per tant, és imprescindible també el desdoblament de l'R3, que arribi a Vic, i el soterrament de tots els passos de viants a Figueres.

A Lleida són imprescindibles també les millores de la direcció de Tarragona, però també de la direcció cap a Aragó, i garantir també el bon funcionament d'Avant i de l'AVE, perquè tots els nodes de transport són complementaris. Si tenim menys congestió a rodalies, operarà millor. I la gent que tingui capacitat d'anar amb AVE o amb Avant o amb qualsevol altre mitjà de transport, també ha de fer-ho, i des de l'Administració de la Generalitat se li ha de facilitar.

També cal actuar contra el vandalisme, que també és un dels motius de les principals incidències. I un tema cabdal, que és el que principalment ha fallat, com és la informació als usuaris. Els usuaris han de tenir informació del temps real..., de a quina hora arriba el tren, quina és la durada del trajecte i a quina hora arribaran. I si hi ha qualsevol incidència han de tenir informació en temps real de les alternatives

que hi ha al transport, amb aplicacions mòbils i amb una garantia de tenir la informació ben lliurada, perquè, si no, d'altra manera, a la gent els hi compliques enormement la vida.

Per altra banda, és fonamental també que les persones que arriben..., els usuaris de les rodalies puguin disposar de tota l'organització de la seva vida sense dependre principalment de tantes incidències.

Per tant, des del Grup Popular, el que farem serà: de totes les propostes de resolució, votarem a favor de totes aquelles que impliquen una millora en el que són les inversions, en el que és el manteniment i en l'operativitat de la via..., dels grups que han proposat per aquesta via... Votarem en contra de totes aquelles propostes que impliquin una gestió del traspàs de rodalies, perquè nosaltres demanem que es paralitzi. I, per tant, també nosaltres considerem que cal depurar les responsabilitats que convinguin en la fase..., que sigui així.

I, de la resta, vull dir que m'ha agradat molt que el portaveu dels Comuns digui que el soterrament s'ha fet imminentment, no?, per Sant Feliu i després també per Montcada gràcies als alcaldes. Que jo sàpiga, cap alcalde ha estat ministre de Foment. I només vull recordar-li que aquests soterraments s'han fet gràcies al ministre Íñigo de la Serna i a Ana Pastor (*alguns aplaudiments*), i això és una de les coses que crec que és convenient fer. Que vostès ho demanin..., ho demanen, però ningú els hi fa cas fins que arriba un ministre del PP, actua i, diligentment, fa i genera i generalitza tots aquests plans d'inversió.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Consellera, consellers, diputats i diputades, entitats que avui ens acompanyeu... Mirin, quan vam proposar aquest Ple monogràfic, pensàvem que era necessari per al país i també per a tots aquests veïns i veïnes del municipi que pateixen dia darre dia, doncs, aquest caos ferroviari. Pensàvem que calia debatre i confrontar propostes per intentar arribar a acords entre els diferents partits i, evidentment, amb el Govern, però sorprenentment només vam sentir intervencions del president i de la consellera totalment decebedores.

Consellera, es va limitar a disculpar-se i explicar el que tots ja sabem, i ni tan sols va dignar-se a debatre l'anàlisi de com hem arribat fins aquí. Ni va confrontar idees ni va respondre a les propostes que li vam posar sobre la taula. L'únic que ha fet aquestes setmanes és demanar paciència durant dos anys. Més paciència, encara? Si vol dos anys de paciència, el mínim és que garanteixi dos anys més de gratuïtat, tal com li proposem.

Miri, nosaltres amb quinze propostes no n'hem fet ni per començar. Ja li avanço que portarem novament a ple, però també a les comissions, més propostes específiques de tots els territoris i del país, i també de les entitats, perquè avui ens han quedat al tinter. Però el més sorprenent, novament, ha estat veure que el partit que dona suport al Govern, el PSC, no ha estat ni capaç de presentar quinze propostes. Vostès, diputats i diputades del PSC, igual que el Govern, estan mancats d'idees i empenta per afrontar la greu situació de la xarxa ferroviària de Catalunya.

Consellera, escolti bé la nostra recepta: informació, inversió i fiscalització. Sap que ja fa més de quinze dies li vam demanar la seva dimissió davant la inacció, i aquest debat encara ha servit més per apuntalar aquesta idea. S'ha amagat, macroconsellera. S'ha vist superada pel caos ferroviari i no ha sabut donar una resposta clara, ferma i posar-se al capdavant. I el president ho ha permès. Per això, consellera, avui la CUP demanarem novament la seva reprovació i el seu cessament.

I ara tornem a les propostes, que és el que realment tenim ganes de compartir amb vostès, les entitats i totes les persones que volen un transport públic digne. I faré una exposició bastant tècnica, enfocada a contribuir a resoldre el caos que patim amb solucions a curt, a mitjà i a llarg termini. En aquest Parlament a vegades sembla que no estem acostumats a aquest tipus d'intervencions que toquen el moll de l'os, la gestió, les actuacions i la manera d'invertir, però realment és el que vol sentir la gent: solucions als problemes.

Propostes per millorar la governança actual de rodalies: una oficina de coordinació amb tots els agents que elimini qualsevol marge per a l'actuació irresponsable d'aquests en perjudici del servei i on totes les parts –totes, també Adif– es prestin a dialogar i a col·laborar amb les entitats d'usuaris i de promoció del transport públic. Cal involucrar els usuaris en la presa de decisions, i no només cada sis mesos.

Proposta per posar fi a la desinversió que pateix la xarxa ferroviària: crear una comissió d'estudis de compensació i inversió immediata a la xarxa que en dos mesos dictamini quines inversions no s'han fet. I que el Govern de l'Estat posi sobre la taula tots els diners necessaris per posar en bon funcionament aquesta mateixa xarxa.

Propostes per invertir bé i on toca: condicionar els plans d'infraestructura al que demani el pla de serveis ferroviaris, de manera que es prioritzin les inversions que realment millorin més la mobilitat quotidiana de la gent. Cal més capacitat per als serveis de rodalies, i dues actuacions clares són el salt de moltó de Vila-seca i la quadruplicació Castelldefels - el Prat.

Posar fre a despropòsits com el trasllat de l'estació de Figueres fora del centre amb una variant i evitar així un altre crim ferroviari com el de Salou i Cambrils, que va enviar el trenta per cent dels usuaris cap al cotxe.

Posar fre a més despropòsits com els colls d'ampolla previstos o en execució del canviador d'ample de la Canonja i a Sant Vicenç de Calders.

Adoptar i exigir al ministeri i a Adif el criteri de minimitzar les afectacions en el servei quan es planifiquin i dissenyin els projectes. Perquè hi ha maneres i maneres de fer obres: posant sempre les persones usuàries al centre, o bé podem fer com la manera mesquina d'Adif, imposant talls de circulació que paguen els usuaris per no haver d'expropiar com caldria a llocs com el desdoblament de l'R2 o la renovació dels túnels del Garraf.

Prevenir que en actuacions d'implantació d'ample estàndard, pensant en les mercaderies, com la línia de Portbou o la de Reus i Sant Vicenç de Calders cap a Lleida, no ens oblidem en cap cas del servei de passatgers.

Propostes per no empitjorar encara més el servei: replantejar l'R-Aeroport, tal com el PSC tant defensava la legislatura passada. La capacitat dels túnels de Barcelona s'ha d'optimitzar, i no pas malgastar en trens curts, cars i exclusius que només serviran per anar a l'aeroport des de Barcelona. Això és, malauradament, el que Junts es va dedicar a impulsar mentre tenia la conselleria.

Propostes per a una millor organització dels serveis: diferenciar clarament quins serveis són de rodalia, quins són de regionals i mitjana distància, i aplicar-los una tarifació justa. No acceptem la discriminació dels regionals a la tarifa plana que se li ha ocorregut a l'Estat, perquè no coneixen la realitat dels regionals de Catalunya. És més, mentre tot funcioni tan malament –que la consellera, com ja hem dit, diu que serà durant dos anys–, reclamem no haver de pagar per un servei deplorable.

Demanem les competències de l'Avant per aplicar sobiranament millores, com, per exemple, un tren a dos quarts de set des de Lleida cap a Barcelona.

Propostes sobre les situacions d'obres. Proposem crear una empresa pública d'autocars per poder-se fer càrrec dels serveis alternatius en bus i que la disponibilitat del sector privat d'empreses d'autobusos no condicioni les actuacions ferroviàries.

Proposem que els diners de serveis alternatius puguin finançar reforços de línies regulars de bus, dels busos exprés, que ens trobem que van a rebentar, i aconseguir alternatives simples, i no pas gimcanes.

I proposem més mesures de gestió més enllà de desitjos. Tenir sistemes de monitoratge i manteniment preventiu d'escapes mecàniques i ascensors. Adoptar protocols com els de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya per a la circulació ferroviària quan hi ha alertes de Protecció Civil, i que no calgui paralitzar tots els trens de rodalies del país perquè hi hagi alerta en una zona concreta, com passa massa sovint. Establir un sistema de control del compliment dels horaris establerts amb dades independents de Renfe; que la Generalitat faci d'una vegada el que estan fent grups d'usuaris i d'usuàries de les línies. I exigir també a Renfe un registre diari de cancel·lacions.

I és aquí quan el Govern s'ha de comprometre amb aquell minso traspass del 2010 i fiscalitzar –fiscalitzar– Renfe, sancionar-la i posar-li les mesures correctores adients, com es faria amb qualsevol altra empresa al país.

I és evident que el que demanen els usuaris i les usuàries és que cal informar millor, però per informar millor el que primer cal és que el qui informa sàpiga què està passant, i per això la Generalitat ho ha de conèixer i controlar de primera mà. I no valen aquests sistemes nous que proposen, com els QR. Cal que funcionin les pantalles, perquè no pot ser que els treballadors i les treballadores diguin als veïns i veïnes que mirin les pantalles si en moltes estacions les pantalles no funcionen. Que els informadors i les informadores serveixin de veritat per informar, per explicar els retards, per explicar els trens fantasma –que no passen. I per això cal que la Generalitat tingui el control, que exerceixi les poques competències que té en l'actualitat, que fins ara no s'està fent.

En resum, més trens i menys carreteres; més trens trams i menys ampliacions de l'aeroport; menys pensar en els turistes i més pensar en els veïns i veïnes que perden cada dia hores de la seva vida per anar a treballar, per anar a veure la família o per anar al metge.

President –que no hi és, també demostra l'interès...–, consellera, els hi repeteixo: informació, inversió i fiscalització. La recepta és aquesta, per aconseguir un transport digne per a tothom. I nosaltres estarem aquí perquè el que avui s'aprovi es compleixi. I sí, nosaltres sí que els fiscalitzarem.

El president

I ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor José Ignacio Aparicio Ciria.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. Consellera..., honorable consellera, consellers, conselleres, diputats, diputades, plataformes, usuaris i persones que estan seguint aquest Ple... És el moment de concentrar tots els debats, aportacions i propostes que s'han fet aquests dies entorn del nostre sistema de rodalies. És el moment de posar fil a l'agulla i cercar les millors solucions, tenint en compte que l'usuari, la ciutadania, s'ha de situar al centre d'aquestes solucions. És important no desviar l'atenció d'aquesta paraula que tothom té a la boca però que no tothom ha tingut present a l'hora de presentar les seves propostes.

Ja sabem tot el que no funciona. Ho sabem, ho patim i ho hem escoltat a bastament, per part de tothom. Cal deixar clar que, entre les diferents causes que han configurat els problemes actuals, el finançament ha estat una de les més importants. Un finançament que està ara mateix en els millors moments pel que fa a rodalies. I hem de continuar sent exigents amb l'execució pressupostària, sens dubte. I també cal esmentar que no assumir la titularitat de la gestió de rodalies quan tocava va ser un altre problema que hem arrossegat masses anys. La titularitat de la gestió va ser traspassada l'any 2010, i també l'any 2010 va entrar un nou govern a la Generalitat.

Però no perdem el temps en aspectes que ja no ens porten enlloc. Centrem-nos en els que sí que són útils, perquè aquí al Parlament hi som tots i totes per ser útils. Centrem-nos en com volem el nostre sistema ferroviari: què cal fer, com, qui, quan,

amb quin finançament, amb quins controls. I aquí entren en joc totes les propostes de resolució presentades per tots els grups parlamentaris, perquè aquí tots i totes tenen idees. La importància de les propostes de resolució presentades és fonamental, i encara més el seu compliment.

Abans d'entrar en les solucions, però, m'agradaria expressar un sentiment. Després d'analitzar punt per punt totes les propostes de resolució, veiem moltes propostes positives, ganes de millorar el servei, de sumar, d'afinar, d'avançar. Però sap greu veure que, tenint la possibilitat i l'oportunitat d'establir i aprovar propostes de millora per a una xarxa ferroviària que tots compartim que ha de ser millorada, en moments en què tothom parla de futur i de la necessitat de resoldre problemes..., sap greu, ho reitero, que es perdin oportunitats tot fent recriminacions, cercant culpables o demanant reprovacions.

Això és una proposta de millora? Justament a la consellera que més està fent i més està treballant per solucionar problemes que venen de lluny, problemes hereitats i que, com ja han dit alguns grups aquests dies..., dels quals la consellera no té la culpa? Justament quan ella ha posat sobre la taula una gran bateria de solucions, quan ha donat continuïtat a les coses bones que ja s'havien iniciat en la legislatura anterior, quan ha donat la cara sempre, tot demanant disculpes, alhora que ha exigint solucions a qui ha pertocat en cada moment, o ha posat a treballar els seus equips quan la solució està a les nostres mans? No, no és just. (*Aplaudiments.*) No és just ni s'ho mereix. Som el grup que dona suport al Govern, però aquí donem suport total a la consellera i donem suport a la seva feina i al seu compromís de solució davant la situació del sistema ferroviari a Catalunya.

Igual que això no és gens just, veig de forma molt positiva la gran majoria de propostes de tots els grups parlamentaris: preocupacions i problemes ordenats en forma d'iniciatives, de projectes, de plans, d'oferiments... Molts, enfocaments en els que coincidim, i altres, propostes que hem pogut transaccionar, per la qual cosa agraeixo la predisposició dels grups amb els que hem pogut consensuar temes, especialment amb Esquerra Republicana de Catalunya i amb els Comuns, i amb els que perseguim la mateixa fita de millorar el sistema de rodalies i solucionar tots els problemes que actualment estem patint.

Aquestes solucions estan basades en millores sense aturar el servei, en el reconeixement necessari per als treballadors i treballadores, en tractar la mobilitat com un objectiu prioritari i, sobretot, en posar l'usuari del transport públic en el centre de totes les millores. Aquestes solucions han de passar de forma imprescindible per donar resposta als problemes immediats i als estructurals del nostre sistema ferroviari.

En aquest sentit, podríem parlar de bones propostes en tres àmbits. Un, el de les infraestructures. Hem de cercar solucions immediates, sí, però també a mitjà i llarg termini. Hem de pensar en el futur, fer una prospectiva de la Catalunya que vindrà per treballar per la Catalunya que volem.

Això passa per l'ampliació i la millora de la xarxa actual, amb el desdoblament d'algunes línies, amb la construcció de nous trams per millorar la connectivitat i amb connexions directes. Passa per l'execució efectiva dels plans de rodalies, pel compliment real d'aquests plans i de tot el que es pressuposta, amb la supervisió per evitar retards i desviaments de costos, amb una més acurada planificació d'obres per minimitzar impactes als usuaris.

Passa per la millora de l'accessibilitat i la seguretat, amb l'eliminació de barreres arquitectòniques a totes les estacions, amb la instal·lació d'ascensors i la millora de passos inferiors i superiors, amb l'augment de la seguretat i tenint més presència de personal i millorant la il·luminació, amb la renovació d'andanes per adaptar-les als nous trens de pis baix.

I passa per un manteniment eficient i ràpid. Necessitem més inversió en manteniment preventiu per evitar avaries constants. S'ha de ser exigent per aconseguir una necessària reducció del temps de resposta davant d'incidències tècniques. S'ha

d'invertir en la digitalització i sensorització per preveure fallades abans que es produeixin i saber exactament on es produeixen.

El segon bloc és el del material rodant, i és molt important en quantitat i en qualitat. Es fan necessàries la renovació i l'adquisició de nous trens. Aviat vindran cent deu nous trens. Gran notícia. Això ajudarà molt a donar un millor servei. Hem de ser curosos en el compliment del calendari d'arribada d'aquests nous trens. Hem d'aconseguir tenir més combois, més eficients i més sostenibles.

És bàsica i fonamental la millora urgent del servei per a les usuàries i els usuaris, amb l'augment de la freqüència en hores punta, amb l'optimització d'horaris per millorar la puntualitat i minimitzar les esperes, amb les possibilitats per fomentar la intermodalitat. Hem d'aconseguir un manteniment i una ràpida reparació dels combois, amb més tallers especialitzats i la reducció del temps de reparació de trens avariats, amb la creació d'un pla de manteniment més eficient per evitar que alguns trens es puguin quedar fora de servei per manca de recanvis.

I el darrer bloc, el tercer, és: tot això, tot el que hem estat parlant, qui ho ha de gestionar? Respecte a la governança, aquí, en aquest hemicicle, hi ha dos models, com a mínim, ben diferenciats: un és que la gestió dels ferrocarrils es faci des de fora de Catalunya, l'altre és que es faci des d'aquí. Nosaltres apostem clarament per un traspàs efectiu de rodalies a la Generalitat –des d'aquí, evidentment. Per això tenim un calendari, i cal un compliment exhaustiu del traspàs integral de rodalies amb el control real de la infraestructura i del servei. Hi ha acords amb grups parlamentaris, en aquest cas partits progressistes –Esquerra Republicana i Comuns–, amb els que s'ha treballat, amb els que s'està treballant i amb els que es treballarà i que arribaran segurament a un bon port, perquè no ens cansarem de repetir que, com a grup parlamentari que donem suport a aquest Govern, nosaltres estem complint i complirem els acords.

Aquesta gestió ha de comportar una assignació de pressupost directa a Catalunya per a la bona administració i manteniment del servei. I estem per la creació d'una empresa ferroviària mixta amb un consell d'administració paritari on el president serà nomenat a proposta de la Generalitat de Catalunya. Estem segurs que des de la proximitat les solucions seran més acurades i més ràpides.

És molt important assolir una gestió eficient i coordinada, amb la creació d'una autoritat del transport que coordini els sistemes de mobilitat, amb l'exigència de compromisos concrets de puntualitat i de qualitat del servei, amb un augment de la transparència en la gestió i execució del pressupost ferroviari.

I aquest punt que diré ara és imprescindible, ja que no totes les solucions seran tan ràpides com ens agradaria. Parlo d'una millor comunicació amb els usuaris. Això ha de suposar una aplicació amb informació en temps real sobre horaris i incidències que funcioni i sigui fiable; la millora del sistema d'avisos en cas de retards i d'alternatives en temps real; el poder atendre d'una manera ràpida i efectiva els usuaris per recollir queixes i suggeriments. I podríem continuar i continuar, però em fa por que es posi vermella la llumeta aquesta que tenim aquí al davant.

Són molts més punts, més propostes, més temes en els que hem d'incidir i incidirem, amb una feina ingent, amb una implementació progressiva de les solucions, amb un necessari compromís de tothom. Moltes de les solucions que avui es posen sobre la taula i que votarem ja estan en marxa, altres seran benvingudes. Perquè sí, aquest tren és de tothom, tothom hi tenim la nostra responsabilitat i el nostre lloc; no el podem deixar passar, aquest tren no el podem perdre.

Totes les solucions que s'aprovin, implantades de manera coordinada i aplicades de forma eficient, han de convertir rodalies en un sistema de transport públic modern, fiable i pensat per a les necessitats dels usuaris de la Catalunya d'avui i de demà. Unes rodalies que des de ja són un objectiu prioritari del nostre Govern, un objectiu prioritari per a una Catalunya de tothom.

Moltíssimes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Consellers i conselleres... Bona tarda, diputats, diputades. Saludar també les entitats que avui ens acompanyen per seguir aquest Ple. En el que portem de 2025 la síndica de greuges ja ha rebut el doble de queixes que en tot el 2024, i només estem al mes de març. I davant d'això, consellera, vostè s'entesta en continuar fent d'escudera dels que en són responsables: Renfe i Adif.

Arribem a aquest Ple monogràfic amb una realitat que no és nova, el desastre diari dels trens de rodalies, de regionals i de mitjana distància del nostre país. I ho fem després d'unes setmanes de caos accentuat, amb incidències, retards i avaries dia sí dia també. I la ciutadania n'està farta; n'estem farts, perquè no és normal que al segle XXI l'Estat espanyol sigui incapaç de fer que els trens vagin a l'hora. I qui en paga aquestes conseqüències són els de sempre, els milers de treballadors i treballadores que cada dia han de fer un acte de fe i agafar aquest tren perquè no tenen cap altra opció per arribar a la feina, o els estudiants que es queden sense arribar a classe o sense poder presentar-se a un examen perquè aquell dia el tren tampoc ha passat.

Per això avui som aquí, per posar solucions damunt la taula davant d'aquest caos i davant la incompetència manifesta de l'Estat espanyol. Avui el Parlament de Catalunya, aquest Parlament, constatarà la situació de col·lapse en què es troba el servei ferroviari de rodalies, de regionals i de mitjana distància de Catalunya. I ho farà posant de manifest que el caos és conseqüència de dècades de desinversió estructural i crònica per part de Renfe i per part d'Adif, i d'una estructura empresarial absolutament centralitzada, anacrònica i poc funcional, molt allunyada de la vocació de servei públic. També constatarà, i això encara és més greu, que aquesta situació provoca greus problemes a les persones usuàries d'aquests serveis, limitant el seu dret a la mobilitat i condicionant-los la vida, la feina i la salut.

Ha d'arribar a ser molt caòtic, consellera, el servei si fins i tot el dia que es reprenia la circulació ferroviària després de cinc mesos amb un tall de les vies entre Tarragona i Barcelona, amb totes les alteracions que això ha suposat, el viatge inaugural arriba gairebé una hora tard a Barcelona. Per això plantejem, en aquest monogràfic, solucions.

Primer de tot, responsabilitats. Davant la situació de col·lapse al país sencer s'han d'exigir responsabilitats. Consellera, el que ha de fer el Govern del PSC és exigir responsabilitats d'aquells que de forma irresponsable ens han abocat a aquesta situació. I els responsables d'això tenen noms i cognoms, es diuen Renfe i Adif, Adif i Renfe i els successius ministres que han perpetuat aquest despropòsit tant del PSOE com del PP.

I aprofito també per constatar la hipocresia del Partit Popular en les seves propostes de resolució fent veure que són part de la solució quan han contribuït de manera inequívoca a perpetuar el problema. I els hi donaré dades. Una dada: durant la presidència de Mariano Rajoy, vint-i-quatre per cent de la inversió prevista. Una altra dada: a Madrid, cent cinquanta-tres per cent. Per tant, ja els avanço que no votarem a favor de cap de les propostes fetes en un exercici de cinisme desvergonyit.

Consellera, davant d'aquesta irresponsabilitat manifesta que ha perjudicat i que perjudica tant la ciutadania del nostre país, cal que vostès, el Govern del país, exigeixin aquestes responsabilitats. Li vam demanar a l'inici d'aquest debat que n'assenyalés els responsables, però si s'entesta a fer d'escut de Renfe i d'Adif vostè haurà d'assumir el cost polític d'aquesta decisió. El Govern ha de defensar els interessos dels catalans i les catalanes amb ungles i dents arreu, i, si vostès no estan disposats a fer-ho, facin un pas al costat. Discrepàvem ahir, consellera, i discrepem avui en les

formes i en el fons. Per això permeti'm ser-li molt clara: si vostè no exigeix responsabilitats, serà vostè qui haurà d'assumir responsabilitats.

En segon lloc, la solució. Que rodalies és un caos no és una novetat, però només Esquerra Republicana i el Jovent Republicà hem tingut la valentia de posar una proposta política sobre la taula per resoldre aquest caos: el traspàs. El traspàs que no s'han atrevit a entomar alguns durant anys i ara tothom defensa. Així que benvinguts un cop més a les solucions de país que Esquerra Republicana posa sobre la taula i ens permeten avançar. (*Alguns aplaudiments.*) No només és la millor solució, sinó que és l'única solució possible, que situa aquesta prioritat al servei de la gent i amb ambició de país. Avançar en sobirania vol dir fer avançar la gent. I és a això, únicament a això, al que ens devem.

Sabem que el traspàs no serà d'un dia per l'altre, com no ho són ni ho ha estat mai cap avenç en sobirania, però el traspàs de rodalies està encarrilat, s'està executant i ha d'agafar velocitat de creuer perquè sigui efectiu al més aviat possible. Per tant, consellera, no s'adormin, perquè si s'adormen la legislatura pot descarrilar. Ho vam advertir: complir per avançar. I això és el que fem i això és el que farem, que ningú ho dubti.

En tercer lloc, hi ha un mentrestant. I en aquest mentrestant s'ha de gestionar l'execució de mesures urgents i efectives per millorar de manera immediata el servei. Per això proposem que s'executin les inversions pendents d'acord amb la clàusula de garantia que ja es va fixar en l'acord de traspàs, perquè de res serveix preveure noves inversions si abans no s'han executat les que ja hi havia previstes.

I proposem que ampliïn l'abast de l'insuficient pla de mesures urgents de rodalies de Catalunya. I per fer-ho només han de donar resposta a les propostes de millora que fan les diferents plataformes territorials d'usuaris i de promoció del transport públic.

En quart lloc, haver de donar resposta a les necessitats de present no vol dir haver de renunciar a les oportunitats de futur. Cal ambició per projectar amb garanties l'augment de la capacitat del sistema ferroviari català. És per això que cal pensar en el país sencer a l'hora d'assegurar el dret a la mobilitat, més enllà de l'àrea metropolitana de Barcelona. L'equilibri territorial és la millor de les maneres per garantir la igualtat d'oportunitats a tota la ciutadania. Per això cal actualitzar la planificació ferroviària per tot Catalunya, per guanyar capacitat, fiabilitat i més freqüències.

Reiterem també la nostra demanda en relació amb noves infraestructures ferroviàries. I en aquest sentit, per exemple, cal ambició per fer possibles l'eix transversal ferroviari, la línia orbital ferroviària i la resta d'infraestructures que han de facilitar la intermodalitat arreu del territori.

El futur ens pertany. Per això, per afrontar amb garanties el traspàs integral, demanem que es concreti en el període 2025-2028 un pla que ofereixi formació en l'àmbit ferroviari de totes aquelles categories professionals que intervenen en aquest àmbit, i poder-ho fer des del sistema públic.

Finalment, i en cinquè lloc, per superar aquesta situació de col·lapse és imprescindible posar les persones usuàries del servei al centre de tota política pública. El Govern ha de saber que l'excusa de les obres de la infraestructura no aplica, quan es tracta de millorar la informació en termes de transparència i de rendiment de comptes.

És per això que proposem que s'asseguri la participació d'aquestes plataformes i d'aquestes entitats que defensen el servei ferroviari a l'acord nacional per al transport públic, a l'ampliació de l'abast del pla de mesures urgents de rodalies, regionals i mitjana distància i en la redacció dels plans alternatius de transport davant dels talls i de les obres a la infraestructura, perquè són part de la solució i perquè ningú millor que ells coneix les casuístiques de cada territori.

I que mensualment facin públics informes amb les incidències, retards i supressions en el servei. I que els criteris que s'hauran de reportar en aquests informes no

siguin els que utilitza Renfe i Adif, sinó que siguin els que s'acordin de la forma lògica amb els grups parlamentaris.

I perquè la informació que es faciliti a les persones usuàries sigui fluida, entenedora i eficaç, proposem un pla de comunicació, un protocol per al personal de servei i una aplicació mòbil per saber quan passarà el tren i si passarà tard o molt tard.

Acabo com he començat, constatant que l'Estat espanyol és incapaç de fer que els trens vagin a l'hora i que davant el caos ferroviari Esquerra Republicana i el Jovevent Republicà marquem el camí i posem solucions sobre la taula: apartar els responsables directes d'aquest despropòsit –Adif i Renfe–, traspàs integral del sistema ferroviari, solucions urgents i en el curt termini i posar les persones usuàries al centre del servei.

I sí, ho volem tot. Ho volem tot perquè el país ho mereix tot.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. President Illa, que veiem que segueix amagat quan parlem de rodalies (*alguns aplaudiments*), consellera Paneque, membres del Govern, diputats, diputades, públic assistent... M'hauria agradat no haver de començar així la meua intervenció, però és que la realitat és tossuda, i el col·lapse, la mala gestió i el caos són monumentals. Des de que vam començar el Ple monogràfic de rodalies, fa poc més de quaranta-vuit hores, hem patit una vaga de vint-i-quatre hores, una avaria a l'estació de Sant Celoni, una incidència de senyalització a Sitges.

President Illa, consellera, davant del seu discurs de la normalitat, la realitat és el caos i el col·lapse diari de rodalies, demores, cancel·lacions i combois saturats. Aquesta és la normalitat dels catalans i les catalanes que utilitzen el servei de rodalies Renfe davant la inacció d'un govern que té com a objectiu adormir la societat darrere una falsa aparença de normalitat. Aquesta no és ni la normalitat ni la realitat que volem per al nostre país.

President Illa, ni nació ni gestió, i molt menys, com hem vist avui, donar la cara. És de les poques vegades que hi ha unanimitat en el diagnòstic en aquest Parlament: la xarxa de rodalies és absolutament deficient, impròpia d'un país europeu, i comporta greuges importantíssims a nivell personal, laboral, econòmic a tot el país. És evident que no podem seguir així.

Per contra, no hem sentit autocrítica per part del Govern de la Generalitat, el Govern espanyol, ni Renfe ni Adif. Cal actuar i cal canviar les coses. Si seguim com fins ara, seguirà el caos. Amb el conformisme i la resignació del Govern de la Generalitat no ens en sortirem. Vostès ens recepten paciència. Nosaltres receptem solucions. Volem fer fora Renfe de Catalunya. (*Alguns aplaudiments.*)

I per això, en primer lloc, creiem que s'han d'assumir responsabilitats davant d'aquesta mala gestió. Per això des de Junts demanem la reprovació i el cessament de la consellera Paneque. Així mateix, la reprovació dels presidents de Renfe des del 2018, que han tingut carnet del Partit Socialista. (*Remor de veus.*) Esperem que tots els partits d'aquest hemicicle siguin conseqüents amb les seves crítiques i actuïn amb coherència. Prou de fer veure que això no va amb vostès. Porten set anys governant a Madrid (*aplaudiments*); per tant, el caos actual i la situació límit també són responsabilitat seva. Els hi recordem: la deixadesa i el dèficit històric d'inversions en infraestructures quantificades en 50.000 milions d'euros és la causa fonamental del mal funcionament crònic i creixent de la xarxa de rodalies Renfe.

Des de Junts som els que fiscalitzem i denunciem la pèssima gestió de rodalies i el caos que vivim cada dia, sí, però també venim a ser propositius. Volem aportar solucions, com deia, canviant el camí seguit pel Govern i els socis que li donen suport.

Volem un traspàs real i efectiu de la xarxa de rodalies, no el traspàs que ha pactat el Govern i que suposa que Renfe i Adif continuïn manant i, per tant, tot segueixi igual de malament.

Volem un traspàs real i efectiu, un traspàs calendaritzat, integral, incloent-hi totes les línies de rodalies, mitjana distància i línies d'Avant dins del territori català, no com plantegen al traspàs. I que es dugui a terme com a base a una empresa pública cent per cent catalana, de la mà d'Ifercat i de Ferrocarrils de la Generalitat, degudament reforçades i amb els recursos necessaris. I per això constatem l'excel·lència de Ferrocarrils de la Generalitat contraposada al mal funcionament continuat i creixent de rodalies. Ho sap tothom, i segurament ho saben també vostès.

Volem un servei gestionat de manera integral i sobirana des de Catalunya, sense dependència de les administracions espanyoles. I això no només ho diem nosaltres, sinó que el senyor Joan Amorós, president de Ferrmed, en una entrevista, alerta que aquest traspàs, tal com l'han plantejat, és precari i no solucionarà res. I encara diu més: «Si no pots manar sobre Adif, ja has begut oli.»

En definitiva, avui, amb aquesta votació al Ple monogràfic, es constatarà quins són els partits que volem el traspàs real i efectiu de la mà de Ferrocarrils de la Generalitat i aquells partits que volen un fals traspàs en què Renfe seguirà operant a Catalunya, evidenciant (*alguns aplaudiments*) una vegada més aquells que volem fora Renfe de Catalunya i els que volen que Renfe segueixi amb el desastre que estan fent en el nostre país.

I mentre no tinguem un traspàs real demanem mesures urgents. Abans de finalitzar el 2025, integrar la mitjana distància al sistema de rodalies per poder aplicar la mateixa bonificació a tot el servei de transport públic ferroviari de passatgers, amb desplegament definitiu de la T-mobilitat i de la integració tarifària a tot el país, basat en un sistema de pagament per ús amb bonificació de recurrència. Que es duguin a terme les inversions necessàries previstes en els plans aprovats per millorar l'abast, la qualitat, la fiabilitat, la freqüència, l'accessibilitat i la informació del servei. I també que, quan s'executin les obres i calguin plans alternatius de transport, es facin de manera eficient i situant l'usuari al centre. Cal evitar que es repeteixin els despropòsits que hem viscut amb les obres del túnel de Berà o el nyap de Sant Vicenç de Calders. I d'aquí a uns mesos hi haurà una prova de foc amb el tall de l'R3.

Però seguim amb la recepta de Junts: solucions. Per això els hi hem presentat propostes amb visió de país. Hem estat propositius, amb el país sempre al cap, perquè no entenem una Catalunya que no estigui connectada des de l'Ebre fins l'Empordà, passant pel Penedès, la Catalunya Central i les terres de Ponent. Tenim un sistema centralista, on tot ha de passar per Barcelona i la seva àrea metropolitana. Des de Junts, defensem la igualtat d'oportunitats i la cohesió territorial perquè no volem un país descompensat, volem un país en xarxa.

Per això defensem més freqüències a l'R1, a l'R2 Nord, a l'R11, a l'R4, a l'R8, a l'R2 Sud, a l'R13, a l'R14, a l'R15 i a l'R16. També volem més freqüències de l'Avant i que s'hi incrementi l'oferta de places. Quadruplicat de vies a Castelldefels i Sants. Volem establir un calendari definitiu per al desdoblament de l'R3 entre Barcelona i Ripoll, i procedir a la reobertura de vies desviades entre Ripoll i la Tor de Querol per a una major flexibilitat per a la realització de creuaments i millorar el servei.

Allargar l'R8 fins a Sant Vicenç de Calders, recuperar l'RT1 i l'RT2 i estudiar la viabilitat d'ampliar-les fins a Valls, Vilafranca i Vilanova. Iniciar l'operativa de servei per part de Ferrocarrils de la Generalitat de les noves línies LR3 i LR4. La construcció de les estacions intermodals de passatgers al Penedès, ubicades a Vilafranca, i la de l'Aldea-Amposta-Tortosa, i també l'estació tècnica del Prat al nou ramal de l'aeroport.

Accelerar els intercanviadors de l'R8 a l'Hospital General i Rubí-Volpelleres, i el de Barberà del Vallès, entre l'R4 i l'R8. També proposem la construcció d'una nova estació a l'extrem sud de Torelló per promocionar la intermodalitat amb la Garrotxa.

Millorar estacions, entre elles la de Manresa. També construir aparcaments a l'estació del Camp de Tarragona i en diferents estacions de l'R4 al Bages i al Vallès Occidental. Desplaçar el transport de mercaderies per l'interior, lluny dels nuclis urbans.

Des de Junts, com veuen, hem presentat nou punts sobre quinze per millorar el servei d'arreu del país, perquè per resoldre el caos i la mala gestió cal una mirada ampla, més enllà de Barcelona i de l'àrea metropolitana. Som la Catalunya dels 8 milions i volem bones connexions arreu. No hem vist aquesta visió de país en les propostes presentades per la resta de grups parlamentaris, fent notar una manca d'ambició i poca concreció per les propostes de govern que han presentat.

I un incís. Diputat Jordi Riba, dimarts va anar a *El retrovisor* per dir que durant una pila d'anys no havíem presentat cap iniciativa sobre rodalies al debat de política. Li diria que la propera vegada consulti millor les dades, perquè cada any hem presentat propostes sobre el tema. Però encara li dic una cosa més: el PSC no ho va fer ni el 2012 ni el 2019, fins al 2021. *(Alguns aplaudiments.)*

I els Comuns. També li vull fer un comentari: l'independentisme serà allà on hi hagi en joc els interessos dels catalans. Si nosaltres no defensem Catalunya no ho farà ningú, perquè ja s'ha vist què ha servit per al país que vostès hagin estat a la taula del Consell de Ministres els darrers cinc anys. No han fet res. *(Alguns aplaudiments.)*

I acabo, president. Calen responsabilitats, cal un punt d'inflexió i fer les coses de manera diferent. Volem acabar amb el model fracassat de Renfe. Volem un traspàs integral de la mà de Ferrocarrils, i mentrestant volem millorar tots els serveis de rodalies, mitjana distància i Avant arreu del país.

Nació, sobirania, ambició, gestió. Servir els ciutadans de manera eficient. Garantir un servei ferroviari de qualitat a tot el país. Garantir un servei públic eficient i fiable per a tots els usuaris. No volem la normalitat del Govern del president Illa, sinó que volem una normalitat amb un servei ferroviari digne per a Catalunya i al servei dels usuaris.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Procedim a la votació de les propostes de resolució. La diputada Mònica Sales, del Grup Parlamentari de Junts, demana la paraula?

Mònica Sales de la Cruz

Sí, president. Demano la paraula per poder fer la lectura del punt 1.2 de les propostes de resolució de Junts.

El president

Molt bé.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies.

El president

Així ho farem. Hi ha cap altre grup que demani la paraula? *(Pausa.)* Sí, el Grup Parlamentari del Partit Popular?

Lorena Roldán Suárez

Sí, president. Nosaltres, també per demanar lectura de les nostres propostes, la 3.3. Gràcies.

El president

La 3.3. Demano al secretari general que ho tingui preparat. *(David Cid Colomer demana per parlar.)* I el Grup Parlamentari de Comuns?

David Cid Colomer

En el nostre cas, president, per llegir la proposta de resolució 1.2 dels Comuns.

El president

1.2 dels Comuns. (*Dani Cornellà Detrell demana per parlar.*) Sí, el Grup Parlamentari de la CUP?

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Per llegir l'1.3.

El president

1.3. Per fer endreça de tot plegat, ho centralitzem tot en el secretari segon (*rialles*), que ja estava advertit de llegir la de Junts per Catalunya. I, per tant...

El secretari segon

Doncs passeu-me la resta.

El president

Doncs justament per això. Estàvem demanant al secretari general, si us plau, que aquestes peticions les puguem traslladar al secretari segon, Juli Fernández, que, atzarosament, és de Sabadell, però no passa res. (*Rialles.*) La meva mare també, eh? (*Rialles.*) Molt bé.

Doncs, acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució segons l'ordre d'entrada a registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament.

Com bé saben, les votacions s'han agrupat per grups parlamentaris, seguint les peticions de votació separada que s'han anat recollint. Les cinc propostes de resolució transaccionals presentades es votaran separatament al final. Lògicament, les propostes transaccionals substitueixen punts de diferents propostes de resolució. Aquests punts han estat eliminats del guió de les votacions. Si cap grup parlamentari vol sol·licitar cap altra votació separada que no hagi indicat prèviament, si us plau, que ho faci ara. (*Pausa.*)

Doncs recordem, si us plau, les tres peticions de lectura: és l'1.2 de Junts, 1.2 de Comuns, 3.3 del Partit Popular i 1.3 de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Sí? Ho tenim? (*Veus de fons.*) Perfecte.

Molt bé. Començarem amb les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

I començarem votant les propostes de resolució 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2 i 2.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 109 vots en contra, 25 vots a favor i cap abstenció.

Votarem tot seguit les propostes de resolució 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2 i 5.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 107 vots en contra, 25 vots a favor i 2 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari Mixt.

Començarem votant les propostes de resolució 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2, 2.3 i 4.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 132 vots en contra, 2 vots a favor i cap abstenció.

Votarem ara la proposta de resolució 3.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 106 vots en contra, 17 vots a favor i 11 abstencions.

A continuació votarem les propostes 3.2, 3.3, 4.2, 4.3, 5.1 i 5.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 107 vots en contra, 27 vots a favor i cap abstenció.

I, finalment, votarem la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 118 vots en contra, 16 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari Comuns.

I comencem votant la proposta de resolució 1.1.

S'inicia la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 30 vots a favor, 14 vots en contra i 90 abstencions.

Ara demana al diputat secretari segon de la Mesa, el senyor Juli Fernández, que procedeixi a llegir la proposta de resolució 1.2 del Grup Parlamentari Comuns.

El secretari segon

«Fer de la inversió ferroviària la màxima i primera prioritat en matèria d'infraestructures a Catalunya fins que les rodalies, regionals i mitjana distància funcionin amb normalitat.»

El president

Molt bé. Doncs procedim a votar la proposta de resolució 1.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 123 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem a continuació la proposta 1.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 104 vots en contra, 30 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 62 vots en contra, 48 vots a favor i 24 abstencions.

Votem la proposta de resolució 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 40 vots a favor, 38 vots en contra i 56 abstencions.

Votem a continuació la proposta 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta, la 2.3, ha estat rebutjada per 62 vots en contra, 31 vots a favor i 41 abstencions.

Votarem ara les propostes de resolució, conjuntament, 3.2, 3.3 i 4.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per unanimitat.

Votem la proposta 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 92 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem.... No, finalment no; votarem a continuació la proposta 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 73 vots a favor, 60 vots en contra i cap abstenció.

I, ara sí, finalment, votarem la proposta de resolució 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 123 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Tot seguit procedirem a votar les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Iniciarem la votació de la proposta de resolució 1.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 55 vots en contra, 34 vots a favor i 45 abstencions.

Votem a continuació la proposta 1.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 96 vots en contra, 33 vots a favor i 5 abstencions.

De manera conjunta, votarem les propostes de resolució 1.3, 3.2, 4.2 i 4.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 114 vots a favor, cap vot en contra i 20 abstencions.

Votem la proposta 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 104 vots a favor, 24 vots en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 69 vots a favor, 65 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 79 vots a favor, 35 vots en contra i 20 abstencions.

Votem tot seguit la proposta 3.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 68 vots a favor, 43 vots en contra i 23 abstencions.

Li demano tot seguit al diputat secretari segon de la Mesa, el senyor Juli Fernández, que llegeixi la proposta de resolució 3.3 del Grup Parlamentari del Partit Popular.

El secretari segon

«Constata que les diverses línies de rodalies a Catalunya acumulen en els darrers anys nombroses incidències que han causat i continuen causant importants perjudicis per als usuaris i les usuàries del servei. Cada dos dies i mig, la xarxa ferroviària de Catalunya pateix una incidència greu que afecta més de deu mil viatgers de rodalies o més de mil viatgers de regionals. Només entre el 2021 i l'agost del 2024 es varen produir 553 incidències greus.

»Davant aquesta greu situació, el Parlament reitera la incompetència, la desatenció deliberada i la irresponsabilitat de l'actual Govern d'Espanya en la gestió, la planificació i la prestació del servei de rodalies a Catalunya. Per aquest motiu, el Parlament reprova el ministre de Transport i Mobilitat Sostenible, Óscar Puente Santiago, per la seva constant ineficàcia en la gestió del servei ferroviari a Catalunya, com també per la incapacitat per adoptar mesures per fer front a les incidències i l'afectació diària en la qualitat de servei i la mobilitat dels viatgers.»

El president

Procedim, doncs, a votar aquesta proposta de resolució, la 3.3, del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 66 vots a favor, 48 vots en contra i 20 abstencions.

(Aplaudiments.)

Votem la proposta 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 73 vots a favor, 60 vots en contra i 1 abstenció.

Votem la proposta de resolució 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 61 vots en contra, 25 vots a favor i 48 abstencions.

Votem tot seguit la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 103 vots en contra, 25 vots a favor i 6 abstencions.

I, finalment, votarem la proposta 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 107 vots en contra, 25 vots a favor i 2 abstencions.

Tot seguit procedirem a votar les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Comencem amb la proposta de resolució 1.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 54 vots en contra, 41 vots a favor i 39 abstencions.

Votem la proposta 1.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 74 vots a favor, 60 vots en contra i cap abstenció.

Demano al diputat secretari segon de la Mesa, el senyor Juli Fernàndez, que procedeixi a la lectura de la proposta de resolució 1.3 del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

El secretari segon

«Constata la necessitat de crear una comissió d'estudi de compensació i inversió immediata a la xarxa ferroviària de Catalunya després de trenta anys de desinversió. La comissió analitzarà el pla de rodalies 2008-2015, el pla de rodalies 2020-2030, el pla d'infraestructures del transport de Catalunya 2006-2026, l'agenda catalana del Corredor Mediterrani 2030, i..., determinar els diners pressupostats al pressupost de l'Estat cada any i no executats per part dels diferents governs de l'Estat espanyol.

»Un cop finalitzada la comissió, d'una durada màxima de dos mesos, s'instarà el Govern de la Generalitat a exigir al Govern estatal la compensació immediata de la quantitat no executada, amb els recàrrecs pertinents que actualitzin l'import a la realitat actual del cost de les actuacions pendents..., i incorpori també el pressupost necessari per executar totes les actuacions no pressupostades dels diferents plans.»

El president

Votarem aquesta proposta de resolució, la 1.3, conjuntament amb la 3.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 67 vots en contra, 65 vots a favor i 2 abstencions.

Votem ara la proposta 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, 25 vots en contra i 44 abstencions.

Votem la proposta de resolució 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 91 vots en contra, 32 vots a favor i 11 abstencions.

Votem la proposta de resolució 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 78 vots en contra, 25 vots a favor i 31 abstencions.

Votem la proposta de resolució 3.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 57 vots a favor, cap vot en contra i 77 abstencions.

Votem la proposta 3.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 67 vots a favor, 25 vots en contra i 42 abstencions.

Votem la proposta 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 103 vots en contra, 10 vots a favor i 21 abstencions.

Votem la proposta 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 70 vots a favor, 2 vots en contra i 62 abstencions.

Votem la proposta 4.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 81 vots a favor, cap vot en contra i 53 abstencions.

Votem la proposta 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 109 vots a favor, cap vot en contra i 25 abstencions.

Votem la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 123 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

I, finalment, votarem la proposta de resolució 5.3.

Comença la votació.

S'ha produït un empat: 67 vots a favor, 67 vots en contra i cap abstenció.

Cridem a votació.

Tornem a votar la proposta de resolució 5.3 del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Comença la votació.

S'ha tornat a produir un empat: 67 vots a favor, 67 vots en contra i cap abstenció.

Fem la segona crida votació.

Votem per tercera vegada la proposta de resolució 5.3 del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Comença la votació.

Persisteix l'empat: 67 vots a favor, 67 vots en contra, cap abstenció. Per tant, queda rebutjada aquesta proposta de resolució.

Passem a votar les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Votem en primera instància la proposta 1.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 101 vots a favor, 11 vots en contra i 22 abstencions.

Votem ara la proposta 1.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 63 vots a favor, 11 vots en contra i 60 abstencions.

Votem la proposta 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 76 vots a favor, cap vot en contra i 58 abstencions.

Votem la proposta 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 69 vots a favor, 35 vots en contra i 30 abstencions.

Votem la proposta 3.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 123 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem la proposta 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 68 vots a favor, 64 vots en contra i 2 abstencions.

Votem a continuació la proposta 4.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 67 vots a favor, 26 vots en contra i 41 abstencions.

Votem la proposta 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 98 vots a favor, 35 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 64 vots a favor, 55 vots en contra i 15 abstencions.

A continuació, procedirem a votar les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Començarem la votació de la proposta 1.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 109 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Votem, de manera conjunta, les propostes 1.2 i 1.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 86 vots a favor, 42 vots en contra i 6 abstencions.

Votem la proposta de resolució..., conjuntament les propostes 2.2 i 3.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 72 vots a favor, 60 vots en contra i 2 abstencions.

Votem la proposta 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 68 vots a favor, 60 vots en contra i 6 abstencions.

Votarem ara, de manera conjunta, les propostes 3.2 i 4.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per unanimitat.

Votem, també de manera conjunta, les propostes 3.3, 4.1 i 5.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 123 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem la proposta 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 121 vots a favor, 11 vots en contra i 2 abstencions.

I, finalment, votarem la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 123 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

I, en darrera instància, a nivell de blocs no transaccionats, procedirem a votar les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari de Junts.

I comencem amb la proposta de resolució 1.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 61 vots a favor, 53 vots en contra i 20 abstencions.

Demano al diputat secretari segon de la Mesa, el senyor Juli Fernàndez, que procedeixi a la lectura de la proposta de resolució 1.2 del Grup Parlamentari de Junts.

El secretari segon

«Reprova la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la senyora Sílvia Paneque i Sureda, i en demana el cessament per la seva mala gestió en l'escalada d'incidències experimentada en els darrers mesos a la xarxa de trens de rodalies Renfe i d'Adif, així com als serveis de mitjana distància i d'alta velocitat a Catalunya.»

El president

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 67 vots a favor, 48 vots en contra i 19 abstencions.

Votem la proposta de resolució 1.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 41 vots a favor i 25 abstencions.

Votem la proposta 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 87 vots en contra, 40 vots a favor, 6 abstencions; i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Passem a votar la proposta de resolució 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 81 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

Votem ara la proposta 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 109 vots a favor, 11 vots en contra i 14 abstencions.

De manera conjunta, votarem les propostes 3.1 i 5.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 81 vots a favor, 42 vots en contra i 11 abstencions.

Votem, també de manera conjunta, les propostes 3.2, 4.2 i 5.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 123 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

De manera conjunta, votem les propostes 3.3, 4.3 i 5.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 81 vots a favor, cap vot en contra i 53 abstencions.

Finalment, votarem la proposta de resolució 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per unanimitat.

Passem ara a votar les transaccionals. I comencem votant la transaccional entre la proposta de resolució 3.1 del Grup Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 3.1 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada per 97 vots a favor, cap vot en contra i 37 abstencions.

Votem ara la transaccional entre la proposta de resolució 1.1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 4.3 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada per 72 vots a favor, 46 vots en contra i 16 abstencions.

Votem ara la transaccional entre la proposta de resolució 4.1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 2.1 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, 61 vots en contra i 4 abstencions.

Votem la transaccional entre la proposta de resolució 3.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 5.3 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 107 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Votem la transaccional entre la proposta de resolució 2.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 5.2 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada per 77 vots a favor, 35 vots en contra i 22 abstencions.

Atès que no queda cap punt pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de set del vespre i catorze minuts.